

Horatius Bonar

ทางของพระเจ้าสู่สันติสุข

ข่าวประเสริฐเพื่อจิตใจที่กระวนกระวาย · ฉบับปรับปรุง

แปลภาษาไทย: Yongjin Choi

แหล่งต้นฉบับ: Monergism · God's Way of Peace

สารบัญ

1. คำพยานของพระเจ้าเกี่ยวกับมนุษย
2. ลักษณะของมนุษยเองไม่ใช่รากฐานของสันติสุข
3. พระลักษณะของพระเจ้า คือที่พิภพของเรา
4. พระคุณที่ขอบรรรม
5. พระโลหิตที่ประพรหม
6. พระบุคคลและพระราชกิจของผู้ทรงรับโทษแทน
7. พระวณะแห่งความจริงของข่าวประเสริฐ
8. จงเชื่อและรับความรอด
9. จงเชื่อในเวลานี้
10. ปัญหาเรื่องการไม่มีฤทธิ์กำลังที่จะเชื่อ
11. ความเฉยชาในจิตใจ
12. พระเยซูเท่านั้น

1.

คำพยานของพระเจ้าเกี่ยวกับมนุษย์

คำพยานของพระเจ้าเกี่ยวกับมนุษย์ พระเจ้าทรงรู้จักเรา
พระองค์ทรงรู้ว่าเราเป็นอย่างไร
พระองค์ทรงรู้ด้วยว่าพระองค์ทรงตั้งพระทัยให้เราเป็นอย่างไร
และจากความแตกต่างระหว่างสภาพทั้งสองนี้
พระองค์จึงทรงเป็นพยานเกี่ยวกับเรา พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยความรัก
จึงไม่ตรัสถ้อยคำรุนแรงโดยไม่จำเป็น พระองค์ทรงสัตย์จริง
จึงไม่ตรัสสิ่งที่ไม่จริง
และพระองค์ไม่มีเหตุผลใดที่จะบิดเบือนความจริงเกี่ยวกับเรา
เพราะพระองค์ทรงยินดีที่จะตรัสถึงความดี ไม่ใช่ความชั่ว
ที่พบได้ในผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์
พระองค์ทรงประกาศตั้งแต่แรกว่า "ดี" "ดีมาก";
และหากเวลานี้พระองค์ไม่ตรัสเช่นนั้น
ก็ไม่ใช่เพราะพระองค์ไม่ทรงเต็มพระทัย
แต่เพราะพระองค์ไม่อาจตรัสเช่นนั้นได้ เพราะ
"เนื้อหนังทั้งปวงได้เสื่อมทรามไปบนแผ่นดินโลก"
คำพยานของพระเจ้าเกี่ยวกับมนุษย์คือ มนุษย์เป็นคนบาป
เขาเป็นพยานปรี๊ดปร่ำเขา ไม่ใช่เพื่อเขา และเป็นพยานว่า
"ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรม ไม่มี ไม่มีเลย" ไม่มีผู้ใดทำความดีเลย ไม่มี
"ที่เข้าใจ" ไม่มีผู้ใดแม้แต่แสงหาพระเจ้า
และยังไม่มีผู้ที่รักพระองค์อีกต่อไป
พระเจ้าตรัสถึงมนุษย์ด้วยความเมตตาแต่รุนแรง

เป็นเหมือนคนที่โหยหาเด็กที่หลงหาย
แต่ยังเป็นคนที่ไม่ตกลงกับบาป และจะ "ไม่ชำระล้างความผิดเลย"
พระองค์ทรงประกาศว่ามนุษย์เป็นผู้หลงทาง เป็นคนเร่ร่อน กบฏ ไม่ใช่
"ผู้เกลียดชังพระเจ้า" ไม่ใช่คนบาปเป็นครั้งคราว แต่เป็นคนบาปอยู่เสมอ
ไม่ใช่คนบาปแต่อย่างใด มีสิ่งดี ๆ มากมายในตัวเขา
แต่เป็นคนบาปโดยสิ้นเชิง ไม่มีความดีตอบแทนเลย
ชั่วร้ายทั้งในใจและชีวิต "ตายในการละเมิดและบาป"
ผู้กระทำความชั่วจึงถูกประณาม ศัตรูของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้จึง
"อยู่ภายใต้พระพิโรธ" ผู้ฝ่าฝืนกฎอันชอบธรรมและอยู่ภายใต้
"คำสาปแห่งธรรมบัญญัติ" ผู้ชายล้มแล้ว! ไม่ใช่ชายคนนี้หรือชายคนนั้น
แต่เป็นทั้งเผ่าพันธุ์ ในอาดัมทุกคนต่างก็ทำบาป
ในอาดัมทุกคนก็ตายไปแล้ว ไม่ใช่ว่าไบไบบางไบร่วงหล่นหรือถูกสะบัด
แต่ดันไม่นับเนาเปื่อยทั้งรากและกิ่งก้าน "เนื้อหนัง" หรือ "ชายชรา" -
นั่นคือมนุษย์แต่ละคนในขณะที่เขาเกิดมาในโลก บุตรของมนุษย์
เศษเสี้ยวของมนุษยชาติ ซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งในร่างที่ตกสู่บาปของอาดัม -
นั่น "เสื่อมทราม" พระองค์ไม่เพียงแต่นำบาปออกมาเท่านั้น
แต่พระองค์ทรงนำบาปติดตัวไปด้วยเหมือนตัวตนที่สองของเขา
เปล่าเลย เขาเป็น "ร่างกาย" หรือมวลบาป เป็น "ร่างกายแห่งความตาย"
ซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้กฎของพระเจ้า แต่ขึ้นอยู่กับ "กฎแห่งบาป"
ชาวยิวที่ได้รับการศึกษาภายใต้กฎหมายที่สมบูรณ์แบบที่สุด
และในสถานการณ์ที่เหมาะสมที่สุด เป็นมนุษยชาติที่ดีที่สุด -
มีอารยธรรม มนุษยชาติที่ได้รับการขัดเกลาและมีการศึกษา
ตัวอย่างที่ดีที่สุดของบุตรชายคนแรกของอาดัม
แต่คำพยานของพระเจ้าเกี่ยวกับเขาก็คือว่าเขา "อยู่ใต้บาป"
ว่าเขาหลงทาง และเขาได้ "เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า"
ชีวิตภายนอกของมนุษย์ไม่ใช่มนุษย์ เช่นเดียวกับสับนก่อนไม้ไม่ใช่ก่อนไม้

และใคร่สืบทอดบั้นหั้นแข็งก็ไม่ใช่ตัวหั้นเช่นกัน

รูปภาพของผู้ชายไม่ใช่ผู้ชาย

เป็นเพียงการจัดเรียงส้อย่างชำนาญซึ่งดูคล้ายมนุษย์ คนที่รักพระเจ้า

ด้วยสุดใจของเขาอยู่ในสภาพที่ถูกต้อง

คนที่ไม่รักเขาอย่างนั้นก็เป็นคนผิด เขาเป็นคนบาป

เพราะใจของเขาไม่ซื่อตรงต่อพระเจ้า

เขาอาจคิดว่าชีวิตของเขาเป็นสิ่งที่ดี และคนอื่น ๆ ก็อาจคิดเช่นเดียวกัน

แต่พระเจ้าทรงนับว่าเขามีความผิด สมควรตายและตกนรก

ความดีภายนอกไม่อาจชดเชยความชั่วภายในได้ ความดีที่ทำต่อเพื่อนมนุษย์ไม่สามารถลบล้างความคิดที่ไม่ดีของเขาเกี่ยวกับพระเจ้าได้

และเขาจะต้องเต็มไปด้วยสิ่งเลวร้ายเหล่านี้

ตราบเท่าที่เขาไม่รักความน่ารักอันเป็นที่รักและรุ่งโรจน์อันไม่มีสิ้นสุด

นี้ด้วยกำลังทั้งหมดของเขา คำพยานของพระเจ้าเกี่ยวกับมนุษย์ก็คือ

เขาไม่ได้รักพระเจ้าด้วยสุดใจ ไม่ใช่ว่าเขาไม่ได้รักเขาเลย

การไม่รักเพื่อนบ้านเป็นบาป การไม่รักพ่อแม่เป็นบาปที่ร้ายแรงกว่า แต่การ

ไม่รักพระเจ้าซึ่งเป็นพ่อแม่อันศักดิ์สิทธิ์ของเรา ยังคงเป็นบาปที่ยิ่งใหญ่กว่า

มนุษย์ไม่จำเป็นต้องพยายามพูดคำพูดดีๆ สำหรับตัวเอง

หรือบอกร้องว่า "ไม่ผิด" เว้นแต่ว่าเขาจะสามารถแสดงให้เห็นว่าเขารัก

และรักพระเจ้าอย่างสุดหัวใจและจิตวิญญาณเสมอมา

หากเขาสามารถพูดสิ่งนี้ได้จริงๆ เขาก็ไม่เป็นไร เขาไม่ใช่คนบาป

และไม่ต้องมีการการการอภัยบาป เขาจะพบหนทางสู่อาณาจักรโดยปราศ

จากไม้กางเขนและปราศจากพระผู้ช่วยให้รอด

แต่ถ้าเขาไม่สามารถพูดสิ่งนี้ได้ "ปากของเขาถูกปิด" และเขาก็

"มีความผิดต่อพระเจ้า" ไม่ว่าชีวิตภายนอกที่ดีจะดีเพียงใดก็อาจพาตัวเอง

และผู้อื่นมาพิจารณาผิดของเขาในเวลา

คำพิพากษาจะตกแก่เขาในกายภาคหน้า นี่คือวันของมนุษย์

เมื่อการพิพากษาของมนุษย์มีชัย แต่วันของพระเจ้ากำลังมาถึง เมื่อคดีนี้
จะต้องได้รับการพิจารณาคดีโดยเคร่งครัดตามผลที่แท้จริงของคดี
แล้วผู้พิพากษาแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะกระทำสิ่งที่ถูกต้อง
และคนบาปจะต้องอับอาย มีข้อหาอื่นที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้นต่อเขา
เขาไม่เชื่อในพระนามพระบุตรของพระเจ้า
และไม่เชื่อในพระคริสต์ของพระเจ้า นี่คือนิยามแห่งบาปของเขา
การที่ใจของเขาไม่ซื่อสัตย์กับพระเจ้าเป็นข้อกล่าวหาแรกต่อเขา
การที่จิตใจของเขาไม่ถูกต้องกับพระบุตรของพระเจ้านั้นเป็นที่สอง
และวินาทีนี้เองที่เป็นบาปอันมหันต์
ซึ่งแบกรับความสาปแช่งอันเลวร้ายยิ่งกว่าบาปอื่นๆ ทั้งหมดรวมกัน
"ผู้ที่ไม่เชื่อก็ถูกลงโทษอยู่แล้ว
เพราะเขาไม่เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า"
"ผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าก็ทำให้เขาเป็นคนมูสา
เพราะเขาไม่เชื่อคำพยากรณ์ที่พระเจ้าประทานเกี่ยวกับพระบุตรของเขา"
"เขา

ผู้ไม่เชื่อจะต้องถูกสาปแช่ง" ด้วยเหตุนี้
พวกอัครสาวกจึงเทศนาเรื่อง "การกลับใจต่อพระเจ้า
และความเชื่อต่อพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา" ด้วยเหตุนี้บาป
ประการแรกซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำกลับบ้านมาสู่มนุษย์คือความ
ไม่เชื่อ "เมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะทรงว่ากล่าวโลกแห่งบาป
เพราะพวกเขาไม่เชื่อเรา"

นั่นคือการลงโทษมนุษย์ของพระเจ้า
ในเรื่องนี้พระคัมภีร์ทั้งเล่มก็เต็มไปด้วย ความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าซึ่ง
พระวอนขอของพระองค์เปิดเผยนั้นขึ้นอยู่กับ การกล่าวโทษนี้
เป็นความรักต่อผู้ถูกประณาม
คำพยากรณ์ของพระเจ้าต่อพระท่านของพระองค์นั้นไม่มีความหมาย นอกจาก

กการพักหรือการรับคำพยานของพระองค์ต่อความผิดและความพินาศของมนุษย์ และไม่เป็นการกระทำผิดต่อมนุษย์เพียงแต่เป็นโรคทางศีลธรรมหรือโซคร้ายอย่างน่าเศร้าที่เขาเป็นพยาน แต่มีความผิดถึงความตายด้วยความพิโรธ ถูกพิพากษาให้รับคำสาปชั่วนิรันดร์
สำหรับความผิดทางอาญานั้น จิตใจที่ไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและไม่ซื่อสัตย์ต่อพระบุตรที่จุติมาเกิดของพระองค์
นี่เป็นคำตัดสินของพระเจ้า ไม่ใช่มนุษย์ พระเจ้าไม่ใช่มนุษย์ที่ประณามและพระเจ้าไม่ใช่มนุษย์ที่เขาควรจะมีสา
นี่คือคำพยานของพระเจ้าเกี่ยวกับมนุษย์
และเรารู้ว่าคำพยานนี้เป็นความจริง

2. ลักษณะของมนุษย์เองไม่ใช่รากฐานของสันติสุข

ลักษณะนิสัยของมนุษย์ ไม่มีสันติสุข

หากพระเจ้าเป็นพยานปรักปรำเรา ใครจะเป็นพยานแทนเราได้บ้าง
ถ้าความคิดเห็นของพระเจ้าเกี่ยวกับความบาปของมนุษย์
การตัดสินความผิดของมนุษย์ และการสำแดงความบาปของมนุษย์
ได้รับการตัดสินอย่างมาก จะไม่มีความหวังที่จะฟื้นคืนสำหรับเราบนพื้นฐ
านท่านลักษณะส่วนตัวของความคิด ไม่ว่าจะเป็นในใจหรือชีวิต
สิ่งที่พระเจ้าเห็นในตัวเรานั้นเป็นเพียงเรื่องของการกล่าวโทษเท่านั้น
ไม่ใช่เพื่อการการอภัยบาป

การดิ้นรนหรือพึมพำต่อการพิพากษาของพระเจ้านั้นไร้ผล
พระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
และพระองค์ทรงถูกต้องและมีอำนาจสูงสุดในการตัดสินของพระองค์
เขาจะต้องเชื่อฟัง กฎหมายของพระองค์ไม่มีวันสิ้นสุด
มันไม่สามารถแตกหักได้หากไม่ทำให้มันพัง
(แม้แต่บัดเดียวหรือเพียงเล็กน้อย) สมควรตาย

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เปิดตาของจิตวิญญาณ ก็มองเห็นสิ่งนี้ การส
ำนึกผิดในบาปเป็นเพียงคนบาปที่มองตัวเองอย่างที่เขาเป็นและเป็นอย่า
งนั้น

พระเจ้าทอดพระเนตรเขามาโดยตลอด เมื่อนั้นความนึกคิดในความคิด
ของตนเองไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็จะสูญสลายไป สิ่งต่างๆ
ในตัวเขาที่ครั้งหนึ่งเคยดูดีก็ดูแย่มาก และสิ่งเลวร้ายก็แย่มาก
จนการเห็นท่านค่าในตนเองทุกคนตกต่ำลงจากเบื้องล่าง
และความหวังทั้งหมดที่จะได้รับความรอด

ซึ่งเป็นผลมาจากบางสิ่งบางอย่างในลักษณะนิสัยของเขาเอง
ก็ถูกพรากไป เขาเห็นว่าเขาไม่สามารถช่วยตัวเองได้
หรือช่วยพระเจ้าให้ช่วยเขาให้รอด เขาหลงทางและทำอะไรไม่ถูก
การกระทำ ความรู้สึก ความพากเพียร การสวดภาวนา การให้ การละเว้น
และชีวิต พบว่าไม่ใช่ความโล่งใจจากความรู้สึกผิด
ดังนั้นจึงไม่มีที่พำนักสำหรับใจที่ทุกข์ยาก
หากความบาปเป็นเพียงโรคร้ายหรือความโชคร้าย สิ่งดี ๆ
ที่ปรากฏเหล่านี้อาจช่วยบรรเทาเขาได้
เสมือนเป็นอาการอันเป็นผลดีของการกลับมามีสุขภาพที่ดี
แต่เมื่อบาปเป็นความผิดยิ่งกว่าโรค
และเมื่อคนบาปไม่เพียงแต่ป่วยเท่านั้น
แต่ถูกพิพากษาโดยผู้พิพากษาที่ชอบธรรม
ดังนั้นความดีเหล่านี้ในตัวเขาเองไม่สามารถไปถึงกรณีของเขาได้ เพราะ
พวกเขาไม่สามารถรับประกันว่าเขาจะได้รับการการอภัยบาปที่สมบูรณ์แ
ละชอบธรรม ดังนั้น
จึงไม่สามารถบรรเทาโมรธรรมที่ถูกระตุ้นและบาดเจ็บของเขาได้
เขามองเห็นความเกลียดชังบาปของพระเจ้าที่ไม่เปลี่ยนแปลง
และการเปิดเผยพระพิโรธต่อคนบาปที่กำลังจะเกิดขึ้น
และเขาก็ไม่สามารถสิ้นไหวได้
นักเขียนกำลังบรรยายถึงกรณีของเขาเอง
“ข้าพเจ้าประทับใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องของพระเจ้า เป็นเรื่องธรรมชาติ
สภาพและบาปดูเลวร้ายยิ่งกว่านรก
โลกและความเท็จในโลกนั้นน่ากลัวและอันตรายอย่างยิ่ง
มันกลัวที่จะอยู่กับมันหรือจะรวย ข้าพเจ้าเห็นว่าวันนั้นกำลังมาถึง
สำนวนในพระคัมภีร์มีน้ำหนักรวม
พระผู้ช่วยให้รอดคือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในสายตาของข้าพเจ้า

ความทุกข์ปรมาณของพระคริสต์เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าอย่างจริงจัง ข้าพเจ้าคิดว่าทุกวันของข้าพเจ้าข้าพเจ้าอยู่ในความฝันจนถึงตอนนี้หรือเหมือนเด็กที่ล้อเล่น และข้าพเจ้าคิดว่าโลกกำลังหลบลูอยู่” คำถามที่ว่า “ข้าพระองค์จะเข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ที่ไหน?” ไม่ใช่คำถามที่ถามไม่ได้

ตัดสินใจโดยการอุทธรณ์ถึงอุปนิสัยส่วนบุคคล หรือความดีของชีวิต หรือการสวดมนต์ หรือการปฏิบัติศาสนกิจ วิธีการเข้าใกล้ไม่ใช่สำหรับเราที่จะตกลง พระเจ้าได้ทรงจัดการมันแล้ว และเหลือเพียงเราเท่านั้นที่จะใช้ประโยชน์จากมัน พระองค์ทรงแก้ไขมันโดยคำนึงถึงอุปนิสัยของเราโดยสิ้นเชิง หรือมากกว่าโดยอ้างว่าเราเป็นคนบาปและด้วยเหตุนี้

องค์ประกอบแห่งความดีในตัวเรา ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่ง หมาย หรือข้อเสนอนั้น ไม่อาจยอมรับได้ทั้งหมดหรือบางส่วน กล่าวได้ว่า ดังที่ผู้สอบถามบางคนทำเมื่อเริ่มมีความกังวล ข้าพเจ้าจะตั้งใจอธิษฐาน และหลังจากที่ข้าพเจ้าอธิษฐานมาพอสมควร และด้วยความจริงจังที่ยอมรับได้ ข้าพเจ้าอาจเข้าใกล้และนับการยอมรับ ไม่เพียงแต่จะสร้างท่าทีภาพและปริมาณของการอธิษฐานของเราเท่านั้น แต่ยังเป็นการมองข้ามคำถามที่แท้จริงต่อหน้าคนบาปว่า “ข้าพเจ้าจะเข้าหาพระเจ้าเพื่ออธิษฐานได้อย่างไร” คำอธิษฐานทั้งหมดเป็นการเข้าใกล้พระเจ้า และคำถามที่เป็นกังวลของคนบาปคือ “ข้าพเจ้าจะเข้าเฝ้าพระเจ้าได้อย่างไร” คำพยานที่ชัดเจนของพระเจ้าต่อมนุษย์คือ “ท่านไม่เหมาะที่จะเข้าหาข้าพเจ้า” และเป็นการปฏิเสธคำพยานที่จะกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะอธิษฐานตัวเองให้พ้นจากความไม่สมบูรณ์นี้ไปสู่ความพิศ ขำ

พระเจ้าจะทำงานให้ตัวเองมีสภาพจิตใจและอุปนิสัยที่ถูกต้องเพื่อเข้าใกล้พระเจ้า" วิชาญาณวิตก! หากนับแต่นี้เป็นต้นไปท่านเลิกทำบาปและไม่ทำอะไรเลยนอกจากความดีตลอดชีวิตที่เหลืออยู่ มันก็จะไม่ทำ หากท่านเริ่มสวดภาวนาตั้งแต่นี้ และไม่ทำอะไรอย่างอื่นนอกจากสวดภาวนาตลอดทั้งวัน มันก็จะไม่เป็นเช่นนั้น! อุปนิสัยของท่านไม่สามารถเป็นวิธีการเข้าหาหรือเป็นรากฐานของความมั่นใจต่อพระเจ้าได้ การอธิษฐาน การทำงาน หรือความรู้สึกใดๆ ไม่อาจสนองกฎอันชอบธรรม หรือระงับความรู้สึกผิด หรือระงับความรู้สึกผิดได้ ดาบเพลิงที่คอยปกป้องการเข้าถึงการประทับขององค์ผู้บริสุทธิ์อื่นไร้ขอบเขต สิ่งที่ทำให้ปลอดภัยสำหรับท่านที่จะเข้าใกล้พระเจ้า และเหมาะสมสำหรับพระเจ้าที่จะรับท่าน จะต้องเป็นสิ่งที่ห่างไกลจากท่านโดยสิ้นเชิงและเป็นอิสระจากตัวท่านเอง เพราะตัวท่านเองและทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านเองพระเจ้าทรงประณามแล้ว และไม่มีสิ่งใดที่ถูกประณามสามารถให้หมายใด ๆ แก่ท่านในการไปหาเขาหรือหวังว่าจะได้รับการยอมรับ เสรีภาพในการเข้าของท่านต้องมาจากสิ่งที่เขายอมรับ ไม่ได้มาจาก

บางสิ่งที่เขาประณาม ข้าพเจ้ารู้จักวิชาญาณที่ตื่นขึ้นแล้ว ซึ่งด้วยความขมขื่นในจิตวิชาญาณของเขา จึงตั้งใจทำงานและสวดภาวนาเพื่อให้ได้สันติสุข เขาเพิ่มจำนวนการอุทิศตนเป็นสองเท่าโดยพูดกับตัวเองว่า "พระเจ้าจะประทานสันติสุขแก่ข้าพเจ้าอย่างแน่นอน" แต่สันติสุขไม่ได้มา พระองค์ทรงจัดให้มีการนมัสการประจำครอบครัว

ตรัสว่า "พระเจ้าจะประทานสันติสุขแก่ข้าพเจ้าแน่ทีเดียว" แต่ความสงบไม่ได้มา ในที่สุดเขาก็คิดว่าตัวเองมีการประชุมอธิษฐานในบ้านของเขาเพื่อเป็นการเยียวยาบางอย่าง พระองค์ทรงแก้ไขกลางคืน

เรียกเพื่อนบ้านของเขา และเตรียมตัวสำหรับการประชุมด้วยการเขียนบทสวดมนต์และเรียนรู้จากใจ เมื่อเขาเสร็จสิ้นการเรียนรู้มันและกำลังเตรียมการประชุม เขาก็โยนมันลงบนโต๊ะแล้วพูดว่า "คงจะเป็นเช่นนั้น พระเจ้าจะประทานสันติสุขแก่ข้าพเจ้าเดี๋ยวนี้" ในขณะนั้น เสียงสงบแผ่วเบาดูเหมือนจะพูดในหูของเขาว่า "ไม่นั้นจะไม่ทำ แต่พระคริสต์จะทรงทำ" ทันใดนั้นตาซึ่งก็ตกจากตาของเขาและภาระก็ตกจากบ่าของเขา สันติสุขหลังไหล่เข้ามาเหมือนแม่น้ำ "พระคริสต์จะทรงกระทำ" เป็นคำสำคัญสำหรับชีวิตของเขา ชัดเจนมากคือคำพยานของพระเจ้าต่อมนุษยและการกระทำของมนุษย์ในเรื่องของการเข้าหาและการยอมรับที่ยิ่งใหญ่นี้

"ไม่ใช่โดยการกระทำแห่งความชอบธรรมที่เราได้ทำ" เปาโลกล่าวในที่เดียว [ทิตัส iii.5] และ "ถึงผู้ที่ไม่ทำงาน" เขากล่าวในไม่กี่วินาที [โรม. iv.4]

"ไม่ชอบธรรมโดยการกระทำของกฎหมาย" เขากล่าวในหนึ่งในสาม [สาว. ii.16]

สันติสุขของคนบาปกับพระเจ้าไม่ได้มาจากลักษณะนิสัยของเขาเอง เหตุแห่งสันติภาพหรือองค์ประกอบของการปรองดองไม่สามารถดึงออกมาจากตัวเขาเองได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

ท่านสมบัติประการหนึ่งของเขาสำหรับสันติภาพคือเขาต้องการมัน มันคือ ไม่ใช่สิ่งที่เขามี

แต่สิ่งที่เขาขาดความดีซึ่งดึงดูดเขาให้มาหาพระเจ้า และความรู้สึกผิดชอบชั่วดีที่เขาขาดนั้นเองที่กระตุ้นให้เขามองหาที่อื่นเพื่อหาบางสิ่งที่เชยชวนและให้กำลังใจให้เขาเข้าใกล้

ความเจ็บป่วยเหมาะสำหรับเราสำหรับแพทย์ ไม่ใช่สุขภาพของเรา และทำให้เราต้องใช้ทักษะของเขา ไม่มีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีใดที่สามารถส่งลงได้ด้วยสิ่งใดก็ตามที่ไม่เพียงพอซึ่งจะทำให้การการอกภัยบาปเป็นข

องขวัญ ความแน่นอน และเป็นสิ่งที่ชอบธรรม เราทำดีที่สุด
ความรู้สึกดีที่สุดในคำอธิษฐานที่ดีที่สุดในดีที่สุดของเราได้

การเสียสละนำมาซึ่งสิ่งนี้? ไม่นะ; เมื่อสะสมสิ่งเหล่านี้จนสุดแล้ว คนบ
าจะรู้สึกว่าการการอภัยบาปนั้นยังห่างไกลและไม่แน่นอนเหมือนเมื่อก่อน
ไม่ใช่หรือ? และความกระตือรือร้นทั้งหมดของเขาไม่สามารถโน้มน้าวพระ
เจ้าให้ยอมรับว่าเขาโปรดปรานได้ หรือทำให้มนตร์ธรรมของเขาเองเข้าสู่ค
วามเจียบอย่างแท้จริงแม้เพียงหนึ่งชั่วโมง?

ในศาสนาเกือบทุกศาสนา ผู้มีสการฝากความหวังที่จะได้รับความโปรด
ปรานจากพระเจ้ายกบางสิ่งที่มีลักษณะนิสัยของตนเอง ชีวิต
หรือหน้าที่ทางศาสนา ชาวฟาริสีทำเช่นนี้เมื่อเขาเข้าไปในพระวิหาร
"ขอบพระท่านพระเจ้าที่เขาไม่เหมือนคนอื่นๆ" [ลูกา xviii 11]
เช่นเดียวกับคนในยุคของเราที่คิดจะสงบสุขโดยการทำ รู้สึก
และอธิษฐานมากกว่าคนอื่นๆ หรือมากกว่าที่พวกเขาเคยทำในอดีต และป
ฏิเสธที่จะรับสันติสุขของพระกิตติท่านเสร็จกว่าพวกเขาจะรวบรวมการ
กระทำและความรู้สึกนี้ไว้ได้มากเท่าที่จะบรรเทาโมธรรมของพวกเขา แล
ะทำให้พวกเขาสรุปว่าพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ยุติธรรมที่จะปฏิเสธการประยุกต์ใ
ชีของมนุษย์ที่จริงจังและความเชื่อเหมือนพวกเขา ชาวกาลาเทียทำเช่นนี้
เช่นกันเมื่อพวกเขายืนกรานที่จะเพิ่มกฎของโมเสสเข้าไปในข่าวประเสริฐ
ของพระคริสต์เพื่อเป็นรากฐานแห่งความไว้วางใจต่อพระเจ้า
มีคนมากมายในหมู่พวกเรากระทำเช่นนี้ พวกเขาจะไม่ได้รับความมั่นใจจาก
พระอุปนิสัยของพระเจ้าหรืองานของพระคริสต์
แต่จากพระอุปนิสัยและงานของพวกเขาเอง
แม้ว่าจะมีเขียนไว้ถึงเรื่องทั้งหมดนี้ว่า
"องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิเสธความไว้วางใจของเจ้าแล้ว
และเจ้าจะไม่เจริญรุ่งเรืองในสิ่งเหล่านั้น" [เจอ. ii.37]
พวกเขาคัดค้านความเชื่อในปัจจุบัน

เพราะสันนิษฐานว่าที่ฟำนักของคนบาปนั้นมาจากตัวเขาเองทั้งหมด -
พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้อย่างที่เป็นอยู่
พวกเขาจะมีความมั่นใจนี้ว่าจะเป็นสิ่งที่ค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับ
อาจมีเวลาเพิ่มขึ้น

และด้วยความขยันหมั่นเพียรเล็กน้อยในพิธีทางศาสนา อาจเพิ่มหน้าที่
การสวดภาวนา ประสบการณ์ การอุทิศตน เพื่อที่พวกเขาอาจเรียกร้องก
ารยอมรับจากพระผู้เป็นเจ้าด้วยความหวังอันต่ำต้อยตามที่พวกเขาเรียก
ด้วยวิธีการดำเนินชีวิตที่เคร่งครัดนี้ พวกเขาคิดว่าตนได้ทำให้ตนเองเป็น
ที่ยอมรับต่อพระเจ้ามากกว่าที่เคยเป็นก่อนที่พวกเขาจะเริ่มกระบวนการท
างศาสนานี้ และมีสัทธิศาคหวังความโปรดปรานจากพระเจ้ามากกว่าผู้ที่ไ
ม่มีท่านสมบัติในตัวเองมากนัก ความพยายามทั้งหมดนี้

ที่ฟำนักคือตัวตน คือตัวตนที่พระเจ้าทรงประณาม
พวกเขาจะไม่พักกับการไม่อธิษฐาน ไม่ทำงาน หรือตนเองไม่ความเชื่อ
แต่พวกเขาคิดว่ามันถูกต้องและปลอดภัยที่จะพักผ่อนในการอธิษฐาน
การทำงาน และอุทิศตนให้บริสุทธิ์
และพวกเขาเรียกสิ่งนี้ว่าความอ่อนน้อมถ่อมตน!
ความมั่นใจที่มีความสุขของผู้เชื่อธรรมดาๆ
ที่รับพระวอนะของพระเจ้าทันทีและเชื่อถือในพระวอนะนั้น
พวกเขาเรียกว่าการสันนิษฐานหรือความคลั่งไคล้ ความไม่แน่นอนอันนำ
สิ่งเวชของตนเองซึ่งสกิดมาจากการกระทำของตนเอง
พวกเขากล่าวว่าเป็นความหวังอันต่ำต้อย

ลักษณะนิสัยของคนบาปไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม
และภายใต้กระบวนการปรับปรุงใดๆ
ไม่สามารถให้เหตุผลในการไว้วางใจพระเจ้าได้ ไม่ว่าจะมีการแก้ไขอย่างไร
ก็ไม่สามารถพูดถึงความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของเขาได้
และไม่สามารถให้หมายใดๆ

แก่เขาในการพิจารณาความโปรดปรานของพระเจ้าได้
และไม่สามารถช่วยรักษารอยร้าวระหว่างเขากับพระเจ้าได้ เพราะว่าพระเจ้า
ไม่สามารถยอมรับสิ่งใดได้นอกจากความสมบูรณ์แบบในกรณีนี้
และผู้บาปก็ไม่มีอะไรนอกจากความไม่สมบูรณ์ที่จะนำเสนอ
หน้าที่และการอุทิศตนที่ไม่สมบูรณ์ไม่สามารถโน้มน้าวพระเจ้าให้ให้อภัยได้
นอกจากนี้อย่าลืมว่าบุคคลของผู้สักการะจะต้องได้รับการยอมรับก่อนจึง
จะสามารถยอมรับบริการของเขาได้ เพื่อไม่ให้เกิดประโยชน์ใดๆ
แก่คนบาปได้

เว้นแต่สิ่งที่ให้การยอมรับส่วนตัวโดยสมบูรณ์ตั้งแต่แรกเริ่ม
คนบาปจะต้องไปหาพระเจ้าอย่างที่เขาเป็น หรือไม่ก็ไปหาพระเจ้าเลย
การพยายามอธิษฐานตัวเองในสิ่งที่ดีกว่าคนบาปที่ถูกประณาม
เพื่อให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานจากพระเจ้า
คือการทำให้การอธิษฐานเป็นเครื่องมือแห่งความชอบธรรม
เพื่อว่าแทนที่จะเป็นการกระทำของมนุษย์ที่ได้รับการยอมรับ
กลับกลายเป็นการซื้อการยอมรับ
ซึ่งเป็นราคาที่เรายำยให้กับพระเจ้าเพื่อทรงโปรดปรานเรา
และสินบนที่เราชักชวนมโนธรรมจะไม่รบกวนเราด้วยความกลัวอีกต่อไป
ไม่มีความรู้เกี่ยวกับตนเอง หรือมโนธรรมในการพัฒนาตนเอง
ไม่สามารถบรรเทาสัญญาณเตือนของมโนธรรมที่ตื่นขึ้นได้
หรือเป็นเหตุให้คาดหวังความ มีตรภาพของพระเจ้า
การเอาความสบายใจจากการทำดีของเรา หรือความรู้สึกที่ดี
หรือแผนการที่ดี หรือคำอธิษฐานที่ดี หรือประสบการณ์ที่ดี
คือการหลอกตัวเอง และกล่าวสันติเมื่อไม่มีสันติสุข ไม่มีมนุษย์คนใดสาม
ารลดดับความกระหายด้วยทรายหรือด้วยน้ำจากทะเลเดดซีได้
ดังนั้นไม่มีใครสามารถพักผ่อนจากอุปนิสัยของตนเองไม่ว่าจะดีเพียงใด
หรือจากการกระทำของตนเองไม่ว่าจะเคร่งครัดเพียงใด

แม้ว่าเขาจะสมบูรณ์แบบแล้ว

จะมีความสุขอะไรได้ในการคิดถึงความสมบูรณ์แบบของเขาเอง?

แล้วจะมีประโยชน์อะไรในการคิด

เกี่ยวกับความไม่สมบูรณ์ของเขาเองหรือ? แม้จะมีสิ่งดีๆ มากมายเกี่ยวกับพระองค์ เขาก็พูดสันติไม่ได้ เพราะความดีที่ทำให้เกิดสันติสุขก็ขัดเขยความชั่วที่ก่อความเดือดร้อนไม่ได้ และสันติสุขที่สร้างเองไ้ ดั้จะเกิดขึ้นได้จากการคิดดีและความชั่วให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ยิ่งกว่านี้ จะเป็นเครื่องล่อลวงสักเพียงไร ที่จะให้มาเพื่อขจัดความชั่วและพูดเกินจริงไป

ดักกับตัวเราเอง - กล่าวอีกนัยหนึ่งคือหลอกลวงใจเราเอง การหลอกลวงตนเองจะต้องเป็นผลมาจากการประมาณประสบการณ์ของเราเองไ้ ม่มากก็น้อย ในกรณีนี้

เราต้องเปิดใจรับอิทธิพลที่ปกปิดตนเองทุกรูปแบบ

เป็นไปไม่ได้ที่เราจะเป็นผู้ตัดสินที่เป็นกลาง หรือเราจะ "ปราศจากมารยา" ได้ [สดุดี xxxii.2]

เช่นเดียวกับในกรณีของผู้ที่ได้รับการอภัยอย่างเสรีและในทันที คนหนึ่งอาจพูดว่า บาปของข้าพเจ้าไม่ได้มากมายนักหรือมากมายนัก ข้าพระองค์จะสงบสุขได้แน่ อีกคนหนึ่งอาจพูดว่า ข้าพเจ้าได้ชดเชยบาปของข้าพเจ้าด้วยการกระทำที่ดีของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอาจมีสันติสุข อีกคนหนึ่งอาจพูดว่า ข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงบาป ข้าพเจ้าอาจมีสันติสุข อีกคนอาจพูดว่า ข้าพเจ้าได้กลับใจจากบาปของข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าอาจมีสันติสุข อีกคนหนึ่งอาจพูดว่า ข้าพเจ้าอธิษฐานมาก ข้าพเจ้าทำงานมาก รักมาก ข้าพเจ้าให้มาก ข้าพเจ้าอาจมีสันติสุข ช่างเป็นการล่อลวงให้มองตนเองและการกระทำของตนเองในแง่ดีที่สุด! แต่ท้ายที่สุดแล้ว มันก็จะไร้ผล ไม่มีสันติสุขที่แท้จริง

เพราะรากฐานจะเป็นทรายไม่ใช่หิน

สันติสุขหรือความมั่นใจซึ่งมาจากการสรุปข้อดีของอุปนิสัยของเรา

และการคิดถึงความรู้สึกและการกระทำที่ดีของเรา

หรือเกี่ยวกับความเชื่อ ความรัก และการกลับใจของเรา

จะต้องประกอบด้วยความจองหอง พื้นฐานของมันเป็นความชอบธรรมใน
ตนเองหรืออย่างน้อยก็เห็นชอบในตนเอง

มันไม่ได้แก้ไขเรื่องที่จะบอกว่าเราดู ด้วยความรู้สึกดี ๆ

เหล่านี้ที่อยู่ในตัวเรา เหมือนเป็นงานของพระวิญญาณ ไม่ใช่ของเราเอง

ในแง่หนึ่งสิ่งนี้ทำให้การโอ้อวดหายไป แต่อีกแง่หนึ่งไม่ได้เป็นเช่นนั้น

ยังคงทำให้สันติสุขของเราหันกลับมาหาสิ่งที่อยู่ในตัวเรา

ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ในพระเจ้า เปเล่เลย

มันใช้พระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจุดประสงค์ในการเห็นแก่ตัว

ข้อความบอกว่าพระวิญญาณทรงกระทำการเปลี่ยนแปลงในตัวเรา

เพื่อว่าด้วยเหตุนี้พระองค์จะทรงประทานพื้นที่แห่งสันติสุขภายในตัวเรา

ไม่ต้องสงสัยเลยว่างานของพระวิญญาณในเราต้องมาพร้อมกับสันติสุข

แต่ไม่ใช่

เพราะพระองค์ทรงประทานบางสิ่งในตัวเราเพื่อถึงสันติสุขมา

เป็นความสงบแบบนั้นซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวจากการฟื้นฟูสุขภาพจิต

แต่ไม่ใช่สิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า "สันติสุขกับพระเจ้า"

ไม่ได้เกิดจากการคิดเปลี่ยนแปลง

เกิดขึ้นในตัวเรา

แต่โดยไม่รู้ตัวและไม่สมัครใจจากการเปลี่ยนแปลงนั่นเอง

หากแขนขาที่หักหายดี เราก็จะใส่ใจกันที่ ไม่ใช่โดย

"คิดถึงอวัยวะที่หายแล้ว

แต่เพียงในกรณีทางร่างกายและความสะดวกสบายที่ยารักษาให้ไว้ จึงมี

สันติสุขเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและอุปนิสัยที่กระทำไ

ดยพระวิญญาน แต่ไม่ใช่การคืนดีกับพระเจ้า นี่ไม่ใช่สันติสุขที่ความรู้เ
องการอภัยบาปนำมาซึ่งมันมาพร้อมกับมันและไหลออกมา
แต่สันติสุขทั้งสองประเภทนั้นแตกต่างกันค่อนข้างมาก
แม้แต่สันติสุขที่เข้ารับการฟื้นฟูสุขภาพจิตก็ไม่มาในวินาทีที่สอง
จากการคิดถึงการเปลี่ยนแปลงของเรา แต่โดยตรงจากการเปลี่ยนแปลง
นั้นคือสุขภาพใหม่ของจิตวิญญาณและสุขภาพนี้ก็ยังคงเป็นความยืน
ตัวอย่างต่อเนื่อง ยังคงเป็นจริงที่ว่า "ไม่มีความมั่นใจในเนื้อหนัง" จะต้อง
เป็นคติประจำใจของเราเนื่องจากเป็นรากฐานของพระกิตติคุณของพระเ
จ้า

3. พระลักษณะของพระเจ้า คือที่พักพิงของเรา

ลักษณะของพระเจ้า สถานที่พักพ่อนของเรา
เราได้เห็นแล้วว่าสันติสุขของคนบาปไม่สามารถมาจากตัวเขาเอง
หรือจากความรู้เกี่ยวกับตนเอง
หรือจากการคิดถึงการกระทำและความรู้สึกของเขาเอง
หรือจากจิตสำนึกในการแก้ไขตัวตนเดิมของเขา
แล้วมันจะมาตอนไหนล่ะ? เขาได้รับมันได้อย่างไร?
มันสามารถมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น
และการรู้จักพระเจ้านั้นเองที่เขาได้รับ พระเจ้าทรงเขียนหนังสือขึ้นมาโดย
มีจุดประสงค์เพื่อให้พระองค์เป็นที่รู้จัก และในการเปิดเผยอุปนิสัยขอ
งเขาตัวเองที่คนบาปจะต้องค้นหาส่วนที่เหลือที่เขา กำลังมองหา
พระเจ้าเองทรงเป็นบ่อเกิดแห่งสันติสุขของเรา
ความจริงที่เปิดเผยของพระองค์คือช่องทางที่สันติสุขนี้เข้ามาหาเรา
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่

แปลความจริงนั้นว่า: "บัดนี้จงมารู้จักพระเจ้าเกิด
และจงอยู่อย่างสันติ" [Job xxii.21] ใช่แล้ว
การได้รู้จักกับพระเจ้าคือสันติสุข!
หากพระเจ้าบอกเราว่าพระองค์ไม่มีพระกรุณา
พระองค์ไม่สนใจสวัสดิภาพของเรา
และพระองค์ไม่มีเจตนาที่จะให้อภัยเรา
เราก็จะไม่สันติสุขและความหวังเลย
ในกรณีนี้การรู้จักพระเจ้าของเรามีแต่จะทำให้เราทุกข์ยากเท่านั้น
สถานการณ์ของเราจะเหมือนกับมารร้ายที่ "เชื่อและตัวสัน" [ยากอบ

ii.19] และยิ่งเรารู้จักพระผู้เป็นเจ้าเช่นนั้น เราก็ควรยิ่งตัวสันมากขึ้น จะต้อ
องน่าสะพรึงกลัวเพียงใดที่จะมีพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งทรงสร้างเราซึ่งเป็น
พระบิดาแห่งวิญญานผู้ยิ่งใหญ่มาต่อต้านเรา ไม่ใช่เพื่อเรา!

น่าแปลกที่จะกล่าวว่า นี่คือสภาวะของความไม่สงบ
ซึ่งเราอาจพบว่ามีคนจำนวนมากที่อ้างว่าเชื่อในพระเจ้า
"ผู้ทรงเมตตาและมีพระท่าน!" โดยมีพระคัมภีร์อยู่ในมือ
และไม่กางเขนต่อหน้าต่อตา

พวกเขาเดินทางต่อไปในสภาวะแห่งความมืดและความกลัว ดังที่จะเกิดขี
นหากพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เองด้วยความเกลียดชังไม่ใช่ด้วยความ
มรั ก ดูเหมือนพวกเขาจะเชื่อตรงกันข้ามกับสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเราเกี่ยว
กับพระเจ้า และเพื่อมอบความหมายให้กับไม้กางเขน

ซึ่งตรงกันข้ามกับสิ่งที่พระกิตติท่านประกาศว่ามีไว้จริงๆ

ถ้าพระเจ้าขมวดคิ้ว และพระคัมภีร์ก็หวาดกลัว

และพระคริสต์ก็เข้ มงวดไปหมด

คนเหล่านี้คงอยู่ในสภาพที่ลำบากใจและไม่แน่นอนมากไปกว่านี้

สิ่งที่พวกเขาเป็น เป็นยังงใ บ้าง?

พวกเขาไม่ได้เข้าใจพระคัมภีร์ผิดไปหรือ?

พวกเขาไม่เข้าใจผิดพระลักษณะของพระเจ้ที่มองพระองค์ว่าเป็น

"คนเคร่งครัด" และเป็น "นายที่แข็งกระด้าง" หรือไม่? พวกเขาไม่ได้ทำงา
นเพื่อเสริมพระท่านของพระเจ้าด้วยบางสิ่งในส่วนของพวกเขา ราวกับว่
าพวกเขาเชื่อว่าพระท่านนี้ไม่เพียงพอที่จะสนองกรณีของพวกเขา จนกว่
าพวกเขาจะดึงดูดมันมาสู่ตนเองด้วยการแสดงที่จริงจังหรือการออกกำ
ลังกายทางจิตวิญญานของพวกเขาเอง?

พระเจ้าได้ประกาศพระองค์เองว่ามีพระท่าน "พระเจ้าทรงเป็นความรัก"
เขา

ได้รวบรวมพระท่านนี้ไว้ในบุคคลและงานของพระบุตรที่รักของพระองค์ พระองค์ได้บอกเราว่าพระท่านนี้มีไว้สำหรับคนธรรมดา คนไม่บริสุทธิ์ คนไม่เหมาะ คนใจแข็ง คนตายในบาป ยิ่งเรารู้มากเท่าไร

พระเจ้าองค์นี้และด้วยพระท่านของพระองค์ สันติสุขของพระองค์ก็จะเติมเต็มเรามากขึ้นเท่านั้น ความบาปอันยิ่งใหญ่ของเรา ความแข็งกระด้างของจิตใจ หรือความรู้สึกที่เปลี่ยนแปลงไปของเราจะไม่ทำให้ท้อแท้หรือไม่สบายใจ ใม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะทำให้เราก่อตัวและทำให้เราไม่พอใจตัวเองมากเพียงพอ ให้เราศึกษาพระท่านลักษณะของพระเจ้า: -

บริสุทธิ์แต่เปี่ยมไปด้วยความรัก ความรักที่ไม่รบกวนความบริสุทธิ์ และความรักที่ไม่รบกวนความบริสุทธิ์ มีอำนาจอธิปไตยอย่างแท้จริง แต่มีน้ำใจเหลือล้น อธิปไตยไม่ทำให้พระท่านยึดตรง หรือพระท่านคืออธิปไตย

ถึงดูผู้ที่ไม่เต็มใจแต่ก็ไม่ขัดขวางความเต็มใจถ้ามี ชุบชีวิตผู้ที่เขาปรารถนา แต่ก็ไม่ยึดติดกับความตายของคนชั่ว เชิญชวนบางคนให้เข้ามาแต่ก็เชิญชวนทุกคนอย่างอิสระ!

ให้เรามองดูพระองค์ต่อหน้าพระเยซูคริสต์

เพราะพระองค์ทรงเป็นพระฉายาอันชัดแจ้งแห่งบุคคลของพระองค์ และผู้ที่ได้เห็นพระองค์ก็ทรงเห็นพระบิดาด้วย ความรู้เกี่ยวกับอุปนิสัยอันสง่างามนั้นตามที่ไมก์กางเขนของพระคริสต์ตีความ

เป็นวิธีการรักษาที่แท้จริงสำหรับความไม่สงบของเรา ความคุ้นเคยกับพระเจ้าไม่เพียงพอเป็นรากฐานของความกลัวและความเศร้าโศกของเรา ข้าพเจ้ารู้ว่าเนื้อและเลือดไม่สามารถเปิดเผยพระเจ้าแก่ท่านได้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถช่วยให้ท่านรู้จักพระบิดาหรือพระบุตรได้ แต่ข้าพเจ้าคงไม่มีท่านสักกระยะหนึ่งสมมติว่าวิญญาณองค์นี้ไม่เต็มใจที่จะทำงานของพระองค์ ท่าน; และข้าพเจ้าจะไม่สนับสนุนท่านด้วยความคิดอ

น่านาสยดสยองว่าท่านเต็มใจในขณะที่เขาไม่เต็มใจ หรือว่าอำนาจอธิปไตย
ของพระเจ้าเป็นอุปสรรคต่อคนบาปและการยับยั้งของพระวิญญาณ
พระคัมภีร์ทั้งเล่มยอมรับว่าทั้งหมดนี้เป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอน ความจริง
อันยิ่งใหญ่ของอธิปไตยของพระเจ้าและการทำงานของพระวิญญาณไม่
สามารถมาถึงเราได้อย่างที่บางคนคิดว่าอาจเกิดขึ้น

ในความขัดแย้งระหว่างคนบาปที่เต็มใจและพระเจ้าที่ไม่เต็มใจ
พระคัมภีร์ทั้งเล่มเขียนโดยพระวิญญาณและพระกิตติท่าน

ได้รับการสั่งสอนจากเหล่าอัครสาวกอย่างที่ไม่เคยตั้งคำถามถึงความ
เต็มใจของพระเจ้า และไม่นำไปสู่การสงสัยอย่างห่างไกลถึงความพร้อม
ของพระองค์ที่จะช่วยเหลือคนบาปด้วยความช่วยเหลือที่จำเป็นทั้งหมด
ดังนั้นความจริงอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับการเลือกสรรชื่อนิรันดร์ของพระเจ้า
และการไถ่คริสตจักรของพระคริสต์ ดังที่เราอ่านในพระคัมภีร์
จึงเป็นความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่จิตวิญญาณ แต่หลายๆ
คนตีความว่ามันดูเหมือนเป็นคำแพ่งกัน
ไม่ใช่บันไดสำหรับขยายคำแพ่งใหญ่แห่งความไม่เต็มใจของมนุษย์
และดวงวิญญาณที่วิตกกังวลก็ติดขัด

ในคำถามเชิงอภิปราย ซึ่งไม่มีทางหลุดพ้นไปได้นอกจากการยึดถือ
อพระเจ้าตามพระวาระของพระองค์
ในพระคัมภีร์พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เอง
ในพระคริสต์พระองค์ทรงกระทำอย่างชัดเจนที่สุด
พระองค์ทรงกระทำเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดในส่วนของมนุษย์
ตัวตนของพระคริสต์คือการเปิดเผยของพระเจ้า
พระราชกิจของพระคริสต์คือการเปิดเผยของพระเจ้า
พระวาระของพระคริสต์คือการเปิดเผยของพระเจ้า
พระองค์ทรงอยู่ในพระบิดาและพระบิดาอยู่ในพระองค์ พระคำและพระราช
กิจของพระองค์คือพระคำและพระราชกิจของพระบิดา

ในรางหญ้าพระองค์ทรงแสดงให้เราเห็นพระเจ้า ในธรรมศาลาที่นาซาเร็ธ
พระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นพระเจ้า
ที่บ่อน้ำของยาโคบพระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นพระเจ้า
ที่หลุมฝังศพของลาซารัสพระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นพระเจ้า
ขณะทรงร้องไห้เหนือกรุงเยรูซาเล็ม
พระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นพระเจ้า
บนไม้กางเขนพระองค์ทรงแสดงให้เราเห็นพระเจ้า
ในอุโมงค์ฝังศพพระองค์ทรงแสดงให้เราเห็นพระเจ้า
ในการฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นพระเจ้า
ถ้าเราพูดกับฟิลิปว่า "ขอแสดงพระบิดาให้เราเห็นก็พอแล้ว" เขาตอบว่า
"เราอยู่กับท่านมานานแล้ว แต่ท่านยังไม่รู้จักเราหรือ?
ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา" [ยอห์น ที่ 14. 8,9] พระเจ้าองค์นี้ซึ่งพระค
ริสตรองทรงสำแดงเป็นพระเจ้าแห่งพระท่านอันชอบธรรมและความชอบธรรม
อันเปี่ยมล้นด้วยพระท่าน ทรงเป็นพระเจ้าที่เราต้องทำด้วย การรู้จักอุป
นิสัยของพระองค์ตามที่พระเยซูและไม้กางเขนของพระองค์ตีความให้เรา
ฟัง คือการมีสันติสุข ในความรู้ของพระบิดานี้เองที่พระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงนำจิตวิญญาณผู้ซึ่ง พระองค์ทรงดำเนินจากความมืดไปสู่ความสว่าง
ด้วยฤทธานุภาพอันทรงฤทธานุภาพของพระองค์
สำหรับทุกสิ่งที่เราารู้เกี่ยวกับพระเจ้า เราเป็นหนี้อาจารย์ศักดิ์สิทธิ์
ล่ามคนนี้ "หนึ่งในพัน" คนนี้ [งาน xxxiii. 23] แต่อย่าให้คนบาปคิดว่าตนเ
ติมใจที่จะเรียนรู้มากกว่าที่พระวิญญาณทรงสั่งสอน
อย่าให้เขาพูดกับตัวเองว่า "ข้าพเจ้าจะรู้จักพระเจ้าได้ไม่นาน
แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถรู้จักตัวเองได้ และพระวิญญาณจะไม่สอนข้าพเจ้า"
การที่เราจะพูดกับคนที่ท้อใจนั้นไม่เพียงพอว่า
"ความไม่เชื่อของท่านต่างหากที่รั้งท่านไว้"

นำสงสาร; เชื่อเท่านั้นทุกอย่างก็ดี" นี่เป็นความจริงแต่เป็นเพียงความจริงทั่วไปเท่านั้นซึ่งในหลายกรณีก็ไม่มีประโยชน์เพราะไม่ได้แสดงให้เห็นว่าจะนำไปประยุกต์ใช้กับเขาได้อย่างไร

ในข้อนี้เขามักจะผัดคิดว่าความเชื่อเป็นงานที่ยิ่งใหญ่

สำเร็จแล้วซึ่งเขาจะต้องทำงานอย่างเต็มที่

โดยอธิฐานต่อพระเจ้าตลอดเวลาเพื่อช่วยเขาทำงานอันยิ่งใหญ่นี้ และความไม่เชื่อนั้นเป็นหลักฐานชั่วร้ายที่ต้องถอนออกก่อนที่พระกิตติคุณจะเป็นประโยชน์ต่อเขา

แต่ความหมายที่แท้จริงของความเชื่อและความไม่เชื่อนี้คืออะไร?

ผู้ที่ไม่เชื่อก็มีสองสิ่งนี้ คือ ความคิดเห็นที่ดีต่อตนเอง

และความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อพระเจ้า ตราบเท่าที่ยังมีสองสิ่งนี้อยู่

ผู้สอบสวนจะพัวพันไม่ได้ ความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับตัวเองทำให้เขาคิดว่ามันเป็นไปได้เลยที่จะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าจากการแสดงทางศาสนาของเขาเอง และความคิดเห็นที่ไม่ดีของเขาต่อพระเจ้าทำให้เขาไม่เต็มใจและกลัวที่จะจัดการคดีของเขาทั้งหมดให้อยู่ในมือของเขา วัตถุประสงค์ของงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการโน้มน้าวให้ทำบาปคือการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของคนบาปเกี่ยวกับตัวเขาเอง

และเพื่อลดการประเมินอุปนิสัยของเขาเอง

ให้เขาคิดว่าตัวเองเหมือนกับที่พระเจ้าคิด และหยุดคิดว่ามันเป็นไปได้ที่เขาจะเป็นคนชอบธรรมด้วยความยิ่งใหญ่แห่งตัวเขาเอง

หลังจากที่เปลี่ยนความคิดเห็นที่ดีของคนบาปเกี่ยวกับตัวเองแล้ว

พระวิญญาณก็เปลี่ยนความคิดเห็นที่ชั่วร้ายของเขาต่อพระเจ้า เพื่อทำให้เขาเห็นว่าพระเจ้าที่เขาต้องทำด้วยนั้นเป็นพระเจ้าแห่งพระท่านทั้งมวลจริง ๆ แต่ผู้สอบถามปฏิเสธว่าเขามีความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับตนเอง

และถือว่าตนเองเป็นคนบาป บัดนี้ผู้ชายอาจพูดอย่างนี้ก็ได้ แต่จริงๆ แล้วรู้ว่ามันเป็นอะไรที่มากกว่าการพูด นอกจากนี้

เขาอาจจะเต็มใจที่จะรับเอาชื่อของคนบาปไว้กับตัวเอง
เช่นเดียวกับเพื่อนมนุษย์ของเขา
และไม่ได้เป็นเจ้าของตัวเองเป็นคนบาปอย่างที่พระเจ้าตรัสไว้เลย -
คนบาปที่ต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทั้งองค์เป็นของตัวเอง -
คนบาปที่ต้องการไม้กางเขน และเลือด
และความชอบธรรมของพระบุตรของพระเจ้า เขาอาจจะไม่ได้มีความคิด
เห็นที่ไม่ดีเกี่ยวกับตัวเองมากนักจนทำให้เขาารู้สึกว่าเขาไม่สามารถคาดหวัง
อะไรจากพระเจ้าจากคะแนนความดีส่วนตัวหรือการแก้ไข

การดำรงชีวิต การปฏิบัติหน้าที่โดยเคร่งครัด
หรือความเหนือกว่าผู้อื่น การทำลายความคิดเห็นที่ดีของมนุษย์เกี่ยวกับ
ตนเองนั้นต้องใช้ความพยายามอย่างมาก
และแม้หลังจากที่เขาสูญเสียความเห็นที่ดีต่องานของเขาแล้ว
เขาก็ยังคงรักษาความคิดเห็นที่ดีไว้ในใจของเขา
และแม้จะสูญเสียสิ่งนั้นไปแล้ว
เขาก็ยึดมั่นในความเห็นที่ดีต่อหน้าที่ทางศาสนาของตน
โดยหวังว่าจะชดเชยความชั่วและ

ใจไม่ดี เป่ล่าเลย เขาหวังว่าจะสามารถกระทำ รู้สึก และอธิษฐาน
เพื่อนำพระเจ้าให้รับฟังความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับเขา
และได้รับความโปรดปรานจากเขา
ความพยายามทั้งหมดนั้นเกิดจากการคิดดีเกี่ยวกับตัวเองในระดับหนึ่ง
และจากการคิดชั่วต่อพระเจ้าด้วย
ราวกับว่าเขาจะไม่รับเขาอย่างที่เขาเป็นอยู่
หากเขารู้จักตัวเองเช่นเดียวกับพระเจ้า
เขาจะไม่ใช้ความพยายามเช่นนั้นมากไปกว่าการคิดเดินขึ้นหน้าผาอัลไพน์
เป็นเรื่องยากสักเพียงไรที่จะทำให้มนุษย์คิดว่าตัวเองเป็นเหมือนพระเจ้า!
อะไรนอกจากความยิ่งใหญ่ของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถทำให้

งนี้สำเร็จได้?

แต่ผู้สอบถามบอกว่าเขาไม่มีความคิดเห็นที่ไม่ดีเกี่ยวกับพระเจ้า แต่เขามีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเขาอย่างที่ดีที่พระคัมภีร์ให้ไว้หรือที่ไม้กางเขนเปิดเผยหรือไม่? เขามีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเขาที่ทำให้เขารู้สึกปลอดภัยมากในการมอบวิญญาณของเขาไว้ในมืออันสง่างามของเขา

และไว้วางใจให้เขาเก็บรักษามันไว้ชั่วนิรันดร์หรือไม่? ถ้าไม่เช่นนั้น ความคิดเห็นที่ดีของเขาเกี่ยวกับพระเจ้ามียขอบเขตหรือมีลักษณะอย่างไร?

ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าซึ่งไม้กางเขนจัดเตรียมไว้ให้

ควรขจัดความสงสัยทั้งหมดออกไป

และทำให้ความไม่ไว้วางใจปรากฏในแง่มืดที่น่ารังเกียจที่สุด เป็นการบิดเบือนพระอุปนิสัยของพระเจ้าอย่างน่าสังเวชและการใส่ร้ายพระนามอันสง่างามของพระองค์

ความไม่เชื่อคือความเชื่อเรื่องความเท็จและการปฏิเสธความจริง

มันลบล้างพระนามอันสง่างามของพระเจ้าไปจากไม้กางเขน

และจารึกอีกชื่อหนึ่งว่า ชื่อของอัน พระเจ้าที่ไม่มีใครรู้จัก

ซึ่งในนั้นไม่มีสันติสุขสำหรับคนบาป

และไม่มีการพักผ่อนสำหรับผู้เหนื่อยล้า ดังนั้นจงยอมรับพระลักษณะของพระเจ้าตามที่ประทานไว้ในข่าวประเสริฐ

อ่านพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาให้ถูกต้องขณะเขียนไว้บนไม้กางเขน

จงใช้การตีความจิตใจของเขาต่อคนธรรมดาอย่างง่าย ๆ

เหมือนกับที่ท่านเข้าใจในข่าวอันน่ายินดีแห่งสันติสุข นั้นไม่พอหรือ? หากสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงทำให้รู้จักพระองค์เองไม่เพียงพอที่จะบรรเทาความกลัวของท่าน ก็ไม่มีอะไรจะทำได้อีก

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ประทานสันติสุขแก่ท่านโดยไม่คำนึงถึง

มุมมองของท่านเกี่ยวกับท่านลักษณะของพระเจ้า

นั่นจะเป็นการมองข้ามการบูชาพระเจ้าเท็จ

แทนที่จะเป็นพระเจ้าที่แท้จริงที่เปิดเผยในพระคัมภีร์
มีความเชื่อมโยงร่วมกันกับความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าเที่ยงแท้
"พระเจ้าแห่งพระท่านทั้งมวล" ที่พระวิญญาณประทานให้

ความสงบ. มันคือความรักของพระเจ้าที่แท้จริงที่พระองค์ทรงหลังไ
หลเข้าไปในใจ วัตถุประสงค์ของงานของพระวิญญาณคือทำให้เราคุ้นเค
ยกับพระเยซูฮว่าที่แท้จริง เพื่อเราจะได้พักผ่อนในพระองค์
ไม่สร้างความรู้สึกบางอย่างในตัวเรา
การตระหนักถึงจะทำให้เราคิดถึงตัวเองดีขึ้น
และทำให้เรามีความมั่นใจต่อพระเจ้า
สิ่งที่เขาแสดงให้เห็นนั้นเป็นเพียงความช่วยเหลือเท่านั้น
สิ่งที่พระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นถึงพระเจาก็มีแต่ดีเท่านั้น
พระองค์ไม่ทรงช่วยให้เราารู้สึกหรือเชื่อ
เพื่อเราจะได้สบายใจด้วยความรู้สึกหรือความเชื่อของเรา
แม้ว่าเมื่อทรงทำงานในเราอย่างเข้มแข็งที่สุด
พระองค์ก็ทรงละลายตาจากงานของพระองค์ในเรา หันไปสนใจพระเจ้าแ
ละความรักของพระองค์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
เนื้อหาของข่าวประเสริฐคือพระนามของพระเยซูฮว่าผู้ยิ่งใหญ่
เปิดเผยในและโดยพระเยซูคริสต์ ลักษณะของพระองค์ที่เรา
"ดำเนินชีวิตและเคลื่อนไหวและเป็นของเรา" ในฐานะ
"พระเจ้าผู้เที่ยงธรรม แต่ยังเป็นพระผู้ช่วยให้รอด" [คือ xiv. 21]
ผู้ทรงยุติธรรมแก่คนอธรรม จิตวิญญาณแห่งการซักถาม
จงหันตาของท่านไปที่ไม้กางเขนและมองเห็นสองสิ่งนี้ -
ผู้ตรึงกางเขนและผู้ถูกตรึงกางเขน พบกับไม้กางเขน
ผู้เกลียดชังพระเจ้าและบุตรของพระองค์ พวกเขาคือตัวท่านเอง
อ่านอุปนิสัยของท่านเองในนั้น
และหยุดคิดถึงการทำให้สิ่งนั้นเป็นพื้นที่แห่งสันติภาพ

ดูผู้ถูกตรึงกางเขน มันคือพระเจ้าเอง ความรักที่จุติมา
พระเจ้าเป็นผู้สร้างท่านให้ทนทุกข์และตายเพื่อคนอธรรม ท่านสามารถ
สงสัยในพระท่านของพระองค์หรือ?
ท่านสามารถยึดมั่นในความคิดชั่วร้ายของเขาได้หรือไม่? ท่านสามารถขอ
สิ่งใดไกลออกไปเพื่อปลุกความมั่นใจในตัวท่านอย่างเต็มที่และไม่มีการสง
วนไว้มากที่สุดได้ไหม? ท่านจะตีความความเจ็บปวดและความตายผิดๆ
โดยบอกว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้หมายถึงพระท่าน
หรือพระท่านที่พวกเขาหมายถึงนั้นไม่เหมาะกับท่านหรือไม่?
จงนึกถึงสิ่งที่เขียนไว้ว่า -
"ขอรับรู้ถึงความรักของพระเจ้าที่พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อเรา"
[1 ยอห์น iii.16] "ความรักไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่รักเรา
และส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็น
การไถ่บาปของเรา" [1 ยอห์น iv. 10]

4. พระคุณที่ขอบรรรม

พระท่านอันขอบรรรม

เราได้พูดถึงพระลักษณะของพระเจ้าว่าเป็น "พระเจ้าแห่งพระท่านทั้งมวล" [1 เปโตร ข้อ 10] เราได้เห็นแล้วว่าในการ "ลืมนรว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระกรุณา" คนบาปก็ได้รับสันติสุข [1 เปโตร ii.3]

แต่ให้เราจำไว้ว่าพระท่านนี้เป็นพระท่านของพระเจ้าผู้ขอบรรรม เป็นพระท่านของผู้เป็นผู้พิพากษาและเป็นพระบิดา เว้นแต่เราเห็นสิ่งนี้ เราจะเข้าใจผิดในพระกิตติท่าน

และล้มเหลวในการเห็นท่านค่าทั้งการการอภัยบาปที่เราแสวงหา และการเสียสละอันยิ่งใหญ่ที่ข่าวประเสริฐมาถึงเรา ไม่มีการอภัยบาปที่คลุมเครือซึ่งเกิดขึ้นจากความรักของบิดาเพียงอย่างเดียวจะไม่เกิดขึ้น เราต้องรู้ว่าเป็นการการอภัยบาปแบบใด และไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากการรับรู้ถึงความผิดอันแท้จริงของเราโดยพระองค์ผู้จะ

"พิพากษาโลกด้วยความขอบรรรม" หรือไม่

การอภัยบาปที่ถูกต้องไม่ได้มาจากความรักเพียงอย่างเดียว

แต่มาจากธรรมบัญญัติ ไม่ใช่มาจากนิสสัยดี แต่มาจากความขอบรรรม

ไม่ใช่จากความเฉยเมยต่อบาป แต่จากความบริสุทธิ์

ผู้สอบถามที่จริงจังเพียงครั้งเดียวมองข้ามสิ่งนี้ไป

ความรู้สึกของเขาถูกระงับ แต่มนธรรมของเขายังไม่ถูกปลุกเร้า ดังนั้นเขาจึงพอใจกับความคิดที่คลุมเครือเกี่ยวกับความเมตตาของพระเจ้าต่อความทุกข์ของคนบาป สำหรับเขา

ความรู้สึกผิดของมนุษย์ดูเหมือนเป็นเพียงความโชคร้ายของมนุษย์ และการที่พระเจ้าทรงพิณพิดจากคนบาปนั้นก็มากกว่าการมองข้ามความบาปของเขาไป

เขาไม่ลำบากตัวเองด้วยการถามว่าการอภัยบาปเกิดขึ้นได้อย่างไร หรือธรรมชาติที่แท้จริงเป็นอย่างไร ความรักที่เขายอมรับว่าได้รับ เขาอ่อนแอได้ง่ายเพราะเขาไม่เคยตื่นเต็มทีเลย อย่างดีที่สุด เขาเป็นผู้ฟังที่ไร้หิน ในไม่ช้าก็สูญเสียความสุขอันน้อยนิดที่เขาอาจมี กลายเป็นผู้เป็นทางการ หรืออาจจะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ในเรื่องบาป หรืออาจเป็นผู้มีอารมณ์อ่อนไหวทางศาสนา แต่ผู้ที่จิตสำนึกผิดชอบชั่วดีของเขากลับไม่อึดใจง่ายๆ เขาเห็นว่าพระเจ้า ที่เขาแสวงหาความโปรดปรานนั้นศักดิ์สิทธิ์และทรงเปี่ยมด้วยความรัก และเขาจะต้องเกี่ยวข้องกับความสุขของธรรม

เช่นเดียวกับพระท่าน ดังนั้นคำถามแรกที่เขาทำคือเกี่ยวกับความสุขของธรรมของการการอภัยบาปซึ่งพระท่านของพระเจ้าแสดงออกมา เขาจะต้องพอใจในประเด็นนี้ และดูว่าพระท่านนั้นเป็นพระท่านที่ชอบธรรม ก่อนที่เขาจะชื่นชมยินดีได้ทั้งหมด ยิ่งเขามีชีวิตอยู่ต่อความอธรรมของเขาเองมากเท่าไร

เขารู้สึกว่าจำเป็นต้องยืนยันความชอบธรรมของพระท่านที่เราบอกไว้ให้เขารู้มากขึ้น เขาไม่เป็นที่พอใจที่จะพูดว่า เนื่องจากสิ่งนี้มาจากพระเจ้าผู้ชอบธรรม จึงต้องเป็นพระท่านอันชอบธรรม มโนธรรมของเขาต้องการเห็นความชอบธรรมแห่งทางที่มันมา หากปราศจากสิ่งนี้ ก็ไม่สามารถสงบลงหรือ "ชำระล้าง" ได้ และมนุษย์ไม่ได้ถูกทำให้ "สมบูรณ์แบบตามมโนธรรม" [ฮบ. ix 9-14] แต่ก็ต้องรู้สึกไม่สบายใจอยู่เสมอว่าทุกอย่างไม่ถูกต้อง เพื่อว่าวันหนึ่งบาปของเขาจะขึ้นมาต่อสู่เขา สิ่งที่ทำให้จิตใจสงบไม่ได้ทำให้มโนธรรมสงบเสมอไป การได้เห็นพระท่านจะกระทำอย่างแรก แต่เพียงการเห็นความชอบธรรมแห่งพระท่านเท่านั้นที่จะกระทำสิ่งหลังได้ จนกว่าจะเสร็จสิ้นในภายหลัง

สันติสุขที่แท้จริงก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้
 ความเจ็บปวดได้รับการเยียวยาเล็กน้อย
 และความสงบก็ถูกพุดในที่ซึ่งไม่มีสันติสุข [เจอ. 5. 14] การเยียวยาความ
 เจ็บปวดจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อพุดสันติสุขในที่ที่มีสันติสุขเท่านั้น
 นี่คือพระราชกิจของพระคริสต์เข้ามา;
 และไม้กางเขนของผู้ถือบาปตอบคำถามที่มโนธรรมได้หยิบยกขึ้นมา -
 "เป็นพระท่านที่ชอบธรรมหรือไม่"
 งานบูชาล้างบาปที่ยิ่งใหญ่นี้เองที่แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเป็น
 "พระเจ้าผู้เที่ยงธรรม แต่ยังเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด" [เปิน. xiv. 21]
 ไม่เพียงแต่ชอบธรรมทั้งๆ ที่ทรงแก้ตัวคนอธรรมเท่านั้น
 แต่ยังชอบธรรมในการทำเช่นนั้นด้วย
 มันแสดงให้เห็นความรอดเป็นการกระทำ แห่งความชอบธรรม ไม่ใช่ การ
 กระทำแห่งความชอบธรรมสูงสุดประการหนึ่งที่พระเจ้าผู้ชอบธรรมสามารถ
 ทำได้ มันแสดงให้เห็นว่าการการอภัยบาปไม่เพียงแต่เป็นการกระทำของ
 พระเจ้าผู้ชอบธรรมเท่านั้น
 แต่ยังเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าพระองค์ชอบธรรมเพียงใด
 และพระองค์ทรงเกลียดและประณามบาปที่เขาก่อการอภัยบาปอย่างไร
 พังพระวณะของพระเจ้าเกี่ยวกับงานที่ "เสร็จสิ้นแล้ว" นี้
 "พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเรา"
 "เขาบาดเจ็บเพราะการละเมิดของเรา
 เขาฟกช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา"
 "ครั้งหนึ่งพระคริสต์ทรงถูกเสนอให้รับบาปของคนเป็นอันมาก"
 "เขาอุทิศตนเพื่อ
 เรา" "พระองค์ทรงถูกมอบไว้เพราะความผิดของเรา"
 "พระองค์ทรงสละพระองค์เองเพื่อบาปของเรา"
 "พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนอธรรม" "พระองค์ทรงปรากฏว่าทรง

กำจัดบาปโดยการถวายเครื่องบูชาด้วยพระองค์เอง"

"พระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อเราในเนื้อหนัง" "พระคริสต์ทรง

พระองค์เองทรงแบกบาปของเราไว้ในกายของพระองค์เองบนต้นไม้
" ส่วนนวลเหล่านี้พูดถึงบางสิ่งที่มีมากกว่าความรัก ความรักอยู่ในแต่ละบาป
ความรักที่แท้จริงของพระเจ้าอันลึกซึ้งและแท้จริง

แต่ยังรวมถึงความยุติธรรมและความบริสุทธิ์

การยึดมั่นในธรรมบัญญัติอย่างไม่ยืดหยุ่นและไม่สิ้นสุด

ธรรมเป็นรากฐาน หลัก หลักสำคัญของจักรวาล

แต่ความผูกพันกับธรรมบัญญัติก็ผูกพันกับความรักด้วย

เพราะตามที่เป็นอยู่ ด้วยความสมบูรณ์แบบที่ไม่เปลี่ยนแปลงซึ่งประกอบ
ขึ้นเป็นความจำเป็นสำหรับความตายของ Surety

ดังนั้นความจำเป็นนี้เองที่ดึงเอาความรักของ Surety ออกมาและยังให้ข้อ
พิสูจน์อันทรงเกียรติถึงความรักของพระองค์ผู้ทรงทำให้เขาเป็นบาป
เพื่อเรา เพราะหากชายคนหนึ่งต้องตายเพื่อผู้อื่นโดยที่ไม่มีความจำเป็นใน
การทำเช่นนั้นเราแทบจะไม่ควรเรียกความตายของเขาว่าเป็นข้อพิสูจน์
ความรัก การแสดงความรักและความเกียจคร้าน

แต่การตายเพื่อใครคนหนึ่ง เมื่อจำเป็นต้องตายจริงๆ

คือบททดสอบความรักที่แท้จริง ถ้าเรารอดพ้นจากความตาย

ก็ต้องมีความชอบธรรม ความจำเป็นอย่างยั่งยืน

พระบุตรของพระเจ้าจึงทรงรับเนื้อและสิ้นพระชนม์! พระองค์สิ้นพระชนม์
เพราะมีเขียนไว้ว่า "วิญญาณที่กำบาปจะต้องตาย" [อสค. xviii.4]

ความรักนำเขาลงไปที่เปล ความรักนำพระองค์ขึ้นไปบนไม้กางเขน!

พระองค์สิ้นพระชนม์แทนคนบาป พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อให้เป็นสิ่งที่ชอบ
ธรรมในพระเจ้าที่จะยกเลิกความผิดของคนบาปและยกเลิกโทษแห่งความ
ตายนิรันดร์ของเขา หากไม่ใช่เพราะความตายนี้

ความสง่างามและความรู้สึกผิดก็ไม่สามารถมองเห็นได้เลย

พระเจ้าและคนบาปไม่สามารถเข้ามาใกล้ได้

ความชอบธรรมจะห้ามไม่ให้เกิดการคิดดี และความชอบธรรมที่เรารู้นั้นเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็นความจริงเหมือนกับความรัก หากไม่มีข้อยกเว้นนี้ คงไม่เหมาะสมที่พระเจ้าจะรับคนบาปหรือปลดปล่อยสำหรับคนบาปที่จะมาถึง

แต่บัดนี้ความเมตตาและความจริงมาบรรจบกันแล้ว

บัดนี้พระท่านคือความชอบธรรม และความชอบธรรมคือพระท่าน
สิ่งนี้ทำให้มนุญธรรมของคนบาปพอใจ

โดยแสดงความรักอันชอบธรรมต่อคนอธรรมและคนที่ไม่นำรัก ข้อความนี้บอกเขาด้วยว่าการคิดดีที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้จะไม่มีวันถูกรบกวน ไม่ว่าในชีวิตนี้หรือในชีวิตที่จะมาถึง เป็นการคิดดีโดยชอบธรรม และจะยับยั้งต่อการทดสอบทุกอย่างและคงอยู่ชั่วนิรันดร์ ความสงบแห่งมนุญธรรมที่ได้รับจะรับประกันได้ ปราศจากการทดลอง หลักฐานการเจ็บป่วย หลักฐานการตาย และหลักฐานการตัดสิน เมื่อตระหนักเช่นนี้แล้ว หัวหน้าที่ของคนบาปจึงพูดว่า "ใครคือผู้ประณาม" ช่างมีสันติสุขสำหรับจิตสำนึกผิดชอบชีวิตในความจริงที่ว่าพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนอธรรม

และพระเจ้าผู้ชอบธรรมทรงเป็นผู้ชอบธรรมในหมู่คนอธรรม!

พระท่านอันชอบธรรมที่มาถึงเราโดยผ่านงานที่แบกรับบาปของ

"พระวาเกะที่ทรงสร้างเนื้อหนัง"

บอกกับดวงวิญญาณท่านที่และตลอดไปว่า

ไม่มีการกล่าวโทษสำหรับคนบาปคนใดในโลก

ผู้ซึ่งยินยอมที่จะเป็นหนี้ความรักอันเสรีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น ซึ่งเหมือนน้ำพุแห่งน้ำดำรงชีวิตที่พุ่งออกมาจากต้นไม้มากมายอย่างอิสระ เพียงแต่ยังเป็นผู้ตัดสินของคนอธรรม! มีข่าวดีอะไรเช่นนี้! นี่คือนิยามความรักอันเสรีของพระเจ้าต่อคนบาป

ความโปรดปรานอันศักดิ์สิทธิ์และความปรารถนาดีทั้งหมด
โดยไม่คำนึงถึงท่านคำหรือบุญของมนุษย์
เพราะนี่คือความหมายในพระคัมภีร์ของคำว่า "พระท่าน" ที่มักเข้าใจผิด ความรักอันชอบธรรมอันชอบธรรมนี้มีต้นกำเนิดมาจากพระทรงของพระบิดา ที่ซึ่งผู้ให้กำเนิดเพียงคนเดียวก็อาศัยอยู่ มันไม่ได้เกิดจากสิ่งใด ๆ ที่มาจากพระเจ้าเอง มันเป็นความชั่วของมนุษย์
ไม่ใช่ความดีของเขาที่เรียกร้องมันออกมา
มันไม่ใช่การดึงดูดสิ่งที่เหมือนกัน แต่เป็นสิ่งที่แตกต่าง
มันเป็นแสงสว่างที่ถูกความมืดดึงดูด และเป็นชีวิตโดยความตาย
มันไม่ได้รับการแสวงหาของเรา แต่มันก็มาโดยไม่ได้ถามเช่นกัน

ไม่สมควรได้รับ ไม่ใช่ความเชื่อของเราที่สร้างหรือเรียกมันขึ้นมา ความเชื่อของเราตระหนักว่าสิ่งนี้มีอยู่แล้วในความบริบูรณ์อันศักดิ์สิทธิ์และมากมายของมัน ไม่ว่าเราจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม
พระท่านอันชอบธรรมนี้ดำรงอยู่และดำรงอยู่เพื่อเรา
ความไม่เชื่อปฏิเสธมัน แต่ความเชื่อรับไป ชื่นชมยินดีในสิ่งนั้น
และดำเนินชีวิตตามนั้น ใช่แล้ว ความเชื่อต้องใช้สิ่งนี้

พระท่านอันชอบธรรมของพระเจ้า และด้วยการการกักขังบาป
ความรอดอันชอบธรรม
และมรดกอันชอบธรรมแห่งรัศมีภาพอันเป็นนิรันดร์

5. พระโลหิตที่ประพรหม

เลือดแห่งการประพรหม แต่ผู้ถามถามว่า
เลือดที่เราอ่านมานี้มีความหมายพิเศษอะไร?
มันพูดถึงความสงบได้อย่างไร? จะ
“ชำระจิตสำนึกจากการประพฤติชั่วได้อย่างไร”
เลือดเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติสุข พระท่าน
และความชอบธรรมที่เราได้พูดถึงไปแล้ว?
พระเจ้าได้ให้เหตุผลสำหรับความเครียดที่พระองค์ทรงวางลงบนเลือด
และในการทำความเข้าใจสิ่งนี้
เราจะไปถึงจุดต่ำสุดของสันติสุขของคนบาป การเสียสละในสมัยก่อนตั้ง
แต่สมัยของอาเบลลงมากำทำให้เรามีกุญแจสู่ความหมายของเลือด
และอธิบายความจำเป็นในการ “หลังออกเพื่อการปลดบาป” “ไม่มีเลือด”
[ฮบ. ix.7] เป็นความจริงอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าสอนตั้งแต่นั้น;
จารึกซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเขียนไว้ที่ประตูพลับพลาและพระวิหาร
เป็นเวลากว่าสองพันปีแล้วที่ในยุคของพระสังฆราช
มีการถวายเครื่องบูชาที่ยิ่งใหญ่เพียงสิ่งเดียวเท่านั้น
นั่นก็คือเครื่องเผาบูชา
สิ่งนี้ภายใต้บริการของโมเสสถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ๆ - เครื่องบูชาสันติ
เครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องบูชาไถ่บาป ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ในทั้งหมดนี้
แก่นแท้ของเครื่องเผาบูชาดังเดิมได้รับการเก็บรักษาไว้ -
โดยเลือดและไฟ ซึ่งเป็นสิ่งธรรมดาสำหรับพวกเขาทั้งหมด
เลือดซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการทดแทน
และไฟซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้า ความโกรธเคืองต่อผู้ถูกแทน
เห็นได้ในทุกส่วนของการรับใช้ของอิสราเอล
แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเครื่องเผาบูชาประจำวัน

คือลูกแกะตอนเช้าและเย็น ซึ่งเป็นความต่อเนื่องที่แท้จริงและเป็นตัวแทน
ของเครื่องเผาบูชาปีติาริปไตยแบบเก่า
ยอห์นกล่าวถึงเรื่องนี้เมื่อพระองค์ตรัสว่า "ดูเถิด
พระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลกไปเสีย"
ลูกแกะประจำวันของอิสราเอลเป็นแกนหลัก

และแก่นแท้ของการเสียสละในพันธสัญญาเดิมทั้งหมด และเลือดของ
มันเองที่นำพวกเขากลับไปสู่การบูชาในสมัยดีกดำบรรพ์ และส่งต่อ
ไปยังเลือดแห่งการประพรมซึ่งพูดได้ว่ามีสิ่งที่ดีกว่าของอาเบล
ในการถวายบูชาทั้งหมดนี้การหลังเลือดถือเป็นความตาย
"เลือดคือชีวิต" และการหลังเลือดเป็นการ "ไหลออกจากจิตวิญญาณ"
การหลังเลือดหรือการเสียชีวิตนี้เป็นการชดใช้โทษบาป
เพราะมีคำขู่วิบัติตั้งแต่แรกแล้วว่า "ในวันที่เจ้ากินเข้าไป เจ้าจะต้องตายแน่"
และมีเขียนไว้ว่า "จิตวิญญาณที่ทำบาปจะต้องตาย" และอีกครั้งว่า
"ค่าตอบแทนของบาปคือความตาย" แต่การหลังเลือดของเครื่องบูชาของ
อิสราเอลไม่สามารถขจัดความบาปได้
มันแสดงให้เห็นวิธีที่จะต้องทำเช่นนี้ แต่จริงๆ แล้วมันเป็น
"การรำลึกถึงบาป" มากกว่าการไถ่บาป กล่าวว่าจะต้องให้ชีวิตเพื่อชีวิต
ก่อนที่บาปจะได้รับอภัย แต่จากนั้นการถวายบูชาอย่างต่อเนื่องแสดง
ให้เห็นว่าจำเป็นต้องมีเลือดที่เข้มข้นยิ่งกว่าที่แทนบูชาของโมโรยาห์เค
ยประพรมไว้ และชีวิตอันมีค่ามากกว่าที่มนุษย์จะให้ได้
การนองเลือดครั้งใหญ่ได้สำเร็จแล้ว ชีวิตที่ดีขึ้นได้ถูกนำเสนอ และการสั
นพระชนม์เพียงครั้งเดียวของพระบุตรของพระเจ้าได้กระทำสิ่งที่ความต
ายในสมัยก่อนไม่สามารถทำได้ ชีวิตเดียวของเขาก็เพียงพอแล้ว
คนหนึ่งของเขากำลังจะตาย จ่ายค่าปรับ;
และพระเจ้าไม่ได้ร้องขอสองชีวิต หรือความตายสองครั้ง
หรือการชดใช้สองครั้ง

“ครั้งหนึ่งพระคริสต์ทรงถูกเสนอให้รับโทษบาปของคนเป็นอันมาก
ในการที่พระองค์สิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์ต่อบาปครั้งหนึ่ง”
“พระองค์ทรงถวายเครื่องบูชาไถ่บาปเพียงครั้งเดียวตลอดไป”
“การประพรมเลือด” เป็นการเอาความตายมาใช้กับบุคคลหรือสิ่งของบา
งอย่างเพื่อบ่งบอกว่าบุคคลหรือสิ่งของเหล่านี้ตายแล้วจึงได้รับโทษตามกฎหมาย
หมาย トラバิดที่พวกเขาไม่ได้จ่ายค่าปรับ ก็ถือว่าเขาเป็นมลทิน

และไม่คู่ควรแก่พระเจ้าที่จะมองดู; แต่ทันทีที่พวกเขาจ่ายเงินแล้ว
ก็ถือว่าพวกเขาสะอาดและเหมาะสมที่จะรับการปรนนิบัติของพระเจ้า
โดยปกติแล้วเมื่อเราอ่านเรื่องการทำความสะอาด
เราคิดถึงขั้นตอนทั่วไปในการขจัดคราบด้วยน้ำและสบู่เท่านั้น
แต่ไม่ใช่

ความหมายในการถวายเครื่องบูชา เลือดจะชำระให้สะอาด ไม่เหมือน
“ไนเตรและสบู่มาก” ของศาสตาศาพยากรณ์
แต่โดยการทำให้เรามีส่วนในการตายของผู้ทรงรับโทษแทน
เหตุใดจึงทำให้เราสับสนต่อพระพิภคพระเจ้า?
มันเป็นความผิดของเรา การฝ่าฝืนกฎหมาย และการที่เราอยู่ภายใต้โทษ
ประหารชีวิตอันเป็นผลมาจากการไม่เชื่อฟังของเรา
เราไม่ได้ทำเฉพาะสิ่งที่พระเจ้าไม่ชอบเท่านั้น แต่ยังทำสิ่งที่ธรรมชาติอ
ชอบธรรมของพระองค์สมควรประหารด้วย
การตัดสินประหารชีวิตนี้เองที่แยกเราจากพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง
เป็นการผิดที่พระองค์จะอวยพรเรา
และเป็นอันตรายสำหรับเราที่จะไปหาพระองค์
เมื่อความผิดซึ่งมีโทษถึงตายปกคลุมไปทั่ว
มหาบุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ก็นำเลือดนั้นเข้ามา เลือดนั้นหมายถึงความตาย
เป็นการแสดงออกถึงความตายของพระเจ้า
จากนั้นมันก็โปรยลงมาบนเรา และด้วยเหตุนี้ความตายซึ่งเป็นบทลงโทษ

ของธรรมเนียมปฏิบัติก็ผ่านพ้นเราไป เราตาย. เราได้รับโทษ;
แล้วความผิดนั้นก็หายไป เราสะอาดแล้ว!
บาปที่เหมือนสีแดงเข้มก็กลายเป็นเหมือนหิมะ
และสิ่งที่สีแดงเข้มก็กลายเป็นอย่างขนแกะ
ดังนั้นเราจึงใช้พระโลหิตของพระคริสต์ในการเชื่อ
เพราะความเชื่อเป็นเพียงคนบาปที่ใช้เลือด
เชื่อสิ่งที่พระเจ้าเป็นพยานเกี่ยวกับพระโลหิตนี้
เราจะเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์
และด้วยเหตุนี้เราจึงถูกนับไว้ในกฎหมาย
และได้รับการปฏิบัติจากพระผู้เป็นเจ้าเหมือนมนุษย์ที่มี
ทรงชำระโทษทั้งหมดแล้ว และ
"ได้รับการชำระล้างจากบาปของพวกเขาด้วยพระโลหิตของพระองค์" [
สารูทำน i.5] นั่นคือข่าวดีแห่งชีวิตผ่านทางพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์
เป็นข่าวที่บอกเราไม่ว่าเราต้องทำอะไรเพื่อรับความรอด
แต่บอกถึงสิ่งที่พระองค์ได้กระทำ
สิ่งนี้สามารถระงับความกลัวของคนบาปเท่านั้น สามารถ
"ชำระล้างมโนธรรมของเขาได้"
สามารถทำให้เขารู้สึกว่าเป็นผู้ได้รับการการอภัยบาปอย่างทั่วถึง
ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับความหมายของพระเจ้าในการประพรมเลือดนี้ เ
เป็นวิธีเดียวที่มีประสิทธิภาพในการขจัดความวิตกกังวลของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

วิญญาณที่ทุกขระทม และนำเขาไปสู่สันติสุขอันสมบูรณ์ ข่าวประเสริ
ฐไม่ใช่เพียงการเปิดเผยพระทัยของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์
ในนั้นความชอบธรรมของพระเจ้าได้สำแดงออกมาเป็นพิเศษ
และการเปิดเผยความชอบธรรมนี้เองที่ทำให้
"ฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปสู่ความรอด" อย่างแท้จริง

การหลังเลือดเป็นของพระเจ้า

การประกาศถึงความชอบธรรมแห่งความรักซึ่งพระองค์ประทานแก่บุตรของมนุษย์ เป็นการคืนดีกันของกฎหมายและความรัก
การประณามความบาปและการพิณพิดของคนบาป
พระกิตติท่านจึงประกาศว่าพระโลหิตหลังจากออกมาซึ่งเป็นการอภัยบาป
และตอนนี้เรารู้แล้วว่า "พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาแล้ว" และ
"พระโลหิตของพระคริสต์ทรงชำระเราจากบาปทั้งสิ้น"
มโนธรรมเป็นที่พอใจ

รู้สึกว่าคุณท่านของพระเจ้าคือพระท่านอันชอบธรรม
ความรักของพระองค์คือความรักอันศักดิ์สิทธิ์
ความรักของพระองค์พักอยู่ที่นั่น ไม่ใช่โดยการจุติเป็นมนุษย์
แต่โดยการหลังโลหิตที่ทำให้เรารอด
พระคริสต์ของพระเจ้าไม่ใช่แค่เพียงเท่านั้น ผู้อธิบายสติปัญญา
ไม่ใช่เพียงผู้ช่วยให้รอดหรือผู้มีพระท่านเท่านั้น
และพวกเขาคิดว่าพวกเขาบอกข่าวประเสริฐทั้งหมดแล้ว
เมื่อพวกเขาพูดถึงพระเยซูเพื่อเปิดเผยความรักของพระเจ้า
ก็ทำผิดไปมาก ถ้าพระคริสต์ไม่ใช่ผู้มาแทนที่
พระองค์ก็ไม่ทรงเป็นอะไรสำหรับคนบาป
เขาก็ตายอย่างไรประโยชน์ในประเด็นนี้ ประกาศข่าวประเสริฐ
ถ้าข้าพเจ้าโยนเชือกให้คนจมน้ำ ข้าพเจ้าคือผู้ช่วยให้รอด
แต่พระคริสต์ไม่เป็นเช่นนั้นอีกต่อไปแล้วหรือ?
แต่เสียงชีวิตของเขาหรือ? สาระสำคัญของการช่วยให้รอดของพระคริสต์คือการแทนที่พระองค์เองเพื่อเรา และชีวิตของพระองค์เพื่อเรา
เขาไม่ได้มาเสียงชีวิต เขาแค่มะตาย!
พระองค์ไม่ได้ทรงไถ่เราด้วยการสูญเสียเพียงเล็กน้อย
การเสียสละเพียงเล็กน้อย การใช้แรงงานเพียงเล็กน้อย

และความทุกข์ทรมานเพียงเล็กน้อย

"พระองค์ทรงไถ่เราแต่พระเจ้าด้วยพระโลหิตของพระองค์"

"พระโลหิตอันล้ำค่าของพระคริสต์"

พระองค์ทรงสละทุกสิ่งที่มีแม้กระทั่งชีวิตเพื่อเรา

เป็นการช่วยกู้แบบหนึ่งที่ปลุกเร้าบทเพลงแห่งความสุขว่า

"แต่พระองค์ผู้ทรงรักเรา

และทรงชำระเราให้พ้นจากบาปด้วยพระองค์เอง

"เลือด" แนวโน้มของศาสนาของโลกในเวลานี้คือการปฏิเสธเลือด

และเพื่อสรรเสริญในข่าวประเสริฐที่ไม่ต้องการการบูชา ไม่มีการ

"แกะที่ถูกฆ่า" ดังนั้นพวกเขาจึงไป "ในทางของคาอิน"

คาอินปฏิเสธเลือดและมาหาพระเจ้าโดยปราศจากเลือด

เขาจะไม่เป็นเจ้าของตัวเองเป็นคนบาป ถูกตัดสินให้ตาย

และต้องการให้ผู้อื่นตายเพื่อช่วยเขา

นี่เป็นการปฏิเสธอย่างเปิดเผยของมนุษย์ต่อวิถีชีวิตของพระเจ้า

สำคัญที่สุดในการปฏิเสธนี้

ของสิ่งที่คนเยาะเย้ยบางคนเรียกอย่างหยาบคายว่า

"ศาสนาแห่งความโกลาหล" เราเห็นชาตกรคนแรก

และผู้ที่ไม่ทำให้แท่นบูชาของตนเป็นมลทินด้วยเลือดลูกแกะ

ผู้นั้นก็ทำให้โลกเป็นมลทินด้วยเลือดน้องชายของตน

แท่นบูชาของคนนอกритเป็นสีแดงฉานด้วยเลือด

และจนถึงทุกวันนี้พวกเขาก็เหมือนเดิม

แต่ผู้นำศาสนาเหล่านี้ไม่รู้่ว่าพวกเขาหมายถึงอะไรในการนำเลือดนั้นมา

มันเกี่ยวข้องกับ การแก้แค้นในใจของพวกเขาเท่านั้น

และพวกเขาก็หลั่งมันออกเพื่อระงับการแก้แค้นของพระของเข

แต่ไม่ใช่การยอมรับความรักหรือความชอบธรรมของพระเจ้า

"ความโกรธไม่ได้อยู่ในตัวเขา"

แต่แท่นบูชาของพวกเขาแม้แต่ความโกรธเกรี้ยวเท่านั้น
เลือดที่พวกเขานำมานั้นเป็นการปฏิเสธทั้งความชอบธรรมและพระท่าน
แต่จงดูแท่นบูชาของอิสราเอลเถิด มีเลือด
และผู้ที่น่ามื่นมาก็รู้จักพระเจ้าที่พวกเขามาพบ
พวกเขานำสิ่งนี้มาเพื่อรับทราบถึงความผิดของตนเอง
แต่ยังรวมถึงความรักในการอภัยบาปของเขาด้วย พวกเขาพูดว่า
"ข้าพเจ้าสมควรตาย" แต่ขอให้ความตายนี้เย็นหยัดเพื่อข้าพเจ้า และปล่อย
ให้ความรักซึ่งอย่างอื่นไม่สามารถมาถึงข้าพเจ้าได้ด้วยเหตุผลของความ
มรู้สึกผิดบัดนี้ตกลงมาที่ข้าพเจ้า" จิตวิญญาณแห่งการชกถาม! ระวังข้อ
ผิดพลาดของคาอินในด้านหนึ่งในการมาหาพระเจ้าโดยปราศจากเลือด
และระวังข้อผิดพลาดของคนนอกศาสนาในด้านอื่น ๆ
ในการเข้าใจผิดความหมายของเลือด
เข้าใจความคิดและความหมายของพระเจ้าใน "พระโลหิตอันมีค่า"
ของพระบุตรของพระองค์ เชื่อคำพยานของเขา เกี่ยวกับมัน;
มโนธรรมของเจ้าก็จะส่งลงข้าพเจ้านั้น และจิตใจของเจ้าก็จะส่งลง
เมื่อเราได้รับบัพติศมาก็ถึงการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ และด้วยเหตุนี้ไม้
กางเขนซึ่งเป็นเครื่องมือแห่งความตายนั้นจึงเป็นสิ่งที่เราถวายเกียรติแ
ด่พระองค์ ไม้กางเขนนับเป็นการชดใช้ค่าปรับของคนบาป การชำระหนี้
และการฉีกพันธะหรือลายมือที่เป็นปฏิปักษ์ต่อเรา
และเนื่องจากไม้กางเขนเป็นการชำระ การพินคืนพระชนม์จึงเป็นใบเสร็จ
รับเงินของพระเจ้าเต็มจำนวนที่ลงนามด้วยมือของพระองค์เองข้าพเจ้า
นั้น ความเชื่อของเรา

ไม่ใช่การชำระให้เสร็จสิ้น

แต่เป็นการรับรู้ถึงการชำระโดยพระบุตรของพระเจ้า ด้วยการยอมรับนี้
เราจะเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ผู้ทรงสิ้นพระชนม์และพินคืนพระชนม์

ว่าต่อจากนี้ไปเรานับว่าเป็นฝ่ายที่จ่ายค่าปรับและปฏิบัติราวกับว่าเรา
เองที่เสียชีวิตไปแล้ว ด้วยเหตุนี้เราจึงเป็นผู้ชอบธรรมจากบาป
แล้วจึงได้มีส่วนในความชอบธรรมของพระองค์
ผู้ซึ่งไม่เพียงแต่ได้รับการช่วยกู้จากความผิดของเราเท่านั้น
แต่ยังทรงฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้งเพื่อความชอบธรรมของเราอีกด้วย

6. พระบุคคลและพระราชกิจของผู้ทรงรับโทษแทน

บุคคลและงานของชีวิตทดแทนมาหาเราผ่านความตาย และพระท่านก็ผูกพันอยู่กับเราด้วยความชอบธรรม เรื่องนี้เราได้เห็นกันโดยทั่วไปแล้ว แต่เรามีบางสิ่งที่ต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระองค์ผู้ทรงพระชนม์และสิ้นพระชนม์แทนคนบาป ยิ่งเรารู้จักพระบุคคลและพระราชกิจของพระองค์มากเท่าไร เราก็จะพึงพอใจมากขึ้นทั้งในใจและมโนธรรมด้วยการเตรียมการที่พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับความต้องการอันยิ่งใหญ่ของเรา

ผู้ถือบาปของเราคือพระบุตรของพระเจ้า พระบุตรนิรันดร์ของพระบิดา มีเขียนถึงพระองค์ว่า "ในปฐมกาลพระวาทาทรงดำรงอยู่ และพระวาทาทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทาทรงเป็นพระเจ้า" พระองค์ทรงเป็น "ความสดใสแห่งพระสิริของพระองค์" และภาพลักษณ์ที่แสดงออกถึงพระบุคคลของพระองค์" พระองค์ทรงอยู่ "ในพระบิดา และพระบิดาทรงอยู่ในพระองค์"

"พระบิดาทรงสถิตอยู่ในพระองค์" "ผู้ที่ได้เห็นพระองค์ก็ได้เห็นพระบิดา" และ "ผู้ที่ได้ยินก็ได้ยินผู้ที่ส่งเขามา" พระองค์คือ "พระวาจาที่ทรงสร้างเนื้อหนัง" "พระเจ้าทรงสำแดงในเนื้อหนัง"

"พระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงเสด็จมาเป็นเนื้อหนัง" พระนามของพระองค์คือ "อิมมานูเอล" พระเจ้าสถิตกับเรา พระเยซู "พระผู้ช่วยให้รอด"

"พระคริสต์" ผู้ถูกเจิม เปี่ยมด้วยพระวิญญาณอย่างไม่มีขอบเขต

"พระบุตรองค์เดียวของพระบิดา เปี่ยมด้วยพระท่านและความจริง" พระองค์เสด็จมาเทศนาข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักรซึ่งก็คือข่าวประเสริฐเรื่องอาณาจักร ทรงสั่งสอนฝูงชนที่มาชุมนุมกันรอบพระองค์ รักษาคนป่วยและ ทรงเปิดตาของคนตาบอด และทรงให้คนตายฟื้นขึ้น

“รับคนบาปและร่วมรับประทานอาหารกับพวกเขา”

“พระองค์เสด็จมาเพื่อแสวงหาและช่วยรักษาสิ่งที่สูญหายไป”
เขาไปเกี่ยวกับ

กล่าวถ้อยคำแห่งพระท่านอย่างทมิฬไม่เคยได้กล่าวไว้ว่า
“เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต
ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา”
เขาออกไปและเข้ามาในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด และตลอดชีวิตของเขา
เราเห็นเขาในฐานะผู้เลี้ยงแกะที่ตามหาแกะที่หลงหาย
เหมือนกับผู้หญิงที่เงินที่เธอทำหายไป
และในฐานะพ่อที่ตามหาลูกชายที่หายไปของเขา พระองค์ทรง
“ทรงฤทธานุภาพในการช่วยให้รอด” เขาคือ “สามารถช่วยได้อย่างเต็มที่”
พระองค์เสด็จมาเป็น “พระผู้ช่วยให้รอดของโลก”
ในข้อความทั้งหมดนี้เกี่ยวกับพระเยซู มีข่าวดีสำหรับคนบาป
เช่นควรชักชวนเขาด้วยความมั่นใจต่อพระเจ้า
ทำให้เขารู้สึกว่าคดียของเขาได้รับความจริงจังกจากพระเจ้าแล้ว
และความคิดของพระเจ้านั้นมีต่อเขานั้นเป็นความคิด ไม่ใช่ความโกรธ
แต่เป็นความคิดถึงสันติและพระท่าน สวรรค์ลงมายังโลกแล้ว!
มีความปรารถนาดีต่อมนุษย์
เขาจะไม่ถูกส่งมอบให้กับศัตรูตัวฉกาจของเขา พระเจ้าทรงเข้าข้างเขา
และก้าวเข้ามาระหว่างเขากับซาตาน
โลกนี้จะไม่ถูกเผาไหม้หรือชาวโลกก็ถูกเนรเทศไปจากพระเจ้าชั่วนิรันดร์!
ความมืดกำลังจะผ่านไป และแสงสว่างที่แท้จริงก็ส่องสว่าง!
กว่าไม่ใช่ตัวตนของพระคริสต์ การประสูติ
หรือชีวิตของพระองค์ที่จะพอเพียง ว่าพระบุตรของพระเจ้าทรงรับเอาคว
ามเป็นมนุษย์ที่แท้จริงแต่ไร้บาปจากหญิงพรหมจารี
กลายเป็นกระดุกจากกระดุกของเรา และเนื่องจากเนื้อของเรา

อยู่ในอย่างมาก กระทำเชื้อสายของหญิงนั้น การที่พระองค์ประทับอยู่ท่า
มกลางพวกเราชั่วชีวิตนั้นเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของข่าวดีเท่านั้น อัลฟา
แต่ไม่ใช่โอเมก้า

สิ่งนี้ได้แสดงแก่อิสราเอลและแก่พวกเราด้วยในม่านพระวิหาร
ผ้าคลุมนั้นเป็นประเภทของเนื้อหนัง และตราใบไคที่ม่านนั้นยังอยู่ทั้งหมด
ก็ไม่มีทางเข้าสู่ที่ประทับอันใกล้ของพระเจ้าได้
ผู้ไม่มีสารไม่ได้ขมวดคิ้วเลย แต่เขาต้องยืนอยู่ห่างๆ
ผ้าคลุมหน้าพูดกับคนบาปว่า "พระเจ้าสามพระองค์คืออยู่ใน"
แต่ยังกล่าวอีกว่า "ท่านไม่สามารถเข้าไปได้"

มีบางอย่างได้ทำไปมากกว่านี้แล้ว" โดยพระวิญญานบริสุทธิ์
แสดงว่าทางเข้าสู่ที่บริสุทธิ์ที่สุดยังไม่เปิด ม่านที่ฉีกออก
นั้นคือการตรึงกางเขนของ "พระวาระที่ทรงบังเกิดเป็นเนื้อหนัง"
ได้เปิดทางอย่างสมบูรณ์

ด้วยเหตุนี้พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงสรุปข่าวดีไว้ในประเด็นพิเศษหนึ่
หรือสองประเด็น พวกเขาคือ: พระคริสต์ถูกตรึงกางเขน
พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ พระคริสต์ถูกฝัง
พระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้ง พระคริสต์ทรงเสด็จขึ้นไปที่สูง
พระคริสต์ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า "ผู้วิงวอนแทนพระบิดา"
ของเรา "ทรงพระชนม์อยู่เพื่อวิงวอนเพื่อเรา"
นี่เป็นข้อเท็จจริงที่ดีซึ่งมีข่าวดี มีน้อยและเรียบง่าย
เพื่อให้เด็กจดจำและเข้าใจได้ มันคือหีบศพที่บรรจุอัฐมณิจจากสวรรค์
เป็นถ้วยที่บรรจุน้ำดำรงชีวิตไว้สำหรับจิตวิญญาณที่กระหาย
ตะกร้าทองคำซึ่งพระเจ้าได้ทรงวางอาหารแห่งชีวิต
ซึ่งเป็นขนมปังแท้ที่ลงมาจากสวรรค์
ซึ่งถ้ามนุษย์กินเข้าไปเขาจะไม่ตายเลย เป็นหนังสือที่มีหน้าสั้นๆ แต่เปี่ยมไ
ปด้วยความสุขเขียนคำพยานเกี่ยวกับพระเมตตาอันทรงพลังของพระเจ้า

า คำพยานที่เรียบง่ายมากจนแม้แต่ "คนโง่" ก็ยังอ่านและเข้าใจได้ เป็นเรื่องจริงที่ปัญญาทั้งหมดของโลกและอุบายแห่งนรกไม่สามารถสั่นคลอนความมั่นใจได้ ความรู้ในเรื่องเหล่านี้คือความรอด

เราวางใจไว้กับสิ่งเหล่านั้น

เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นการเปิดเผยถึงพระนามของพระผู้เป็นเจ้า;

และมีเขียนไว้ว่า

"บรรดาผู้ที่รู้จักพระนามของพระองค์ก็จะวางใจในพระองค์"

ขอให้เราฟังคำเทศนาของอัครสาวก

และดูว่าข้อเท็จจริงเหล่านี้กลายเป็นหัวข้อของการเทศนาในยุคแรกๆ

อย่างไร พระธรรมเทศนาดังกล่าว เหมือนของเปโตรที่กรุงเยรูซาเล็ม

หรือของเปาโลที่โครินธ์และอันติโอก คำเทศนาของเปโตรที่กรุงเยรูซาเล็ม

คือพระเยซูชื่อนาซาเร็ธผู้ถูกตรึงบนไม้กางเขน

ได้ถูกทำให้เป็นขึ้นมาจากความตายและถูกยกขึ้นสู่บัลลังก์ของพระเจ้า

โดยถูกตั้งให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์

สิ่งนี้อัครสาวกประกาศว่าเป็น "ข่าวดี"

คำเทศนาของเปาโลที่เมืองอันติโอกเป็นเนื้อหาเดียวกัน - เป็นการกล่าวถึง

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู

และบทเทศนานั้นก็ใช้ถ้อยคำเหล่านี้ว่า "พี่น้องทั้งหลายจงทราบเถิดว่า

พระองค์ได้ประกาศการอภัยบาปแก่ท่านทั้งหลายผ่านทางชายผู้นี้

และบรรดาผู้ที่เชื่อก็เป็นคนชอบธรรมโดยพระองค์"

คำเทศนาของพระองค์ที่เมืองโครินธ์คล้ายกันมาก

พระองค์ได้ทรงให้ภาพคร่าวๆ แก่เราว่า "ยิ่งกว่านั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพ

เจ้าประกาศแก่ท่านถึงข่าวประเสริฐซึ่งข้าพเจ้าได้ประกาศแก่ท่านซึ่งท่านท

งหลายได้รับแล้วนั้นด้วย

ที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่; โดยวิธีนี้ท่านทั้งหลายจะรอดได้ถ้าท่านระลึกถึงสิ่งที่เร

าได้สั่งสอนท่านไว้ ประการแรกข้าพเจ้าได้แจ้งแก่ท่านทั้งหลายถึงสิ่งที่ข้า

พระเจ้าได้รับด้วยว่าพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเราตามที่มีพระคัมภีร์ไว้อย่างไร

และทรงถูกฝังไว้และทรงคืนพระชนม์ในวันที่สามตามพระคัมภีร์"

แล้วพระองค์ตรัสเพิ่มเติมว่า "เราจึงเทศนา และท่านทั้งหลายก็เชื่อ"

นั่นคือการเทศนาแบบอัครสาวก นั่นคือข่าวประเสริฐของเปาโล

กล่าวถึงข้อเท็จจริงบางประการเกี่ยวกับพระคริสต์ เพิ่มหลักฐานยืนยันความจริงและความแน่นอนเพื่อทุกคนที่ได้ยินจะเชื่อและรอด

ในข้อเท็จจริงเหล่านี้ได้ประกาศความรักอันเสรีของพระเจ้าต่อคนบาป

และความรอดอันยิ่งใหญ่ก็ปรากฏ นี่แหละคือสิ่งนี้ ข่าวประเสริฐซึ่งเป็น

"ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเพื่อความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อ" เพราะในนั้นความ

ชอบธรรมของพระเจาก็สำแดงจากความเชื่อสู่ความเชื่อ" ภาละไมใช้ว่า

"ทำสิ่งนี้หรือทำสิ่งนั้น ทำงานหนักและอธิษฐานและใช้วิธีการ " -

นั่นคือกฎไม่ใช่พระกิตติคุณ: - แต่พระคริสต์ทรงทำทุกอย่างแล้ว!

พระองค์ทรงกระทำเมื่อพระองค์ทรง "ถูกมอบไว้เพื่อความผิดของเรา

และทรงเป็นขึ้นมาอีกครั้งเพื่อความชอบธรรมของเรา"

พระองค์ทรงทำทุกอย่างเมื่อพระองค์

"ทรงสร้างสันติภาพด้วยพระโลหิตแห่งไม้กางเขนของพระองค์"

"สำเร็จแล้ว"

การกระทำของพระองค์สมบูรณ์มากจนไม่มีอะไรเหลือให้เราทำ

เรามีอะไรนอกจากจะเข้าสู่ความยินดีที่รู้ว่าทุกสิ่งสำเร็จแล้ว!

"นี่คือคำพยานที่พระเจ้าประทานแก่เรา นิรันดร์ ชีวิต;

และชีวิตนี้อยู่ในพระบุตรของพระองค์" แต่ขอให้เรารวบรวม

"พระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้า"

บางส่วนเกี่ยวกับพระคริสต์และพระราชกิจของพระองค์ ในสิ่งเหล่านี้

เราจะพบการตีความอันศักดิ์สิทธิ์ของข้อเท็จจริงที่กล่าวมาข้างต้น

เราจะเห็นความหมายที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงยึดถือในสิ่งเหล่านี้

และดังนั้นความเชื่อของเราจะไม่ "ยืนอยู่ในปัญญาของมนุษย์ แต่อยู่ในฤทธิ์เดชของพระเจ้า" ด้วยวิธีนี้เองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเองก่อน พระองค์จะเสด็จจากโลกไปทรงขจัดความไม่เชื่อของผู้สงสัยที่อยู่รอบพระองค์ออกไป พระองค์ทรงเตือนเตือนใจ พวกเขามาก

คำเขียนว่า "มีเขียนไว้ดังนี้ และสมควรที่พระคริสต์จะต้องทนทุกข์และ เป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และให้ประกาศเรื่องการกลับใจและการยกบาปในพระนามของพระองค์ ท่ามกลางประชาชาติทั้งปวงเริ่มที่กรุงเยรูซาเล็ม"

ดังนั้นจงฟังพระวอนของพระเจ้า! เพราะสวรรค์และโลกจะสูญสิ้นไป แต่ถ้อยคำเหล่านี้จะไม่สูญสิ้นไป "ใครถูกส่งมาเพราะความผิดของเรา และถูกพินาศขึ้นมามีอีกครั้งเพื่อความชอบธรรมของเรา"

"พระเจ้าไม่ได้ทรงกำหนดให้เราเกิดความพิโรธ

แต่เพื่อให้ได้รับความรอดโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา ไม่ว่าเราจะตื่นหรือหลับ

เราก็จะได้อยู่ร่วมกับพระองค์" "โดยพระประสงค์นั้น

เราจึงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

โดยการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเป็นนิത്യ"

"ในเวลาอันสมควร พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนอธรรม"

"พระคริสต์ต่างหากที่สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้น ผู้ทรงเป็นขึ้นมามีอีกครั้ง ผู้ทรงประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ผู้ทรงวิงวอนแทนเราด้วย"

"ผู้ทรงสละพระองค์เองเพื่อบาปของเรา"

"พระคริสต์ทรงไถ่เราจากคำสาปแห่งธรรมบัญญัติ

และถูกสาปแช่งเพื่อเรา"

"ในพระองค์เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์

คือได้รับการอภัยบาปตามพระท่านอันอุดมของพระองค์"

"พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงและเชื่อฟังจนมรณา

กระทั่งความมรณาที่ไม่ทางเขน" "จำไว้ว่าพระเยซูคริสต์แห่งเชื้อสายของดาวิดทรงฟื้นคืนพระชนม์ตามข่าวประเสริฐของเรา"

"ใครสละตนเพื่อเรา"

"ครั้งหนึ่งพระคริสต์ทรงถูกเสนอให้รับบาปของคนเป็นอันมาก" "พระเยซูยังทรงทนทุกขั้ทรมานโดยไม่มีประตูเมืองเพื่อชำระประชากรให้บริสุทธิ์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง" "พระคริสต์ทรงทนทุกขั้เพื่อเราด้วย"

"ผู้ทรงแบกบาปของเราไว้บนพระกายของพระองค์เอง ต้นไม้"

"พระคริสต์ทรงทนทุกขั้เพราะบาปครั้งหนึ่ง

ผู้ทรงชอบธรรมเพื่อคนอธรรม"

"พระคริสต์ทรงทนทุกขั้ในเนื้อหนังเพื่อเรา"

"พระองค์ทรงเป็นผู้ลบล้างบาปของเรา" "แต่พระองค์ผู้ทรงรักเราและทรงชำระเราจากบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง"

"เราคือผู้ที่มิมีชีวิตอยู่และตายไปแล้ว และถูกเกิด เรามิมีชีวิตอยู่ตลอดไป" "พระองค์ทรงถูกประหารและทรงไถ่เราไว้กับพระเจ้าด้วยพระโลหิตของพระองค์" ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นความจริงอันศักดิ์สิทธิ์

เขียนด้วยถ้อยคำอันศักดิ์สิทธิ์

ถ้อยคำเหล่านี้มาจากพระองค์ผู้ไม่สามารถตรัสสุสาได้

สิ่งเหล่านี้เป็นจริงในวาระสุดท้ายนี้เหมือนเมื่อนางหนึ่งหมั้นแปดร้อยปีที่แล้ว เพราะ "พระวณะของพระเจ้าของเราจะคงอยู่เป็นนิรันดร์"

ในนั้นเราพบการอธิบายข้อเท็จจริงที่อัศจรรย์ที่สอนอย่างแท้จริง และโดยที่เราเรียนรู้ว่าอันน่ายินดีเกี่ยวกับวิธีที่ความรอดจากพระผู้เป็นเจ้าผู้ชอบธรรมมาถึงคนอธรรม พระเยซูสิ้นพระชนม์! นั่นคือการชำระหนี้ความคงทนของโทษ ความตายต่อความตาย! เขาถูกฝังอยู่ นั่นคือหลักฐานว่าพระองค์สิ้นพระชนม์

เป็นการตายที่แท้จริง ต้องมีสุสานเหมือนเรา เขาลุกขึ้นอีกครั้ง นี่เป็นคำประกาศของพระเจ้าว่าเขาซึ่งเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรมพอใจกับสิ่ง

อบแทนไม่น้อยไปกว่าผู้ที่สร้างมันขึ้นมา
จะมีข่าวยินดีสำหรับคนบาปมากกว่านี้ไหม? เขาจะขออะไรให้เขาพอใจได้ม
ากไปกว่าสิ่งที่ทำให้พระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์แห่งแผ่นดินโลกและสวรรค์พึงพอใจ
จอย่างเต็มที่?

หากสิ่งนี้ไม่เกิดประโยชน์เขาก็ไม่สามารถคาดหวังได้อีกต่อไป
หากยังไม่เพียงพอ พระคริสต์ก็สิ้นพระชนม์โดยเปล่าประโยชน์
พระเจ้าจึงทรง "นำความชอบธรรมของพระองค์มาใกล้"

เราไม่จำเป็นต้องขึ้นสวรรค์เพื่อสิ่งนี้

นั่นก็หมายความว่าพระคริสต์ไม่เคยเสด็จลงมา

เราไม่จำเป็นต้องลงไปในส่วนลึกของโลกเพื่อสิ่งนี้

นั่นจะบอกว่าพระคริสต์ไม่เคยถูกฝังและไม่เคยเป็นขึ้นมา

มันใกล้เข้ามาแล้ว มันอยู่ใกล้พอๆกับถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องนี้ซึ่งเข้าหูเรา

เราไม่จำเป็นต้องออกแรงนำมันเข้ามาใกล้

หรือทำอะไรเพื่อดึงดูดมันเข้ามาหาเรา มันใกล้เข้ามาแล้ว

ใกล้มากจนเราไม่สามารถเข้าใกล้ได้ ถ้าเราพยายามปลุกความรู้สึกอบอุ่น

และนิสัยที่ดีเพื่อขจัดระยะห่างที่เพ้อฝันออกไป เราก็คงล้มเหลว ไม่ใช่เพีย

งเพราะการกระทำเหล่านี้ของเราไม่สามารถทำสิ่งที่เราพยายามจะทำได้

แต่เนื่องจากไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามเช่นนั้น เรื่องนี้ทำเสร็จแล้ว

พระเจ้าทรงนำความชอบธรรมของพระองค์มาใกล้แล้ว คนบาป

ตำแหน่งแห่งความเชื่อไม่ใช่การทำงาน แต่เป็นการหยุดทำงาน

ไม่ต้องทำอะไรเลย แต่ต้องเป็นเจ้าของสิ่งที่ทำเสร็จแล้ว

ไม่ใช่เพื่อให้ความชอบธรรมเข้ามาใกล้

แต่ให้ชื่นชมยินดีในสิ่งนั้นเมื่อใกล้เข้ามาแล้ว นี่คือ

"พระวอนะแห่งความจริงแห่งข่าวประเสริฐ"

7. พระวณะแห่งความจริงของข้าพ ระเสริญ

พระวณะแห่งความจริงของข้าพระเสริญ
ข้าพเจ้าจะเข้าเฝ้าพระเจ้าและยืนอยู่ต่อหน้าพระองค์ได้อย่างไร
ด้วยความมั่นใจอันเป็นสุขในส่วนของคุณข้าพเจ้า
และการยอมรับอย่างสง่างามต่อพระองค์

นี่คือคำถามของคนบาป
และเขาถามเพราะเขารู้ว่ามีความผิดระหว่างเขากับพระเจ้า ไม่ต้องสงสัยเ
ลยว่านี่คือคำถามของอาดัมเมื่อเขาเย็บใบมะเดื่อไว้ด้วยกันเป็นผ้าคลุม
แต่ไม่นานเขาก็รู้สึกได้ว่าใบมะเดื่อคงทำไม่ได้
เขาจะต้องได้รับการคุ้มครองทั้งหมด ไม่ใช่เพียงบางส่วนเท่านั้น
และโดยสิ่งที่แม้แต่พระเนตรของพระเจ้าก็มองผ่านไม่ได้
เมื่อพระเจ้าเสด็จเข้ามาใกล้
ก็รู้สึกได้ถึงความรักที่ไร้ขอบเขตของใบมะเดื่อของพระองค์ และพระองค์ก็รี
บวิ่งเข้าไปในใบไม้หนาที่บ่งแห่งสวรรค์เพื่อซ่อนตัวจากนัยน์ตาอันศักดิ์สิทธิ์
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเข้าใกล้ชายที่ตัวสั่นและทำให้เขารู้สึกว่าที่ซ่อนของ
เขาจะไม่เกิดขึ้น จากนั้นเขาก็เริ่มบอกเขาว่าจะทำอย่างไร
พระองค์ทรงประกาศให้มีที่กำบังที่ดีกว่าและที่ซ่อนที่ดีกว่า
พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์เองว่าเป็นพระเจ้าแห่งพระท่าน
พระเจ้าผู้ทรงเกลียดบาป แต่ทรงเข้าข้างคนบาปต่อศัตรูของคนบาป
นั่นคือจูเน่ร่า ทั้งหมดนี้มาจากเชื้อสายของผู้หญิง - "ผู้ชาย" ที่เป็น
"ที่ซ่อน" ที่แท้จริง
ตอนนี้อดัมสามารถออกจากพุ่มไม้ได้อย่างปลอดภัยแล้ว
และรู้สึกได้ว่าในพระท่านที่เปิดเผยนี้

เขาสามารถยืนต่อพระพักตร์พระเจ้าได้โดยไม่ต้องกลัวหรือละอายใจ
เขาได้ยืนขำขันแล้ว และแม้จะเป็นเพียงขำขันๆ ก็ตาม พวกเขาก็เรียกคว
ามมั่นใจของเขากลับคืนมาและขจัดความกังวลของเขาออกไป
ให้เราได้ยืนขำขัน และให้เราได้ยืนเหมือนที่อาดัมได้ยืน -
จากพระโอษฐ์ของพระเจ้าเอง

เพราะสิ่งที่ถูกเปิดเผยตามความเชื่อของเรานั้นถูกกำหนดไว้แล้ว
ต่อหน้าเราโดยอาศัยสิทธิอำนาจของพระเจ้า ไม่ใช่ของมนุษย์
เราไม่เพียงแต่จะเชื่อความจริงเท่านั้น
แต่เราต้องเชื่อเพราะพระเจ้าได้ตรัสไว้ด้วย
ความเชื่อต้องมีรากฐานอันศักดิ์สิทธิ์
เรารวบรวมประกาศจากสวรรค์เหล่านี้บางส่วนไว้ด้วยกัน
ขอให้ดวงวิญญาณที่วิตกกังวลศึกษาพวกเขาในฐานะพระเจ้า
อย่าให้เขาพูดว่าเขารู้จักพวกเขาแล้ว แต่ให้เขายอมรับคำเชิญของเราให้
เดินทางร่วมกับเราในสาขาข่าวประเสริฐ เราต้องเรียนรู้จากพระเจ้าเอง
และเป็นเพียงการฟังถ้อยคำของ

พระเจ้าที่เราจะได้อาศัยความรู้ที่แท้จริงว่าพระกิตติคุณคืออะไร
คำพูดของเขาเองนั้นจริงที่สุด เรียบง่ายที่สุด และดีที่สุด
พวกเขาไม่เพียงแต่มีแนวโน้มมากที่สุดที่จะตรงกับกรณีของเราเท่านั้น
แต่เป็นถ้อยคำที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าจะยกย่องและอวยพร

ดังนั้นให้เราฟังพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับ "พระท่าน" หรือ
"ความรักที่เป็นอิสระ" หรือ "ความเมตตา" ของพระองค์
"องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จผ่านไปต่อหน้าพระองค์ และทรงประกาศว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ทรงพระเมตตาและพระท่าน
อดกลั้นไว้นาน อุดมด้วยความดีและความจริง
รักษาความเมตตาไว้เป็นพัน ๆ พระองค์ ทรงอภัยความชั่วช้า การละเมิด
และบาป" "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทนทุกข์ช้านานและทรงพระกรุณาอันใน

หญ่หลวง” “พระเมตตาของพระองค์ยิ่งใหญ่”

“พระยาหิเวหิพระเจ้าของท่านทรงพระกรุณาและเมตตาเสมอ”

“พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่พร้อมจะให้อภัย สง่างาม และเมตตา”

“ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์” “ข้าแต่พระเจ้า

พระองค์ทรงเป็นคนดีและพร้อมที่จะให้อภัย

และทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาต่อทุกคนที่ร้องทูลพระองค์”

“พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความเมตตาและพระกรุณา

อดกลั้นไว้นาน และอุดมด้วยความเมตตาและความจริง”

“ความเมตตาของพระองค์ยิ่งใหญ่สู่สวรรค์”

“ความเมตตาของพระองค์ยิ่งใหญ่เหนือฟ้าสวรรค์” “พระเมตตาอันละเอียด

อ่อนของพระองค์อยู่เหนือพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์”

“ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเหมือนพระองค์ ผู้ทรงอภัยความชั่วช้า

และทรงละทิ้งมรดกที่เหลืออยู่ของพระองค์

พระองค์ไม่ทรงเก็บความโกรธไว้เป็นนิรันดร์

เพราะเขาพอพระทัยในความเมตตา” “ข้าพเจ้าจะรักพวกเขาอย่างอิสระ”

“พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์”

“พระเจ้าทรงยกย่องความรักของพระองค์ที่มีต่อเรา”

“พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความเมตตา

สำหรับความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงรักเรา

แม้ว่าเราจะตายในบาปก็ตาม” “ความเมตตาและความรักของพระเจ้า

พระผู้ช่วยให้รอดของเราที่มีต่อมนุษย์”

“โดยพระเมตตาของพระองค์พระองค์ทรงช่วยเรา”

“ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราในตอนนี้ปรากฏชัดแล้ว เพราะพระเจ้าทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อเราจะมีชีวิตอยู่โดยพระองค์ ความรักในที่นี้คือไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และส่งพระบุตรของพระองค์มาเพื่อลบล้างบาปของเรา”

“ผู้เดียวที่กำเนิดจากพระบิดา เปี่ยมด้วยพระท่านและความจริง”

“พระท่านและความจริงมาจากพระเยซูคริสต์”

“พระวณะแห่งพระท่านของพระองค์”

“ข่าวประเสริฐแห่งพระท่านของพระเจ้า”

ดังกล่าวนั้นเป็นเพียงบางส่วนของท่าน

พระวณะของพระองค์ผู้ไม่ตรัสสนุสาเกี่ยวกับความรักอันเสรีของพระองค์เอง คำพูดเหล่านี้คือสัตย์และเป็นความจริง และแม้ว่าบางทีเราอาจเป็นเจ้าของพวกเขาเช่นนั้นเพียงเล็กน้อย หรือให้ความสนใจกับข่าวอันเป็นพรที่พวกเขารวบรวมไว้ ทว่าพวกเขาก็พร้อมที่จะพูดสันติสุขแก่จิตวิญญาณ แม้แต่กับความทุกข์หนักและภาระหนักที่สุดก็ตาม พระวณะแต่ละคำเหล่านี้เปรียบเสมือนดวงดาวที่ส่องประกายเป็นวงกลม ท้องฟ้าสีครามเบื้องบน หรือเหมือนบ่อน้ำที่รินความสดชื่นออกมา

ท่ามกลางหินและทรายในทะเลทราย บรรดาผู้ที่รู้จักเสียงอันสุขุขสนานเหล่านี้ย่อมเป็นสุข อย่าให้ใครพูดว่า - “เรารู้ข้อความทั้งหมดนี้แล้ว” การอ่านซ้ำคำศัพท์ที่คุ้นเคยจะมีประโยชน์อะไร” มากทุกวิถีทาง สาเหตุหลักมาจากคำประกาศดังกล่าวเกี่ยวกับความรักอันอุดมของพระเจ้าที่พระกิตติท่านจึงถูกห่อหุ้มไว้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานแสงสว่างและสันติสุขแก่เราจากสิ่งเหล่านี้ เหล่านี้คือถ้อยคำที่เขายืนดึกย่องในฐานะผู้ส่งสารแห่งความยินดีสู่ดวงวิญญาณ ดังนั้นจงฟังเสียงแห่งความรักของพระวิญญาณที่มีต่อพระบิดาและพระบุตร! หากท่านไม่พบสันติสุขแก่ท่าน ขณะที่ท่านอ่านครั้งแรก ให้อ่านอีกครั้ง หากไม่พบสิ่งใดเป็นครั้งที่สอง โปรดอ่านอีกครั้ง หากไม่พบสิ่งใดเลยเป็นครั้งที่ร้อยหรือพัน จงศึกษาใหม่อีกครั้ง “พระวณะของพระเจ้ารวดเร็วและทรงพลัง”

คำพูดของเขาคือเป็นโองการที่มีชีวิตชีวา
พระวณะของพระองค์ดำรงอยู่และดำรงอยู่เป็นนิรันดร์
มันเหมือนไฟและเหมือนก้อนทูปหินให้เป็นชิ้นๆ
พระกิตติท่านคือพลังอำนาจของพระเจ้า และโดยการสำแดงความจริง เ
เราจึงแสดงตัวต่อมโนธรรมของมนุษย์ทุกคนในสายพระเนตรของพระเจ้า
า ไม่มีถ้อยคำใดที่เหมือนกับคำพูดของพระเจ้า ในสวรรค์หรือในโลก
เหตุฉะนั้นเราต้องศึกษาสิ่งที่เขียนไว้
เพราะว่าพระองค์เองทรงเขียนไว้เพื่อท่าน อย่าคิดว่าไม่จำเป็นต้องอ่าน
ข้อความเหล่านี้ครึ่งแล้วครึ่งเล่า พวกเขาจะลุกเป็นไฟในที่สุด และจุดประกาย
กายจิตวิญญาณอันมืดมนของท่านด้วยความยินดีแห่งสวรรค์
บางครั้งท่านเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้าในเวลาพลบค่ำ
มองหาดาวดวงหนึ่งที่ท่านคาดว่าจะพบในสถานที่ปกติของมัน
ในตอนแรกท่านไม่เห็นมัน แต่ท่านรู้ว่ามันอยู่ที่นี่
และความสว่างของมันก็ไม่ลดน้อยลง ดังนั้น
แทนที่จะหลับตาหรือหันไปหาวัตถุอื่น
ท่านยังคงจ้องมองไปยังจุดที่ท่านรู้ว่าสิ่งนั้นอยู่อย่างตั้งใจมากขึ้นเรื่อยๆ
ซ้ำๆและ

ดูเหมือนดวงดาวจะโผล่ขึ้นมามบนท้องฟ้าอย่างแผ่วเบาขณะที่ท่านจ้อง
มอง และการค้นหาอันอุตสาหะของท่านสิ้นสุดลงด้วยการค้นพบอัญม
ณีที่ตามหามายาวนาน

เช่นเดียวกับข้อความเหล่านั้นที่บอกท่านถึงความรักอันเสรีของพระ
เจ้า ท่านพูดว่าข้าพเจ้าได้ตรวจสอบพวกเขาแล้ว
แต่ไม่มีอะไรสำหรับข้าพเจ้า
อย่าหันเหไปจากพวกเขาเหมือนรู้จักพวกเขาดีอยู่แล้ว
แต่ยังไม่พบสิ่งใดในตัวพวกเขา ท่านยังไม่เห็นพวกเขา
มีความมหัศจรรย์เหนือราคาซื้อขายในแต่ละอย่าง

พาพวกเขาขึ้นมาอีกครั้ง ค้นหาและศึกษาพวกเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์
ทรงเต็มใจอย่างยิ่งที่จะเปิดเผยแก่ท่านถึงพระสิริที่มีอยู่ในนั้น

มันเป็นหน้าที่ของเขา มันเป็นการยืนยันดีของเขาที่ได้เป็นครูของคนบาป
เขาจะไม่อยู่ข้างหลังท่านด้วยความเต็มใจ

ถือเป็นช่วงเวลาสูงสุดที่ท่านควรจดจำสิ่งนี้

เกรงว่าเจ้าจะโศกเศร้าและขับไล่เขาไปด้วยความไม่ไว้วางใจของเจ้า อย่า
มองข้ามความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ว่าสิ่งชั่วร้ายในตัวท่านซึ่งเป็นต้นตอของ
ความขมขื่นในจิตวิญญาณคือความไม่ไว้วางใจในพระเจ้า ความไม่วางใจ
ในพระบิดาผู้ทรงรักโลกจนต้องประทานพระบุตรของพระองค์ ความไม่
วางใจในพระบุตรผู้เสด็จมาแสวงหาและช่วยสิ่งที่สูญหายไปให้รอด
ความไม่วางใจในพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้ทรงพระเมตตาอันอ่อนละมุนอยู่เหนือท่าน และผู้ทรงงานคือการเปิดเผย
พระคริสต์ของพระเจ้าแก่จิตวิญญาณของท่าน นอกจากนี้

โปรดจำไว้ว่าในการสอนท่านนั้น

เขาได้ให้เกียรติคำพูดของเขาเองและถวายเกียรติแด่พระคริสต์

ท่านไม่จำเป็นต้องสงสัยว่าเขาไม่แสร้งต่อท่าน หรือสงสัยในความเต็มใจ
ของเขาที่จะให้ความกระจ่างแก่สายตาแห่งความเข้าใจของท่าน

ในขณะที่ท่านกำลัง ชักชวนอย่างแน่วแน่ว่าเป็นเพียงคำสอนของเขาเท่านั้น
นั่นจะเป็นประโยชน์แก่ท่านได้ อย่าทำให้เขาเสียใจโดยแยกความรักของเขา
ในการเขียนพระคัมภีร์สำหรับท่านออกจากความเต็มใจของเขาที่จะทำ
ให้ท่านเข้าใจ พระองค์ผู้ทรงประทานพระวจนะแก่ท่านจะทรงแปลพระวจนะ
นั้นให้แก่ท่าน เขาไม่ได้ยืนเหินห่างจากท่านหรือจากคำพูดของเขาเอง
ราวกับว่าเขาจำเป็นต้องได้รับการโน้มน้าวใจ

หรือติดสินบนด้วยการกระทำและคำอธิษฐานของท่าน

เพื่อเผยความจริงจากสวรรค์แก่ท่าน ไว้วางใจให้เขาสอน

ซึมแล้วเห็นว่าเขาดี ประโยชน์ตัวเองกันที่ของเขา

ความรักและพลัง

อย่าพูดว่าข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ที่จะเชื่อใจเขาจนกว่าข้าพเจ้าจะกลับใจใหม่
ท่านต้องวางใจเขาว่าเป็นคนบาป ไม่ใช่ในฐานะคนที่กลับใจใหม่
ท่านต้องวางใจเขาในแบบที่ท่านเป็น
ไม่ใช่อย่างที่ท่านหวังไว้ว่าจะต้องถูกทำให้ยืนยาวต่อไป
การกลับใจใหม่ของท่านไม่ใช่หมายถึงสำคัญในการไว้วางใจเขา บาปใหญ่หลวง
ของคนที่ไม่ได้กลับใจใหม่คือการไม่ไว้วางใจพระเจ้าที่สร้างเขาขึ้นมา
พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณ
แล้วคนใดจะโง่เขลาถึงขนาดไม่พูดชี้ถึงขอมหายละทิ้งบาปได้อย่างไร?
ท่านจะทำอะไร

จงกล่าวแก่ใจผู้ควรกล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่มีหมายจะละการลัทธิโมย ข้า
พเจ้าต้องรองอนข้าพเจ้ากลายเป็นคนซื่อสัตย์แล้วข้าพเจ้าจะยอมแพ้อะไร
? และข้าพเจ้าจะพูดอะไรกับคนที่ไม่ไว้วางใจพระเจ้า
ซึ่งบอกข้าพเจ้าว่าเขาไม่มีหมายที่จะละทิ้งความไม่ไว้วางใจของเขา
เพราะเขาไม่มีสิทธิ์ที่จะวางใจพระเจ้าจนกว่าเขาจะกลับใจใหม่? สิ่งที่สำคัญ
ที่สุดอย่างหนึ่งในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสคือการเปลี่ยนจากความไม่ไว้วาง
ใจมาเป็นความไว้วางใจ
หากท่านไม่มีสิทธิ์เปลี่ยนจากความไม่ไว้วางใจมาเป็นความไว้วางใจในทันที
ความไม่ไว้วางใจของท่านก็ไม่มีบาป อย่างไรก็ตาม หากความไม่ไว้วางใจใ
นพระวิญญาณบริสุทธิ์ของท่านเป็นหนึ่งในบาปที่เลวร้ายที่สุดของท่าน
มันไร้สาระจริงๆ ที่จะพูดว่า
ข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ที่จะวางใจพระองค์จนกว่าข้าพเจ้าจะกลับใจใหม่! เพราะนี่
ไม่ใช่เพียงการบอกว่าข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ์ที่จะเชื่อใจเขาจนกว่าข้าพเจ้าจะ
เชื่อใจเขาใช่ไหม ท่านบอกว่าท่านรู้ว่าพระเจ้ามีพระท่าน
แต่โดยการกระทำของท่าน
ท่านแสดงให้เห็นว่าท่านไม่เชื่อว่าพระองค์จะทรงเป็นเช่นนั้น หรืออย่างน้อย

ยก็แสดงความกรุณาจนเต็มใจแสดงให้เห็นความหมายของคำพูดของ
ของเขาเอง ท่านเชื่อว่าพระองค์ทรงมีพระกรุณาอย่างยิ่งในการประทานพ
ระบุตรองค์เดียวของพระองค์

แต่วิธีที่ท่านปฏิบัติต่อเขาตามคำพูดของเขา แสดงว่าท่านไม่เชื่อว่าเขาเต็ม
ใจที่จะมอบพระวิญญาณเพื่อประกาศความจริงของเขา เปล่าเลย
ท่านคิดว่าตัวเองเต็มใจที่จะได้รับการสอนมากกว่าที่เขาสอน
เต็มใจที่จะอวยพรมากกว่าที่จะอวยพร ท่านบอกว่าข้าพเจ้าต้องรองกว่า
พระเจ้าจะให้ความกระจำแจ้งจิตใจของข้าพเจ้า ถ้าพระเจามี
บอกท่านว่าการรอคอยคือหนทางแห่งแสงสว่าง ท่านก็คิดถูก
แต่เขาไม่เคยบอกให้ท่านรอเลย และความคิดในการรอของท่านเป็นเพียง
ข้อแก้ตัวที่จะไม่ไว้วางใจเขาในทันที หากวิธีดำเนินการของท่านถูกต้อง
พระเจ้าคงจะตรัสทั้ง "มา" และ "รอ" "มาเดี๋ยวนี้ แต่อย่ามาตอนนี้"
ซึ่งเป็นความขัดแย้ง

เมื่อเศรษฐกิจผู้ใจดีส่งข้อความไปบอกคนพิการยากจนให้มาหาเขาทันที
เขาก็ส่งรถม้าไปรับเขา พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า "มาเถิด
แต่แล้วท่านเป็นคนง่อย

ท่านต้องให้ความสนใจทุกอย่างเท่าที่ทำได้และใช้ทุกวิถีทางในอำนาจ
ของท่านเพื่อชักจูงให้ข้าพเจ้าส่งรถม้าไปให้ท่าน"

คำเชื่อเชิญและรถม้าไปด้วยกัน

ยิ่งกว่านั้นสิ่งนี้เป็นจริงเกี่ยวกับพระเจ้าและข่าวสารของพระองค์
พระวณะและพระวิญญาณของพระองค์ไปด้วยกัน ไม่ใช่ว่าวิญญาณอยู่ใน
พระวณะหรือพลังในข้อความอย่างที่บางคนบอกท่านอย่างโง่เขลา
สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ชัดเจน แต่มันไปด้วยกัน

และความผิดพลาดของท่านอยู่ที่ความคิดของท่านว่าพระองค์ผู้
ส่งอันหนึ่งอาจ

ไม่ยอมส่งอันอื่น ท่านคิดว่าเป็นพระองค์ ไม่ใช่ตัวท่านเอง
ที่สร้างช่วงเวลาซึ่งท่านเรียกว่า "การรอคอย" แม้ว่าในความเป็นจริงการ
รอคอยนี้จะเป็นการจงใจปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเจ้า
และความตั้งใจที่จะทำอย่างอื่นซึ่งพระองค์ไม่ได้ทรงบัญชาแทน ความมุ่ง
มั่นที่จะทำสิ่งอื่นนั้นเป็นข้อแก้ตัวสำหรับการไม่ทำสิ่งที่ได้รับคำสั่ง!
ด้วยเหตุนี้ท่านจึงกำจัดความผิดด้วยการอ้อนวอนไร้ความสามารถ
ยิ่งกว่านั้น ท่านโยนความผิดให้กับพระเจ้าเพราะไม่เต็มใจที่จะทำสิ่งที่พระ
องค์เต็มใจจะทำในทันที
พระเจ้าทรงเรียกร้องให้ยอมรับพระบุตรของพระองค์ทันที
และให้เชื่อข่าวประเสริฐของพระองค์โดยทันที
ท่านหลีกเลี่ยงหน้าที่นี้ด้วยคำวิงวอนที่ว่า
เนื่องจากท่านไม่สามารถยอมรับพระคริสต์จากตัวท่านเองได้
ท่านต้องไปและขอให้พระองค์ช่วยให้ท่านทำเช่นนั้นได้ ด้วยข้ออ้างนี้ ท่าน
พยายามบรรเทาตัวเองจากความรู้สึกท่วมท้นถึงความจำเป็นในการเชื่อ
ฟังทันที ท่านบรรเทาความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของท่านด้วยความคิดว่าท่าน
กำลังทำสิ่งที่ท่านทำได้ในขณะเดียวกัน และเพื่อที่ท่านจะได้ไม่มีความผิด
จากการไม่เชื่อเหมือนเมื่อก่อนเมื่อเห็นว่าท่านปรารถนาที่จะเชื่อ
และกำลังทำส่วนของท่านในธุรกิจที่ยอดเยียมนี้! ก็จะไม่ทำ คำสั่งคือ
"จงเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์เจ้า"
ไม่มีสิ่งใดน้อยไปกว่านี้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า
และถึงแม้ว่าจะเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องอธิษฐานตามที่เป็นอยู่ก็ตาม
หน้าที่ของทุกคนที่จะรักพระเจ้าและรักสากลภพเกณฑ์ของตน
แต่อย่าหลอกตัวเองว่ากำลังทำสิ่งที่ถูกต้อง
เพียงแต่อธิษฐานเพื่อให้เชื่อเท่านั้น แทนที่จะเชื่อ ขโมยยังคงเป็นขโมย
แม้ว่าเขาอาจปรารถนาที่จะเลิกขโมย
และอธิษฐานขอให้สามารถยอมแพ้ได้ จนกว่าเขาจะยอมแพ้จริงๆ

คำถามไม่ได้อยู่ที่ว่าการอธิษฐานเป็นหน้าที่หรือไม่ แต่การอธิษฐานด้วยความไม่เชื่อนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับหรือไม่ คำอธิษฐานที่ไม่เชื่อคือการอธิษฐานต่อพระเจ้าที่ไม่รู้จัก และมันก็เป็นเช่นนั้น

ไม่สามารถเป็นหน้าที่ของท่านในการอธิษฐานต่อพระเจ้าที่ไม่รู้จักได้ ท่านต้องคุกเข่าลง โดยเชื่อว่าพระเจ้าเต็มใจหรือพระองค์ไม่เต็มใจที่จะอวยพรท่าน ในกรณีหลังนี้ ท่านไม่สามารถคาดหวังสิ่งใดๆ ได้

ตอบหรืออวยพร ในกรณีแรก ท่านเชื่อจริงๆ ตามที่เขียนไว้ว่า "ผู้ที่มาหาพระเจ้าต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จแก่บรรดาผู้ที่แสวงหาพระองค์อย่างอุทิศสาหะ" ในการรักษาหน้าที่สวดภาวนาก่อนเชื่อ ท่านไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นหน้าที่ของท่านที่จะไปหาพระเจ้าด้วยความไม่เชื่อ? ท่านไม่สามารถหมายถึงว่าท่านควรไปหาพระเจ้าโดยเชื่อว่าพระองค์ไม่เต็มใจที่จะอวยพรท่าน เพื่อว่าโดยการอธิษฐาน ท่านจะชักชวนพระองค์ให้ทำให้ท่านเชื่อว่าพระองค์ทรงเต็มใจ ท่านจะพินาศด้วยความไม่เชื่อจนกว่าความเชื่อจะตกสู่ท่านอย่างอัศจรรย์ และพระเจ้าบังคับให้ท่านเชื่อหรือไม่? ท่านต้องไปหาพระเจ้าด้วยการอธิษฐานที่ไม่เป็นที่ยอมรับ เพื่อชักจูงให้พระองค์ประทานพลังแห่งการอธิษฐานที่เป็นที่ยอมรับแก่ท่านหรือไม่? นี่หรือที่ท่านหมายถึงหน้าที่ของการอธิษฐานเพื่อที่จะเชื่อ? หากเป็นเช่นนั้น ถือเป็นความเข้าใจผิดและเป็นบาป เมื่อเข้าใจการสวดอ้อนวอนในความหมายตามพระคัมภีร์ ข้าพเจ้าจึงบอกให้ชายทุกคนสวดอ้อนวอน เช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าจะบอกให้ทุกคนเชื่อ สำหรับการอธิษฐานรวมถึงและสันนิษฐานว่ามีความเชื่อ สันนิษฐานว่า

ยคนันรู้จะไรบางอย่างเกี่ยวกับพระเจ้าที่เขากำลังจะไปหา
และนั่นคือความเชื่อ “ผู้ใดร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด”
แต่แล้วอัครสาวกก็กล่าวเสริมว่า

“พวกเขาจะวิงวอนต่อพระองค์ในผู้ที่ไม่เชื่อในพระองค์ได้อย่างไร?”

โองการสุดท้ายนี้มีได้ไปถึงรากเหง้าของธรรมเลยหรือ

เรื่องก่อนหน้าเรา? เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะร้องทูลพระนามของพระเจ้า

เปล่าเลย มันเป็นบาปใหญ่ของคนธรรมดาที่พวกเขาไม่กระทำ

ท่านศาสตราตรัสว่า “พวกเขาจะวิงวอนต่อผู้ที่ไม่เชื่อในตัวเขาได้อย่างไร?”

แต่ข้าพเจ้าไม่ได้เข้าไปเพิ่มเติมในประเด็นนี้ทีนี้ มันอาจจะขึ้นมาอีกก็ได้

ในขณะเดียวกัน ข้าพเจ้าก็อยากจะเตือนท่านให้นึกถึงข่าวเกี่ยวกับความรั

กอันเสรีของพระเจ้า ซึ่งก็คือของบวญจากพระบุตรของพระองค์

ฟังสิ่งที่พระองค์เองได้บอกท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้

และรู้ว่าพระเจ้ายกให้ท่านร้องทูล

ชื่อของเขา; เพราะถ้าท่านรู้จักพระเจ้าองค์นี้และของประทานแห่งความ
รักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์

ท่านจะขอจากพระองค์และพระองค์จะประทานน้ำดำรงชีวิตแก่ท่าน

จำไว้ว่าพระกิตติท่านไม่ใช่รายการหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ

หรือความรู้สึกที่ต้องสร้างขึ้น หรือกรอบที่เราต้องสวดอ้อนวอนตัวเองเ

เพื่อทำให้พระผู้เป็นเจ้าทรงคิดถึงเรา

และเพื่อให้เหมาะสมที่เราจะได้รับการการอภัยบาป

พระกิตติท่านเป็นข่าวดีของงานอันยิ่งใหญ่

กระทำบนไม้กางเขน ความรู้ถึงงานที่ทำเสร็จนั้นย่อมมีสันติสุขทันที
อ่านถ้อยคำอันน่าอัศจรรย์ซึ่งข้าพเจ้าได้ยกมาจากหนังสือของพระองค์ซึ
่มาแล้วซ้ำอีก พระคัมภีร์เป็นหนังสือที่มีชีวิต ไม่ใช่หนังสือที่ตายแล้ว
เป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่มนุษย์ อันที่สมบูรณ์แบบ ไม่ใช่อันที่ไม่สมบูรณ์
ค้นหา ศึกษา เจาะลึกมัน พระเจ้าพระบิดาของเราตรัสว่า “ลูกเอ๋ย

จงรับถ้อยคำของเรา จงซ่อนบัญญัติของเราไว้กับเจ้า
จงเอียงหูของเจ้าไปสู่สติปัญญา จงยึดมั่นในคำสั่งสอน
จงเอาใจใส่สติปัญญาของเรา และเจียหูของเจ้าต่อความเข้าใจของเรา
รักษาคำพูดของเราและปฏิบัติตามบัญญัติของเราร่วมกับเจ้า”
อย่าพูดว่าข้อความเหล่านี้มีไว้สำหรับบุตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น
เพราะพระเจ้าทรงตรัสกับคนเขลา คนมักเยาะเย้ย และคนโง่
ราวกับจะป้องกันสิ่งนี้
“พวกเจ้าจงหันกลับตามคำตักเตือนของข้าพเจ้าเถิด”
แสดงให้เห็นว่าในการฟังพระวจนะของพระองค์ คนเขลา
คนมักเยาะเย้ย และคนโง่เล็กเป็นเช่นนี้และกลายเป็นบุตร อย่ากลับไปสู่ค
วามยากลำบากแบบเก่าเกี่ยวกับความต้องการพระวิญญาณบริสุทธิ์ของ
ท่าน เพราะราวกับจะตอบสนองสิ่งนี้ พระเจ้าตรัสเพิ่มเติมในหน้าต่างๆ
ข้างต้นว่า “ดูเถิด เราจะเทวิญญาณของเรามายังเจ้า
เราจะสำแดงถ้อยคำของเราแก่เจ้า” พระเจ้าจะไม่ยอมให้ท่านสงสัยสักครู่
หนึ่งถึงความเต็มใจที่จะติดตามพระคำของพระองค์ด้วยพระวิญญาณข
องพระองค์ ให้เกียรติพระวจนะของพระเจ้า
และให้เกียรติผู้ที่เขียนโดยวางใจในการตีความและแสงสว่าง อย่างดูหมิ่น
โดยเรียกพวกเขาว่าจดหมายที่ตายแล้ว พวกเขายังไม่ตาย
หากจะใช้ร่างมรณะในกรณีนี้ให้ใช้ให้ถูกต้อง
สิ่งเหล่านี้เป็นกลืนแห่งความตายซึ่งนำไปสู่ความตายในตัวผู้ที่พินาศ แต่
นี่แสดงให้เห็นเพียงความมีชีวิตชีวาอันน่าสยดสยองของพวกเขาเท่านั้น
เมื่อพระโลหิตของพระคริสต์ชำระหรือประณาม
พระวจนะของพระวิญญาณก็ฆ่าหรือทำให้มีชีวิตข้าพเจ้านั้น
ถ้อยคำที่เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายเป็นพระวิญญาณและเป็นชีวิต
เราบอกท่านอีกว่า จงให้เกียรติพระวจนะของพระเจ้า
ทำให้มากของพวกเขา บรรดาผู้ที่ให้เกียรติข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจะให้เกียรติก็เป็นเหมือน

แท้จริงในพระคัมภีร์เช่นเดียวกับที่เป็นของพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์
ความสงบ แสงสว่าง ความสบายใจ ชีวิต ความรอด ความบริสุทธิ์
ถูกห่อหุ้มอยู่ในนั้น “คำพูดของท่านทำให้ข้าพเจ้าเร่งรีบ”
“ข้าพระองค์จะไม่ลืมข้อบังคับของพระองค์
เพราะพระองค์ได้ทรงเร่งข้าพระองค์ด้วยสิ่งเหล่านี้”

โดยความเชื่อในความจริงว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกเราไปสู่ความรอดตั้งแต่แรกเริ่ม พระองค์ทรงให้กำเนิดเราด้วยพระวอนะแห่งความจริง และทั้งหมดนี้สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์แบบกับความจริงอันยิ่งใหญ่แห่งความสิ้นหวังของมนุษยและความต้องการพระวิญญาณผู้ทรงฤทธานุภาพของพระองค์ “เหตุฉะนั้นความเชื่อจึงได้มาโดยการได้ยิน และการได้ยินก็มาโดยพระวอนะของพระเจ้า” “จงฟัง แล้วจิตวิญญาณของเจ้าจะมีชีวิตอยู่”

8. จงเชื่อและรับความรอด

เชื่อและรับความรอด พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถดึงเราไป
ที่ไม่ทางเขนและยัดเราเข้ากับพระผู้ช่วยให้รอด

ผู้ที่คิดว่าตนเองสามารถทำได้โดยปราศจากพระวิญญาณ

ยังต้องเรียนรู้ความบาปและการทำอะไรไม่ถูกของตัวเอง

พระกิตติท่านคงไม่ใช่ข่าวดีสำหรับคนตายในความบาป

หากไม่ได้บอกถึงความรักและพลังของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ดังที่ประ
ภาศอย่างชัดเจนถึงความรักและอำนาจของสิ่งทดแทนอันศักดิ์สิทธิ์

แต่ในขณะที่คำนึงถึงสิ่งนี้ เราอาจพยายามเรียนรู้จากพระคัมภีร์ถึงสิ่งที่เ
ียนไว้เกี่ยวกับสายสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงเราเป็นรายบุคคลกับไม้กางเขนข
องพระคริสต์

ทำให้เรามีส่วนร่วมในการการอภัยบาปและชีวิตที่ทางเขนเผยให้เห็น

มีเขียนไว้ดังนี้ว่า “ท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระท่านโดยความเชื่อ
ไม่ใช่จากตัวท่านเอง แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า”

ความเชื่อคือตัวเชื่อม ซึ่งเป็นตัวเชื่อมเดียวระหว่างคนบาปกับผู้ถือบาป

ไม่ใช่ความเชื่อในฐานะงานหรือการฝึกจิตใจของเรา ซึ่งต้องกระทำอย่างเ

เหมาะสมจึงจะมีท่านสมบัติหรือเหมาะสมที่เราจะได้รับการการอภัยบาป ไม่

ใช่ความเชื่อเป็นหน้าที่ทางศาสนาซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์บางประการ

เพื่อชักจูงพระคริสต์ให้ทรงประทานผลประโยชน์แก่ท่านของพระองค์แก่

เรา เป็นความเชื่อเพียงในฐานะผู้รับคำพยานอันศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับพระบุตร

ของพระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ความเชื่อที่ถือว่าเป็นบ่อเกิดของความศักดิ์สิทธิ์

แต่มีเมล็ดพืชอยู่ในตัว

แห่งความเป็นเลิศทางจิตวิญญาณและการงานที่ดีทั้งปวง

เป็นเพียงความเชื่อเท่านั้น โดยตระหนักง่าย ๆ ว่า

ความครบถ้วนของการเสียสละอันยิ่งใหญ่เพื่อบาป
และความจริงแห่งคำพยานของพระบิดาต่อความครบถ้วนนั้น
ดังที่เปาโลเขียนถึงชาวเรสเลโณีกาว่า
"คำพยานของเราในหมู่พวกท่านเชื่อถือ"
ไม่ใช่ความเชื่อเป็นเงินหรือเป็นบุญ
แต่ความเชื่อยึดถือพระเจ้าตามพระดำรัสของพระองค์
และให้เกียรติพระองค์ในการพูดความจริงอันเที่ยงตรง
เมื่อเขาประกาศว่า "พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนอธรรม" และชีวิตซึ่ง
ความตายมีไว้สำหรับคนบาปนั้นจะต้องดำรงอยู่โดยไม่มีเงินและไม่มีราคา
" แต่ให้เราเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อนี้จากพระโอษฐ์ของพระเจ้าเอง
ข้าพเจ้าเน้นเรื่องนี้มากในการติดต่อกับผู้ซักถาม ยิ่งเราจับตามุมโนธรรม
และมโนธรรมของคนบาปตามถ้อยคำของพระเจ่มากเท่าใด
ก็จะยังมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะ เราต้องนำเขาไปในทางที่ถูกต้องและเพื่อให้
การปรากฏของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เดียวที่สามารถให้คนตาบอดมองเห็นได้
ความยากลำบากใหญ่หลวงประการหนึ่งที่ผู้สอบถามพบในกรณี
เช่นนี้คือการไม่เรียนรู้ประสบการณ์และคำสอนในอดีตของเขามากนัก
ดังนั้น ความสำคัญของการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยตนเองซึ่งท
ำให้คนบาปปลดปล่อยไปสู่ความรอด ความเชื่อและความเชื่อ
"ถ้าไม่มีความเชื่อก็ทำไม่ได้ พระเจ้าโปรดทรงโปรด"
"ในนั้นความชอบธรรมของพระเจ้าได้เปิดเผยจากความเชื่อสู่ความเชื่อ
ตามที่เขียนไว้ คนชอบธรรมจะมีชีวิตอยู่โดยความเชื่อ" "ความชอบธรรมข
องพระเจ้าซึ่งเกิดขึ้นโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ต่อคนทั้งปวงและทุก
คนที่เชื่อ" "ผู้ที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดให้เป็นผู้ลบล้างโดยความเชื่อในพระโ
ลหิตของพระองค์...เพื่อประกาศความชอบธรรมของพระองค์
เพื่อพระองค์จะทรงยุติธรรม

และทรงเป็นผู้ชอบธรรมแก่ผู้ที่เชื่อในพระเยซู" "ผู้ที่เชื่อจะรอด"
"ผู้ใดที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานอำนาจแก่คนเหล่านั้น
มาเป็นบุตรของพระเจ้าแก่ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์"
"โมเสสยกภูเขาขึ้นในถิ่นทุรกันดารข้าพเจ้าใด
บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นข้าพเจ้านั้น
เพื่อใครก็ตามที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ เพราะว่า
พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์
เพื่อใครก็ตามที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่เชื่อถือ
แต่ผู้ที่ไม่เชื่อก็ถูกพิพากษาอยู่แล้ว
เพราะเขาไม่เชื่อในพระนามของพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า"
"ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์
และผู้ที่ไม่เชื่อในพระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต"
"ผู้ที่ฟังคำของเราและเชื่อในพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา ก็มีชีวิตนิรันดร์"
"นี่คืองานของพระเจ้า
ซึ่งท่านทั้งหลายเชื่อในพระองค์ผู้ทรงส่งมา"
"ผู้ที่เชื่อในเราจะไม่พิพากษาลงโทษเขาเลย กระหายน้ำ"
"นี่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา
คือให้ทุกคนที่เห็นพระบุตร และวางใจในพระองค์ จะได้ชีวิตนิรันดร์"
"ผู้ที่วางใจในเรา ถึงแม้พระองค์ตายไปแล้ว พระองค์จะทรงพระชนม์อยู่
และใครก็ตามที่มีชีวิตอยู่และเชื่อในเราจะไม่ตายเลย"
"เรามาเป็นแสงสว่างในโลกนี้ ใครก็ตามที่เชื่อในเราจะไม่อยู่ในความมืด"
"ข้อความเหล่านี้เขียนไว้เพื่อให้ท่านเชื่อว่าพระเยซูคือพระคริสต์
บุตรของพระเจ้า และผู้ที่วางความเชื่อ
ท่านก็จะมีชีวิตในพระนามของพระองค์" "โดยพระองค์
บรรดาผู้ที่เชื่อก็เป็นผู้ชอบธรรมจากทุกสิ่ง" "จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า
แล้วท่านจะรอด" "ถวายทุกสิ่งแด่พระองค์"

ผู้เผยพระวจนะเป็นพยานว่าโดยพระนามของพระองค์
ใครก็ตามที่เชื่อในพระองค์จะได้รับการอภัยบาป" "สำหรับผู้ที่ไม่ได้ทำงาน
แต่เชื่อในพระองค์ผู้ทรงทำให้คนอธรรมเป็นคนชอบธรรม
ความเชื่อของเขาถือว่าชอบธรรม" "พระคริสต์ทรงเป็นจุดสิ้นสุดของธรรม
บัญญัติเพื่อความชอบธรรมแก่ทุกคนที่เชื่อ"

"ถ้าท่านจะยอมรับด้วยปากของท่านว่าพระเยซูเจ้า
และเชื่อในใจว่าพระเจ้าได้ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย
ท่านจะรอด" "เป็นการพอพระทัยพระเจ้าด้วยความโง่เขลาในการเทศนา
ที่จะช่วยคนที่เชื่อได้" "นี่คือพระบัญชาของพระองค์
ให้ท่านเชื่อถือผู้ที่พระองค์ทรงส่งมา"

"เรารู้และเชื่อในความรักที่พระเจ้ามีต่อเรา"

"ผู้ใดก็ตามเชื่อว่าพระเยซูคือพระคริสต์ ผู้นั้นก็บังเกิดจากพระเจ้า" "เขา

ผู้ที่เชื่อในพระบุตรของพระเจ้าย่อมมีพยานอยู่ในพระองค์เอง ผู้ที่ไม่เชื่อ
พระเจ้าย่อมทำให้เขาเป็นคนโกหกเพราะเขาไม่เชื่อคำพยานที่พระเจ้าประทาน
ไว้เกี่ยวกับพระบุตรของเขา" "ผู้ที่ไม่เชื่อจะต้องถูกสาปแช่ง" นี่เป็นข้อความ
บางส่วนจากหลายข้อที่สอนเราว่าความเชื่อมโยงระหว่างคนบาปและความ
รอดอันยิ่งใหญ่เป็นอย่างไร ข้อความเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเราเชื่อใน
คำพยานของพระเจ้าเกี่ยวกับความรักอันเสรีของพระองค์เองและงาน
ของพระบุตรของพระองค์ที่ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระพรซึ่ง

คำให้การเผยให้เห็น

พวกเขาไม่ได้ถือว่าท่านธรรมอันทรงท่านค่าหรือความรอดใดๆ
มาจากการกระทำที่ความเชื่อของเรา

พวกเขาแสดงให้เห็นว่ามันเป็นเป้าหมายของความเชื่อ -
บุคคลหรือสิ่งของหรือความจริงที่ความเชื่อยึดถือ -

นั่นคือสันติสุขและการปล่อยโยนของจิตวิญญาณ แต่พวกเขายังคงประ
ภาศอย่างเคร่งขรึมที่สุดถึงความจำเป็นของการเชื่อ

และความยิ่งใหญ่ของบาปของการไม่เชื่อ ในนั้นพระเจ้าทรงเรียกร้องความเชื่อจากทุกคนที่ได้ยินคำพยานของพระองค์ทันที แต่พระองค์กลับไม่ทรงลงสายตาต่อความเห็นแก่ตัวของบรรดาผู้ที่พยายามกระทำการด้วยความความเชื่อ

เพื่อที่จะมีท่านสมบัติที่จะรับความโปรดปรานจากพระผู้เป็นเจ้า

ซึ่งศาสนาประกอบด้วยการกระทำบางอย่าง

ย่อมมีความสบายใจเพราะคิดถึงการกระทำดีเหล่านี้

และความมั่นใจของเขามาจากการสรุปสิ่งเหล่านี้ในบางฤดูกาล

และอาศัยท่านภาพที่เหนือกว่าของหลายฤดูกาล

ในบางแห่งคำว่าวางใจเกิดขึ้นตรงที่เราอาจคาดหวังความเชื่อ

แต่เหตุผลของเรื่องนี้ก็ชัดเจน คำพยานที่ความเชื่อได้รับคือคำพยานต่อ

บุคคลและความปรารถนาดีของเขา ในกรณีนี้

ความเชื่อในคำพยานและความมั่นใจในบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก

การรับคำพยานของพระเจ้าคือความมั่นใจในพระเจ้าและในพระเยซูคริสต์

พระบุตรของพระองค์ ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์จึงกล่าวถึงความไว้วางใจหรือ

ความมั่นใจว่าเป็นสิ่งนั้น ช่วยเราให้รอด

ราวกับว่ามันจะพูดกับคนบาปว่า

"นี่เป็นพระลักษณะอันสง่างามของพระเจ้า

ที่ท่านต้องมอบคดีของท่านไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์

ไม่ว่ามันจะเลวร้ายแค่ไหนก็ตาม

และมอบจิตวิญญาณของท่านให้ดูแลพระองค์ แล้วท่านจะรอด" ในบางส

ถานที่กล่าวกันว่าเรารอดได้โดยความรู้เรื่องพระเจ้าหรือพระคริสต์ นั่นเป็น

นเพียงการรู้จักพระเจ้างดที่พระองค์ได้ทรงสำแดงพระองค์เองแก่เราใน

พระเยซูคริสต์ (Isa. liii.11; 1 ทิม. ii.4; 2 ปต. ii.20) พระเยซูตรัสดังนี้ว่า

"นี่คือชีวิตนิรันดร์

เพื่อพวกเขาจะได้รู้จักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว

และพระเยซูคริสต์ซึ่งพระองค์ทรงส่งมา”

และเราทั้งคู่จะทำให้ความเรียบง่ายง่ายขึ้น

อัครสาวกเมื่อพูดถึงข้อเท็จจริงเรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์
การฝัง และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ กล่าวว่า

“โดยวิธีนี้พวกท่านจะรอดได้ ถ้าพวกท่านจำสิ่งที่เราสั่งสอนไว้”

พระเจ้าเชื่อมโยงความรอดเข้ากับความเชื่อ การวางใจ การรู้ การจดจำ
แต่ความรอดนั้นไม่ได้อยู่ในการกระทำของเราที่เชื่อ ไว้วางใจ รู้ หรือ
เป็นที่ระลึกอยู่ในสิ่งของหรือบุคคลที่เชื่อถือ

รู้จักจำได้ ความรอดไม่ได้มอบให้เป็นรางวัลสำหรับการเชื่อและการรู้
สิ่งที่เชื่อและรู้คือความรอดของเรา เรายังไม่ได้รับความรอดหรือสบายใจ
จากการคิดถึงการกระทำของเราที่เชื่อและแน่ใจว่าสิ่งนั้นมีส่วนผสมและท่า
านสมบัติที่เหมาะสมทั้งหมดที่จะชักจูงให้พระเจ้าพอพระทัยสิ่งนั้น
และจากพวกเรากับเหตุนี้ สิ่งนี้จะทำให้ความเชื่อเป็นงานที่มีค่า
หรืออย่างน้อย ก็เป็นงานที่มีค่าสมบัติเหมาะสม
แล้วพระท่านก็จะไม่มีพระท่านอีกต่อไป มันจะทำให้ความเชื่อของเราเป็นส
วนหนึ่งของพระราชกิจของพระคริสต์จริงๆ -

การจบสิ้นทำให้เกิดความเข้าใจอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้า
ซึ่งมีจะนั้นจะไม่สมบูรณ์หรืออย่างน้อยก็ไม่เหมาะสมสำหรับคนบาปในฐา
นคนบาป

สำหรับผู้ชายที่ทำให้ความเชื่อและความไว้วางใจของเขาได้พักผ่อน และพ
ยายามทำให้มโนธรรมของเขาสงบลงด้วยการพิสูจน์ให้เห็นถึงความแข็งแกร่ง
และความเปี่ยมเลิศของพวกเขา

เรากล่าวว่าพวกเขาล้วนเป็นผู้พลอบประโลมที่น่าสมเพช!

ข้าพเจ้าได้แสงสว่างจากการใช้ดวงตา

ไม่ใช่โดยคำนึงถึงการใช้งานของข้าพเจ้า

หรือโดยการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับส่วนประกอบต่างๆ

ข้าพเจ้าจึงได้รับสันติสุขโดยความเชื่อ ไม่ใช่โดยคิดถึงความเชื่อของข้าพเจ้าหรือพยายามพิสูจน์ตัวเองว่าข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามความเชื่อนั้นดีเพียงใด เราอาจตั้งน้ำจากทรายทะเลทรายเป็นสันติสุขจากการกระทำแห่งความเชื่อของเราเองเช่นกัน

การเชื่อในพระเจ้าพระเยซูคริสต์จะทำทุกอย่างเพื่อเรา การเชื่อในความเชื่อของเราเองหรือการไว้วางใจในความไว้วางใจของเราเองจะไม่ทำอะไรเลย ดังนั้นความเชื่อจึงเป็นสายสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระบุตรของพระเจ้า และมันก็เป็นเช่นนั้น ไม่ใช่เพราะสิ่งใดในตัวเอง แต่เพราะว่าวิญญาณสามารยยึดสิ่งของหรือบุคคลได้โดยผ่านสื่อแห่งความจริงเท่านั้น ตามที่ทราบและเชื่อกัน

ความเชื่อนั้นไม่มีค่าอะไรนอกจากความเชื่อที่ยึดถือพระคริสต์ และทำเช่นนั้นโดยยึดความจริงหรือคำพยานเกี่ยวกับเขา

"ความเชื่อได้มาโดยการได้ยิน

และการได้ยินก็มาจากพระวอนะของพระเจ้า" อัครสาวกกล่าว

พระเจ้าตรัสว่า "เจ้าจะรู้ความจริงและความจริงจะทำให้เจ้าเป็นอิสระ" และอีกครั้ง "เพราะเราบอกความจริงแก่เจ้า

เจ้าจึงไม่เชื่อเรา...และถ้าเราพูดความจริง ทำไมเจ้าไม่เชื่อเรา"

เราก็มีสำนวนเช่นนี้ด้วย: "บรรดาผู้รู้ความจริง"

"บรรดาผู้ไม่ปฏิบัติตามความจริง" "ความจริงตามที่เป็นอยู่ในพระเยซู"

"ความเชื่อในความจริง" "การยอมรับความจริง" "หนทางแห่งความจริง"

"เราเป็นพวกสัตย์จริง" "ขาดแคลนความจริง"

"ชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์"

"ข้าพเจ้าพูดถ้อยคำแห่งความจริง" "จิตวิญญาณแห่ง."

ความจริงจะนำท่านไปสู่ความจริงทั้งมวล" สิ่งที่น่าจดจำที่สุดเกี่ยวกับเรื่องนี้คือคำเตือนของพระเจ้าในอุปมาเรื่องผู้หว่าน

โดยเฉพาะดังต่อไปนี้: - "เมล็ดพืชคือพระวอนะของพระเจ้า

คนที่อยู่ข้างทางคือคนที่ไต่ยีน แล้วมารก็มา ถึงพระวจนะออกไปจากใจ
เกรงว่าพวกเขาจะเชื่อและรับความรอด"

คำพูดของลูกศิษย์ผู้เป็นที่รักก็เช่นกัน: -

"ผู้ที่ไต่เห็นมันเป็นพยานและคำพยานของเขาก็เป็นความจริง

และพระองค์ทรงทราบว่าพระองค์ตรัสจริงเพื่อท่านทั้งหลายจะเชื่อ"

และอีกประการหนึ่งคือ "ข้อความเหล่านี้เขียนไว้เพื่อท่านจะเชื่อว่าพระเยซู
คือพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า

และเชื่อว่าท่านทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ได้เพราะพระนามของพระองค์" มนุษย์

ยุคเปลี่ยนความรู้นี้เกี่ยวกับพระคริสต์และการเสียสละของพระองค์ เพราะเขาเกลียดพระคริสต์เอง "พวกเขาเกลียดข้าพเจ้า"

พระเจ้าตรัส แต่ยิ่งกว่านั้นพวกเขาเกลียดข้าพเจ้าโดยไม่มีเหตุผล"

การที่มนุษย์เกลียดไม่ใช่เรื่องผิด แต่เป็นความจริง และด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นสำหรับงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการขจัดความเกลียดชังนั้น - เพื่อทำให้คนบาปเต็มใจที่จะรู้ความจริงหรือความจริง

กว่าไม่มีการล่าหลังในส่วน of พระเจ้าที่จะประทานพระวิญญาณนั้น - และการเริ่มต้นแรกของการซักถามและความวิตกกังวลแสดงให้เห็นว่าบางสิ่งก็นอกเหนือไปจากเนื้อและเลือดกำลังทำงานในจิตวิญญาณ

แต่ถึงแม้จะต้องอาศัยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อสร้างเรา

ผู้เชื่อทั้งหลาย ไม่ใช่เพราะความเชื่อเป็นสิ่งลึกลับ เป็นความพยายามอันใหญ่หลวงของจิตวิญญาณซึ่งต้องผ่านอย่างแม่นยำมากจึงจะยอมรับได้ แต่เพราะเราไม่ชอบความจริงจึงเชื่อ

และเป็นปฏิกิริยากับพระเจ้าที่เราขอให้เราไว้วางใจ

การเชื่อเป็นกระบวนการที่ง่ายที่สุดในบรรดากระบวนการทางจิต

แต่พลังอำนาจของพระเจาก็จำเป็นไม่น้อยไปกว่ากัน อย่าให้ผู้ถามมาทำให้ความเชื่อเกิดความสับสนหรือขยายความความเชื่อเพื่อให้เกิดบุญหรือความสำคัญในตัวเอง เพื่อที่ผู้เหนือกว่าจะเป็นผู้เหนือกว่า

เมื่อสัมผัสหรือทำนภาพอาจพิสูจน์ได้ ในทางกลับกัน อย่าให้เขาพยายามทำให้่ง่ายขึ้นโดยมีเป้าหมายในการทำให้่งานของพระวิญญานไม่จำป็น ยิ่งเขาเห็นว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาามากเท่าไร เขาก็ยิ่งมองเห็นความผิดของตัวเองมากขึ้น โดยจงใจปฏิเสธที่จะเชื่อ และความต้องการของเขาจากผู้ช่วยจากสวรรค์เพื่อเอาชนะการต่อต้านที่นำกลัวของหัวใจธรรมชาติต่อการรับความจริงที่เรียบง่าย

ความยากลำบากในการเชื่อมีรากฐานที่แท้จริงมาจากความเห็นแก่ตัวที่บริสุทธิ์ และการดิ้นรนที่จะเชื่อ ความพยายามที่จะไว้วางใจซึ่งมนุษย์พูดถึง ล้วนเป็นข้อบ่งชี้ถึงความชอบธรรมในตนเองนี้ จนถึงขณะนี้ การออกกำลังกายทางจิตวิญญานเหล่านี้จากการเป็นสัญลักษณ์แห่งความดี มักเป็นเพียงการแสดงออกถึงความเย่อหยิ่งทางจิตวิญญาน - หลักฐานของความเข้มแข็งที่สั่นหวั่นของการคิดว่าตนเองชอบธรรม ดัง นั้น แ่ กว่า การ ไร ประโยชน์ ที่ จะ พยายาม ปลอบโยน จิตวิญญาน ที่ วิตก กังวล โดย ชี ให้ เห็น การ ฝึกฝน หรือ ความ พยายาม เหล่า นี้ เพื่อ พิสูจน์ ความ เชื่อ ที่ มี อยู่. สิ่งเหล่านี้เป็นข้อพิสูจน์ถึงความไม่รู้หรือความไม่เชื่อ - ข้อพิสูจน์ถึงความมุ่มมั่นของคนบาปที่จะทำอะไรมากกว่าที่จะเชื่อว่าทุกสิ่งเสร็จสิ้นแล้ว ความสงสัยไม่ใช่หลักฐานที่ดีที่สุดของความเชื่อ และการพยายามทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่นี้เรียกว่าความเชื่อเป็นเพียงข้อพิสูจน์ถึงการบอดที่พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงบอดเสร็จแล้ว ในการทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่บางอย่างที่เรียกว่าความเชื่อ เพื่อที่จะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า คนบาปก็ไม่มีข้อโต้แย้งเปล่าเลย มันเป็นเพียงสิ่งที่เขาต้องการ เพราะมันทำให้เขามีโอกาสที่จะทำงานเพื่อความรอดของเขา แต่เขาปฏิเสธความคิดที่จะยืนหยัดกับงานที่ทำไปแล้ว และหยุดใช้จิตวิญ

ญาณของเขาเพื่อทำให้เกิดการคืนดีซึ่งทุกสิ่งก็จำเป็นได้สำเร็จแล้วเมื่อสิบแปดร้อยปีก่อน บนไม้กางเขนของพระองค์ผู้ทรง "ทรงทำบาปเพื่อเรา แม้ว่าพระองค์จะทรงทราบ ไม่มีบาป เพื่อเราจะได้เป็นคนชอบธรรมของพระเจ้าในพระองค์"

9. จงเชื่อในเวลานี้

เชื่อเถอะว่าตอนนี้ท่านจริงจังแล้ว แต่ข้าพเจ้าเกรงว่าท่านกำลังทำให้ความตั้งใจจริงของท่านเป็นพระคริสต์ และใช้เป็นเหตุให้ไม่วางใจในพระคริสต์ทันที ท่านคิดว่าความจริงจังของท่านจะนำพาไปสู่ความเชื่อหากเข้มข้นพอและคงอยู่นานพอ แต่มีบางสิ่งเช่นความจริงจังไปในทิศทางที่ผิด ความจริงจังในความไม่เชื่อ และการทดแทนความจริงจังในความเชื่อธรรมดาๆ ในพระเยซู ท่านต้องไม่บรรเทาสัญญาณเตือนแห่งมโนธรรมด้วยสิ่งนี้

ความจริงใจของท่าน มันเป็นความจริงจังที่ไม่เชื่อ และนั่นจะไม่ทำสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกร้องคือความเชื่อธรรมดาๆ ในคำพยานที่พระองค์ประทานแก่ท่านเกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ ท่านพูดว่า "ข้าพเจ้าไม่สามารถให้ความเชื่อแก่เขาได้ แต่ข้าพเจ้าสามารถให้ความจริงใจแก่เขาได้ และโดยการให้ความจริงใจแก่เขา ข้าพเจ้าหวังว่าจะชักชวนให้เขาให้ความเชื่อแก่ข้าพเจ้า" นี่คือการชอบธรรมในตนเอง มันแสดงให้เห็นว่าท่านถือว่าทั้งความความเชื่อและความจริงจังเป็นสิ่งที่ต้องทำเพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัย และรักษาความปรารถนาดีของพระองค์ ท่านพูดว่าความเชื่อเป็นของประทานจากพระเจ้า แต่ความจริงจังไม่ใช่ มันอยู่ในอำนาจของเราเอง ดังนั้นข้าพเจ้าจะทำงานอย่างจริงจังต่อผู้ติณรน และอธิษฐาน โดยหวังว่าอีกไม่นานพระผู้เป็นเจ้าจะทรงส่งสารต่อการต่อผู้ติณรนอย่างจริงจังของข้าพเจ้า ไม่เลย รู้สึกแอบๆ ว่าคงไม่ยุติธรรมสำหรับพระองค์ที่เพิกเฉยต่อความจริงจังเช่นนั้น บัดนี้ หากพระเจ้าตรัสไว้ว่าความกระตือรือร้นที่ไม่เชื่อและการใช้วิธีการที่ไม่เชื่อ

บีนหนทางแห่งการได้มาซึ่งความเชื่อ

ข้าพเจ้าไม่สามารถคัดค้านการดำเนินการดังกล่าวในส่วนของท่านได้
แต่ข้าพเจ้าไม่พบว่าพระองค์ตรัสเช่นนั้น หรืออัครทูตได้ติดต่อกับผู้สอบ

ถามตั้งกระบวนการเบื้องต้นเพื่อให้ได้มาซึ่งความเชื่อ

ข้าพเจ้าพบว่าเหล่าอัครทูตปิดปากผู้ฟังไม่ให้เชื่อและกลับใจทันที

นำพวกเขาเผชิญหน้ากันด้วยความเชื่ออันใหญ่หลวง

และสั่งพวกเขาในพระนามของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ให้เชื่อ

ดังที่พระเยซูทรงบัญชาชายผู้นั้นด้วย แขนที่สิบจะยื่นมือออกไป

ชายคนนี้จะทำอะไรไม่ถูกเลย

แต่เขาได้รับคำสั่งทันทีให้ทำสิ่งที่เขาทำได้น้อยที่สุด

ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงช่วยให้เขาทำได้เท่านั้น

พระเจ้าไม่ได้ให้คำแนะนำแก่เขาเกี่ยวกับงานเบื้องต้น หรือการเตรียมการ

ความยากลำบาก และการใช้วิธีการ นี่คือการพยายามของมนุษย์ที่จะเชี

อมสะพานข้ามอ่าวใหญ่โดยเครื่องใช้ของมนุษย์ วิธีของมนุษย์ในการหลีกเลี่ยง

คำถามอันเลวร้ายเกี่ยวกับความอ่อนแอที่สุดของเขาเอง

ของมนุษย์

อุปสรรคที่ผิดหลักพระคัมภีร์สำหรับการเลื่อนจากความไร้ความสามารถ
ไปสู่ความสามารถ จากการไม่เชื่อในความเชื่อ

แผนการของมนุษย์ในการช่วยเหลือพระเจ้าให้ช่วยเขา

บันไดที่มนุษย์สร้างขึ้นเองสำหรับปีนขึ้นเล็กๆ น้อยๆ

ออกจากหลุมอันน่าสยดสยอง โดยหวังว่าพระเจ้าจะทรงเห็นใจในการต่อ

สู้ดิ้นรนอย่างจริงจังของเขาจนทำส่วนที่เหลือทั้งหมดที่จำเป็น

บัดนี้พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชามนุษย์ทั้งปวงทุกหนทุกแห่งให้กลับใจ

แต่พระองค์ไม่มีคำแนะนำใด ๆ ให้เราได้รับการกลับใจ

พระเจ้าทรงบัญชาคนบาปให้เชื่อ แต่ไม่ได้บัญญัติไว้สำหรับคนบาป

ขั้นตอนหรือขั้นตอนการเตรียมการซึ่งอาจชักจูงให้เขาให้สิ่งที่ตนไม่
เต็มใจทำตั้งแต่แรกเริ่ม เหตุฉะนี้พระองค์จึงทรงปิดกั้นพวกเขาให้ไม่เชื่อ
โดยสรุปพวกเขาด้วยความไม่เชื่อ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงทำให้พวกเขา
รู้สึกถึงทั้งความยิ่งใหญ่และความรู้สึกผิดที่พวกเขาไร้ความสามารถ
และจำกัดพวกเขาให้ละทิ้งความหวังที่จะทำทุกอย่างเพื่อช่วยตัวเอง -
ขับไล่พวกเขาออกจากที่หลบภัยทุกแห่งของการโกหก และแสดงให้เห็นพวกเขา
เห็นว่าความพยายามที่ยึดเชื้อของพวกเขาเหล่านี้เป็นอุปสรรค
ไม่ได้ช่วยอะไร

และเป็นเพียงการปฏิเสธความช่วยเหลือกันที่ของเขาเองหลายครั้ง - ความ
พยายามที่ไม่ไว้วางใจมากมายเพื่อชักชวนให้เขาคำในสิ่งที่เขาเต็มใจที่
สุดท้ายจะทำเพื่อพวกเขา

การสำแดงความชอบธรรมที่ยิ่งใหญ่ในตนเองคือการดิ้นรนที่จะเชื่อ
การเชื่อไม่ใช้งาน แต่เป็นการหยุดงาน และการดิ้นรนที่จะเชื่อนี้เป็นเพียง
ความพยายามของคนบาปที่จะสร้างงานจากสิ่งที่ไม่ใช้งานเลย
เพื่อสร้างงานจากสิ่งที่ได้พักจากงาน

คนบาปจะไม่ละทิ้งความเชื่อในอดีตของตน

และตกลงไปอยู่ในอ้อมแขนของพระคริสต์ ทำไม

เพราะพวกเขายังคงวางใจในความเชื่อเหล่านี้

และไม่ไว้วางใจผู้ที่ตรัสกับพวกเขาในข่าวประเสริฐ ฉะนั้น แทนที่จะสนับสนุน
ให้ท่านยอมรับความพยายามเบื้องต้นเหล่านี้อย่างจริงจังมากขึ้น

เราขอบอกท่านว่าทั้งหมดล้วนเป็น

สิ่งบ่งชี้ที่น่าเศร้าของความชอบธรรมในตนเอง พวกเขายอมรับว่าพระ
คริสต์ไม่ได้ทรงทำงานของพระองค์อย่างเพียงพอ และพระเจ้าไม่เต็มใจที่
จะประทานความเชื่อแก่ท่านจนกว่าท่านจะโกหกพระองค์ด้วยข้อโต้แย้งแ
ละข้อกังวลที่ต้องใช้เวลาหลายเดือนหรือหลายปี

ในเวลานี้พระเจ้าทรงเต็มพระทัยที่จะอวยพรท่าน และการดิ้นรนเหล่านี้ขอ

งท่านไม่ใช่ความพยายามอย่างต่ำต้อยในส่วนของท่านเพื่อรับพร แต่เป็นความพยายามอย่างภาคภูมิใจที่จะดึงมันออกจากท่านหรือคว้ามันมาด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งของท่านเอง ท่านไม่สามารถทำได้ทั้งหมด

ความยากลำบากของท่าน จงทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มใจที่จะมอบความเชื่อให้กับท่านมากกว่าที่พระองค์เป็นอยู่ในขณะนี้ แต่ความชอบธรรมของเราปฏิเสธความจริงอันเป็นพรนี้ และถ้าข้าพเจ้าจะสนับสนุนท่านในความพยายามเหล่านี้ ข้าพเจ้าควรจะส่งเสริมความเห็นแก่ตัวของท่านและการปฏิเสธพระท่านของพระวิญญาณนี้ ท่านบอกว่าท่านไม่สามารถเปลี่ยนใจหรือทำสิ่งดี ๆ ได้ พุดว่าข้าพเจ้าแต่ข้าพเจ้าพุดมากกว่านี้ ข้าพเจ้าบอกว่าท่านไม่ได้ตระหนักถึงขอบเขตของ

ความสิ้นหวังและความผิดของท่าน สิ่งเหล่านี้ยิ่งใหญ่กว่าและแย่งกว่าที่ท่านคิดมาก และมันเป็นมุมมองที่ไม่สมบูรณ์ของท่านเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ที่ทำให้ท่านหันไปพึ่งเครื่องใช้เหล่านี้ ท่านยังไม่เข้าใจจุดอ่อนของตัวเอง ทั้งๆ ที่ท่านพุดมาถึงหมดแล้ว สิ่งนี้แหละที่กีดกันท่านจากพระเจ้าและพระเจ้าจากท่าน พระเจ้าทรงบัญชาให้ท่านเชื่อและกลับใจ ตกอยู่ในอันตรายของเราที่ท่านพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงภาระผูกพันที่จำเป็นและเร่งด่วนนี้โดยการทดแทนบางสิ่งในเบื้องต้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจบรรเทาความหวาดกลัวของท่านและกล่อมมโนธรรมของท่านให้หลับไป แต่จะไม่ใช่ประโยชน์ในการบูชาพระเจ้าหรือทำให้ชีวิตท่านอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยกว่าหรือดีขึ้นเมื่อท่านนึกภาพ เพราะว่าเราได้รับความรอดโดยความเชื่อ ไม่ใช่โดยการพยายามชักจูงพระเจ้าที่ไม่เต็มใจให้ประทานความเชื่อแก่เรา พระเจ้าทรงบัญชาให้ท่านเชื่อ และตราบไถ่ที่ท่านไม่เชื่อ ท่านกำลังทำให้เขาเป็นคนโกหก ท่านกำลังปฏิเสธความจริง ท่านกำลังเชื่อเรื่องโกหก

เพราะความไม่เชื่อในความเป็นจริงคือความเชื่อในเรื่องความเท็จ ใช่แล้ว
พระเจ้าบัญชาให้ท่านเชื่อ
และการไม่เชื่อของท่านนั้นเป็นบาปที่เลวร้ายที่สุดของท่าน
และเป็นการแสดงให้เห็นว่ามันเป็นบาปที่เลวร้ายที่สุดของท่าน
พระเจ้าจึงปิดกั้นท่านจากความเชื่อ ที่นี้
ถ้าท่านพยายามที่จะบรรเทาความบาปนี้ หากเจ้าวางความปรารถนาอันป
ระจบบลอนี้ไว้บนดวงวิญญาณของเจ้า
ซึ่งการพยายามเชื่ออย่างเอาจริงเอาจังและอุทิศหาทั้งหมดนี้
จะทำให้เจ้าเชื่อน้อยลง บาปอันน่าสะพรึงกลัวนี้
และทำให้สถานะที่ไม่เชื่อของท่านมีความผิดน้อยลง
ท่านกำลังหลอกมโนธรรมของท่าน และผลักพระหัตถ์อันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งปิด
กั้นท่านไว้ต่อความเชื่อด้วยความเชื่อว่าไม่มีความเชื่อนี้
ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าเคยเห็นคำกล่าวนี้ดีกว่าใน
"ข่าวประเสริฐที่คู่ควรแก่การยอมรับ" ของฟุลเลอร์หรือไม่
ข้าพเจ้าให้เพียงไม่กี่ประโยค: - "เป็นหน้าที่ของผู้รับใช้ไม่เพียงแต่เตือนใจ
ผู้ฟังทางกามารมณให้เชื่อในพระเยซูคริสต์เพื่อความรอดแห่งจิตวิญญาณ
ของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังเป็น

เราตกอยู่ในอันตรายที่จะตักเตือนพวกเขาให้ทำสิ่งที่ขาดไป
หรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือบอกเป็นนัย เราได้จมดิ่งลงสู่วิธีการประนีประนอม
ในการจัดการกับผู้ที่ยังไม่กลับใจใหม่
เกือบจะสูญเสียจิตวิญญาณของนักเทศน์ในยุคดึกดำบรรพ์แล้ว
และด้วยเหตุนี้ คนบาปทุกรูปแบบจึงสามารถนั่งเฉยๆ
ได้เช่นเดียวกับที่พวกเขานั่งในสถานที่สักการะของเรา
พระคริสต์และอัครสาวกของพระองค์โดยไม่ลังเลเลย

เรียกร้องให้คนบาปกลับใจและเชื่อพระกิตติคุณ
แต่เรากลัวว่าพวกเขาเป็นสิ่งมีชีวิตที่ยากจน ไร้ความสามารถ

และเลวทราม จึงถูกทิ้งให้ละทิ้งพันธกิจของคริสเตียนในส่วนนี้
เมื่อพิจารณาถึงสิ่งต่างๆ ที่เกินกว่าอำนาจของผู้ฟัง ดูเหมือนว่าพวกเขา
จะพอใจที่จะกดดันพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้
โดยยังคงเป็นศัตรูกับพระคริสต์ต่อไป เช่น
การประพடுத்தนให้เหมาะสมในสังคม การอ่านพระคัมภีร์
และการเข้าร่วมในพระกานัน ด้วยเหตุนี้
ผู้ฟังคำอธิบายนี้จึงสบายใจในประชาคมของเรา
แต่เนื่องจากสิ่งนี้ไม่ได้แสดงถึงความผิดในส่วนของพวกเขา
พวกเขาจึงนิ่งเฉย ๆ
โดยคิดว่าสิ่งที่พวกเขาต้องการคือนอนขวางทางและรอเวลาของพระเจ้า
แต่นี่เป็นศาสนาแห่งพระคัมภีร์หรือไม่? ปรากฏที่ใดที่ศาสดาพยากรณ์หรือ
อัครสาวกปฏิบัติต่อความไร้ความสามารถเช่นนั้น
ซึ่งเป็นเพียงผลจากการครอบงำความเกลียดชัง เพื่อเป็นข้อแก้ตัวใดๆ
และพวกเขาลงไปทีไหนในการตักเตือนถึงสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้
และฝ่ายต่างๆ ยังคงเป็นศัตรูของพระเจ้าต่อไป?
แทนที่จะทิ้งทุกสิ่งที่เป็นธรรมชาติฝ่ายวิญญาณออกไป
เนื่องจากผู้ฟังของพวกเขาไม่สามารถค้นพบในใจที่จะปฏิบัติตามสิ่งนี้ได้
อาจยืนยันได้อย่างปลอดภัยว่าพวกเขาไม่แนะนำสิ่งอื่นใดเลย โดยปฏิบัติ
ต่อความไร้ความสามารถดังกล่าวไม่เพียงแต่โดยไม่ได้คำนึงถึง
การกลับใจต่อพระเจ้าและความเชื่อต่อองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา
ได้รับอนุญาตให้เป็นหน้าที่ แต่ไม่ใช่หน้าที่ในทันที
คนบาปถือว่าไม่สามารถปฏิบัติตามได้
ดังนั้นจึงไม่ได้รับการกระตุ้นเตือนต่อเขา แต่แทนที่จะทำเช่นนั้น
เขาถูกสั่งให้อธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อให้เขากลับใจและเชื่อ!
ดูเหมือนว่าเขาจะทำได้ แม้จะรังเกียจหัวใจของเขาจากทุกสิ่ง ของ

ชนิดนั้น แต่ถ้าใครจำเป็นต้องอธิษฐานขอพระวิญญานบริสุทธิ์
จะต้องอธิษฐานด้วยความจริงใจในพระนามของพระเยซู
หรือไม่จริงใจหรือด้วยวิธีอื่นใด ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างหลังจะได้รับอนุญาตให้
เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจในสายพระเนตรของพระเจ้า
ดังนั้นเขาจึงไม่สามารถถูกบังคับให้ทำเช่นนี้ได้
และสำหรับแบบแรกนั้นยากพอๆ กันและตรงกันข้ามกับใจฝ่ายเนื้อหนัง
ท่ากับการกลับใจและความเชื่อด้วยตนเอง
แท้จริงแล้วมันก็เป็นสิ่งเดียวกัน สำหรับความปรารถนาอย่างจริงใจหลังจาก
จากรับพรฝ่ายวิญญานซึ่งนำเสนอในพระนามของพระเยซู
ไม่มีอะไรอื่นนอกจากคำอธิษฐานด้วยความเชื่อ”

สิ่งยิ่งใหญ่ที่ข้าพเจ้าจะกดดันมโนธรรมของเราคือความรู้สึกลึกซึ้งอันม
หันต์ที่มีอยู่ในความไม่เชื่อ
การดำเนินต่อไปในความไม่เชื่อคือการดำเนินต่อไปในบาปที่เลวร้ายที่สุด
และความต่อเนื่องในนั้นเพราะ (ตามที่ท่านพูด) ท่านไม่สามารถช่วยได้
ถือเป็นการทำให้บาปของท่านเลวร้ายที่สุด
คนซีมาเป็นนิสัยบอกว่าเขาช่วยไม่ได้
ผู้สาบานเป็นนิสัยกล่าวว่าเขาช่วยไม่ได้
ผู้ไม่เชื่อก็เป็นนิสัยบอกว่าเขาช่วยไม่ได้
ท่านยอมรับข้อแก้ตัวของคนซีมาหรือไม่?
หรือท่านไม่ได้บอกเขาว่ามันเป็นลักษณะที่เลวร้ายที่สุดในคดียของเขา
และเขาควรจะละอายใจอย่างยิ่งที่ใช้คำวิงวอนเช่นนั้น? ท่านพูดว่า
ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านไม่สามารถเลิกนิสัยซีมาได้
แต่ท่านสามารถไปอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อให้ท่านเลิกนิสัยเหล่านี้ได้
และบางทีพระเจ้าอาจจะได้ยินท่านและช่วยให้ท่านทำเช่นนั้นได้
จะเป็นอะไรได้้นอกจากบอกให้เขาดื่มและสวดมนต์สลับกัน และบางทีพระเจ
้าอาจจะได้ยินคำอธิษฐานที่เมามายของเขาและทำให้เขามีสติสัมปชัญญ

ะ? ท่านจะไม่จัดการกับความเมาสุราด้วยวิธีนี้
ท่านควรจะจัดการกับความไม่เชื่อเช่นนั้นหรือ?
ท่านไม่ควรกดดันความรู้สึกผิดอันไม่อาจพูดได้ของการไม่เชื่อ
และเพื่อแสดงให้เห็นว่า
เมื่อเขาบอกว่าข้าพเจ้าไม่สามารถช่วยความไม่เชื่อของข้าพเจ้าได้
เขาก็กำลังกล่าวโทษที่น่าสะพรึงกลัวที่สุด และพูดว่า
ข้าพเจ้าไม่สามารถช่วยไม่ไว้วางใจพระเจ้า
ข้าพเจ้าอดไม่ได้ที่จะเกลียดพระเจ้า
ข้าพเจ้าไม่สามารถช่วยทำให้พระเจ้าเป็นผู้โกหกได้ และเขาคนนั้น
อาจจะพูดได้เช่นกันว่า ข้าพเจ้าช่วยไม่ได้ที่จะขโมย โกหก และสบถ
อย่าปล่อยให้ความไม่เชื่อถูกมองว่าเป็นความโชคร้าย มันเป็นบาปมหันต์
และรากของมันคือความชั่วช้าในจิตใจ
ใจนั้นจะต้องชั่วร้ายเต็มทีเดียวขนาดไหนในเมื่อมันไม่เชื่อด้วยซ้ำ!
สำหรับจิตวิญญาณที่เสื่อมทรามและต้องการเครื่องปรุงจากสวรรค์
ไม่สามารถบรรเทาความไม่เชื่อของเรา
หรือทำให้บาปแห่งบาปน้อยลงได้อย่างแท้จริง
หากการทำอะไรไม่ถูกและใจแข็งกระด้างทำให้ความรู้สึกผิดของเราลดลง
เมื่อนั้นเราก็ยิ่งชั่วร้ายมากขึ้นเท่านั้น

มีความผิดที่เราควรจะเป็น คนบาปที่รักษาบาปมากจนแยกจากกันไม่ได้
เป็นคนบาปที่สุด คนที่พูดว่า ข้าพเจ้าไม่สามารถรักพระเจ้าได้
กำลังประกาศตัวเองว่าเป็นคนบาปที่เลวร้ายที่สุด แต่ผู้ที่พูดว่า
ข้าพเจ้าไม่อยากจะเชื่อด้วยซ้ำ กำลังรับความรู้สึกผิดซึ่งเราอาจเรียกได้ว่
าเป็นความมิดมนที่สุดและน่ารังเกียจที่สุด

โอ้ ความรู้สึกผิดที่ไม่สามารถพูดได้นั้นเกี่ยวข้องกับความไม่เชื่อในช่วง
เวลาหนึ่ง - การกระทำเพียงครั้งเดียวของจิตวิญญาณที่ไม่เชื่อ!
ความไม่เชื่ออย่างต่อเนื่องตลอดยี่สิบหรือหกสิบปีจะยิ่งกว่านี้สักเท่าใด!

ขโมยครั้งเดียวก็แหม่พอแล้ว
เป็นขโมยตามนิสัยและชื่อเสียงจะมากยิ่งกว่านั้นอีก!
เราคิดว่ามันแหม่พอแล้วเมื่อชายคนหนึ่งถูกรวบจำด้วยความมึนเมา
ยิ่งเราต้องพูดถึงเขามากเท่าไรเขาก็ไม่เคยมีสติเลย
นั่นคือข้อกล่าวหาของเราต่อผู้ที่ยังไม่รู้จักพระคริสต์
เขาเป็นผู้ไม่เชื่ออย่างต่อเนื่อง
ชีวิตของเขาคือวิถีแห่งความไม่เชื่อที่ไม่ขาดตอน
และด้วยเหตุนี้จึงเป็นการนินทาการเท็จ หากเขานินทาเลย
ทุกช่วงเวลาใหม่คือการกระทำใหม่ของความไม่เชื่อ
การกระทำบาปที่เลวร้ายที่สุดครั้งใหม่ ความบาปแห่งบาป บาปเมื่อเปรียบ
เทียบกับการขโมยและเมาสุราและการฆาตกรรมซึ่งน่าสะพรึงกลัวก็กล
ายเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ปลดปล่อยให้คิดถึงความรู้สึกผิดนี้ โอ้
วิญญานที่วิตกกังวล ตัดมโนธรรมของท่านออกไปอย่างรวดเร็ว! โอ้!
จงตัวสั่นเมื่อคิดว่าจะเป็นอย่างไร ไม่ใช่เพียงวันเดียวหรือหนึ่งชั่วโมง
แต่ตลอดชีวิตของผู้ไม่เชื่อ!

10. ปัญหาเรื่องการไม่มีฤทธิ์กำลังที่จะเชื่อ

ความต้องการอำนาจที่จะเชื่อ ท่านพูดว่า ข้าพเจ้ารู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แต่ก็ไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าสงบสุข

ข้าพเจ้าสงสัยมากในกรณีนี้ว่าท่านรู้จักพวกเขาหรือไม่

และข้าพเจ้าอยากให้ท่านสงสัยในประเด็นนี้

ท่านมองข้ามมันง่ายเกินไปที่ท่านรู้จักพวกเขา เมื่อเห็นว่าพวกเขาไม่ได้นำเสนอความสุขมาสู่จิตวิญญาณของท่านตามที่พระเจ้าตรัสว่าพวกเขาจะต้องทำอย่างแน่นอน

วิธีที่ฉลาดที่สุดของท่านคือการสงสัยความถูกต้องของความรับรู้ของท่าน

ถ้าแพทย์ที่ไว้วางใจได้สั่งจ่ายยาที่แน่นอนเพื่อร้องทุกข์

และหากในระหว่างการทดลอง

ข้าพเจ้าพบว่าสิ่งที่ข้าพเจ้ากินไปนั้นไม่มีประโยชน์

ข้าพเจ้าเริ่มสงสัยว่าข้าพเจ้ามียาผิดแทนที่จะเป็นยาที่เขาสั่ง ตอนนี้ท่านแน่ใจแล้วหรือว่าความจริงที่ท่านบอกว่าท่านรู้คือข่าวประเสริฐแห่งพระท่านของพระเจ้าเอง? หรือเป็นเพียงบางอย่างเช่นนั้น?

และอาจจะไม่ใช่เหตุผลที่ทำให้ท่านไม่ได้รับสันติสุขจากสิ่งที่ท่านทำ

เชื่อเถอะว่าต้องเป็นเพราะมันไม่มีเลย? ท่านมีสิ่งดีๆ มากมาย แต่ท่านพลาดสิ่งหนึ่งที่ทำให้เป็นเสียงที่สนุกสนานไปหรือเปล่า?

ท่านเชื่อว่าบางทีอาจจะข่าวประเสริฐทั้งหมด

ยกเว้นสิ่งหนึ่งที่ทำให้เป็นข่าวดีสำหรับคนบาป?

ท่านเห็นว่าไม่ทางobenนำความรอดเข้ามาใกล้มาก

แต่อย่าใกล้ชิดสนิทสนมกับท่านเหมือนอย่างที่ท่านเป็น ไม่ใกล้กันมากนัก แต่มีพื้นที่เล็กๆ น้อยๆ แค่ว่าความกว้างมือหรือความกว้างของผม

ที่จะสร้างขึ้นด้วยคำอธิษฐาน ความพยายาม
หรือความรู้สึกของท่านเอง? ท่านพูดว่าทุกอย่างเสร็จสมบูรณ์แล้ว
แต่แล้วกลับต้องการความรู้สึกในตัวเอง! อ่า นั่นสินะ! มีงานเล็กๆ น้อยๆ
ของพระคริสต์ที่ยังไม่เสร็จซึ่งท่านกำลังพยายามทำให้เสร็จ
หรือชักชวนพระองค์ด้วยคำอธิษฐานของท่าน ให้ทำให้เสร็จเพื่อท่าน!
ความต้องการความรู้สึกนั้นคือระยะทางเล็กๆ น้อยๆ ที่ท่านต้องกำจัดออก
ไปก่อนที่จะพระราชกิจของพระคริสต์จะสมบูรณ์พร้อมสำหรับท่าน!
ความรู้สึกไม่รู้สึก เช่น ความรู้สึกผิด
ควรเป็นสาเหตุหนึ่งของท่านที่เชื่อใจเขามากขึ้น
ในขณะที่ท่านทำให้มันกลายเป็นเหตุผลที่ไม่ไว้ใจเขาเลย
ลูกจะปฏิบัติต่อพ่อหรือแม่เช่นนี้หรือไม่?
มันจะทำให้ร่างกายอ่อนแอเป็นเหตุให้ไม่ไว้วางใจความรักของพ่อแม่ไหม?
จะไม่รู้สึกหรือว่าความอ่อนแอนั้นถูกรับรู้อย่างถ่องแท้แก่ผู้ปกครองและเ
เป็นเพียง สิ่งที่ตั้งความรักและทักษะออกมามากขึ้น?
เด็กที่แข็งแกร่งจะต้องการการดูแลและความอ่อนโยนน้อยลง แต่คนอัม
พาตผู้นำสงสารที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้น่าจะเป็นคนที่น่าสมเพชและคอย
ดูแลมากที่สุดคนหนึ่งในบรรดาคนอื่นๆ ทั้งหมด จงปฏิบัติเช่นนี้กับพระคริสต์ แล
ะทำให้จิตใจที่แข็งแกร่งนั้นเป็นเหตุผลเพิ่มเติมสำหรับการไว้วางใจเขา
และสำหรับการเห็นคุณค่าของงานที่ท่านทำเสร็จแล้วของเขา
สภาพจิตใจนี้แสดงให้เห็นว่าท่านไม่เชื่อสิ่งที่ถูกต้อง
แต่เป็นอย่างอื่นที่จะไม่รักษาความเจ็บปวดของท่าน
หรืออย่างน้อยก็ว่าท่านกำลังสับสน

บางสิ่งบางอย่างกับสิ่งที่ถูกต้องซึ่งจะทำให้ท่านสมบัติการรักษาทั้งหม
ดเป็นกลาง ท่านต้องเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง
และกลับไปสู่องค์ประกอบที่เรียบง่ายที่สุดของความจริงจากสวรรค์ ซึ่งห
่อหุ้มด้วยข้อเท็จจริงอันยิ่งใหญ่ที่ว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระช

นมอีกครั้ง ข้อเท็จจริงน้อยเกินไป

เข้าใจแล้ว เปล่าเลย มีคนมากมายประเมินค่าต่ำไป
ข้อเท็จจริงที่เหล่าอัครสาวกให้ความสำคัญอย่างมาก
และทำให้พวกเขาเครียดมาก ข้อเท็จจริงที่ผู้เชื่อในยุคดึกดำบรรพ์ถึงสัน
ติสุขและความสุขออกมาโดยไม่รอช้าหลายสัปดาห์หรือหลายเดือน
ท่านพูดข้าพเจ้าไม่อยากจะเชื่อเลย
ให้เราตรวจสอบคำร้องเรียนของท่านนี้ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์
เป็นสิ่งที่ดีไม่ได้สำหรับความเชื่อของท่าน
เช่นเดียวกับพระคริสต์เพื่อให้ท่านได้รับการการอภัยบาป
งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นตรงและทรงพลัง และท่านจะไม่จัดคว
ามยากลำบากของท่านด้วยการพยายามโน้มน้าวตัวเองว่าการดำเนินการ
ของเขาเป็นเพียงทางอ้อมและเป็นเพียงการดำเนินการของครูที่นำเสนอ
ความจริงแก่ท่านเท่านั้น ความรอดสำหรับคนบาปเป็นงานของพระคริสต์
ความรอดของคนบาปเป็นงานของพระวิญญาณ จากความรอดภายในนี้
พระองค์ทรงเป็นผู้เริ่มต้นและผู้สิ้นสุด
พระองค์ทรงทำงานในท่านเพื่อให้ท่านเชื่อ
เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงทำงานในท่านหลังจากที่ท่านได้เชื่อแล้ว
และเป็นผลจากความเชื่อของท่าน หลักคำสอนนี้แทนที่จะทำให้ท้อแท้
กลับกลายเป็นการให้กำลังใจคนบาปอย่างไม้อาจบรรยายได้
และเขาจะยอมรับสิ่งนี้ ถ้าเขารู้ว่าตัวเองเป็นคนที่ทำอะไรไม่ถูกอย่างที่สุด
ตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่าเขาเป็น ถ้าเขาไม่ตำต้อยโดยสิ้นเชิง เขาจะรู้สึก
ว่าหลักคำสอนเรื่องงานของพระวิญญาณเป็นอุปสรรคอย่างไม่ต้องสงสัย
แต่ในกรณีนี้เขาจะสามารถช่วยได้
ตนเองโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือมากนัก
เขาอาจจะละทิ้งพระวิญญาณโดยสิ้นเชิง
และดำเนินชีวิตไปสวรรค์โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเขา! ความจริงก็

คือว่าหากปราศจากความช่วยเหลือโดยตรงและยิ่งใหญ่ของพระวิญญาน ก็จะไม่มีความหวังสำหรับสิ่งมีชีวิตที่ตำราโดยสิ้นเชิงเลย ท่านพูดถึง การไร้ความสามารถที่จะเชื่อราวกับว่ามันเป็นความยากลำบากโดยไม่ ได้ จัดเตรียมไว้ให้ และราวกับว่าการค้นพบมันทำให้ท่านผิดหวังอย่างมาก ท่าน จะไม่สิ้นหวังขนาดนี้หากท่านพบว่าท่านสามารถเชื่อในตัวเองได้โดยปราศจากพระวิญญาน และมัน

คงใส่ใจมากถ้ามีคนบอกว่าท่านสามารถเลิกใช้ความช่วยเหลือจาก พระวิญญานในเรื่องนี้ได้ หากสิ่งนี้จะทำให้ท่านสบายใจ ก็แสดงว่าท่านไม่มั่นใจในพระวิญญาน และท่านต้องการที่จะมีอำนาจในมือของท่านเองเพราะว่า

ท่านเชื่อว่าท่านเต็มใจที่จะยิ่งใหญ่กว่าของเขามาก ท่านรู้ความจริงอัน เป็นสุขหรือไม่ว่าความเต็มใจของเขามีมากกว่าท่าน ท่านจะชื่นชมยินดีที่อำนาจนั้นอยู่ในมือของเขามากกว่าในมือของท่านเอง ท่านจะรู้สึกมั่นใจมากขึ้นในการบรรลุจุดสิ้นสุดที่ต้องการเมื่อความเข้มแข็ง ที่ต้องการอยู่ในมือที่มีพระท่านอย่างไม่มีขอบเขต และท่านจะรู้สึกว่าคุณที่บอกท่านว่าท่านมีพลังที่จำเป็นทั้งหมดในตัวเอง กำลังทำลายความหวังที่ดีที่สุดของท่าน และปล้นสมบัติจากสวรรค์ไป มีบางคนเข้าใจแนวคิดนี้อย่างกระตือรือร้นที่พวกเขาสามารถเชื่อ และกลับใจ และหันหลังให้กับตนเอง ราวกับว่านี่เป็นการปลอมใจแก่วิญญานที่ทุกขียาก! ราวกับว่านี่คือคสึคลายความสับสนอันมืดมนของมัน! เป็นการสบายใจใหม่ที่จะโน้มน้าวตัวเองว่าท่านไม่ได้ไม่มีกำลังเลย? ท่านสามารถค้นพบหนทางสู่สันติสุขโดยการลดความเลวทรามและการไร้ความสามารถของท่านลงได้หรือไม่? การได้รับการปลดปล่อยจากความจำเป็น ในการเป็นหนี้พระวิญญานของพระเจ้าสำหรับความเชื่อและการกลับใจ จะใส่ใจหรือไม่? มันจะช่วยท่านให้พ้นจากความขมขื่นของความสิ้นหวังไ

หมที่จะถูกบอกว่าท่านไม่มีกำลังเหลือพอที่จะรักพระเจ้าได้
แต่ด้วยพลังที่เหลืออยู่เพียงเล็กน้อย ท่านสามารถประกอบกิจทางศาสนา
ได้น้อยที่สุดโดยเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า? หากเป็นของท่าน
เห็นได้ชัดว่าท่านไม่รู้ขอบเขตของโรคของตนเอง
หรือความลึกของจิตใจที่ชั่วร้ายของท่าน
ท่านไม่เข้าใจข่าวดีที่พระบุตรของพระเจ้ามาถึงท่าน -
การปลดปล่อยอย่างสมบูรณ์จากทุกสิ่งที่เกิดขึ้ท่าน
ไม่ว่าจะเป็นความผิดหรือทำอะไรไม่ถูก ท่านลืมนำประกาศอันแสนสุขที่ว่า
"ในพระเจ้า ข้าพระองค์มีความชอบธรรมและกำลัง"
กำลังของท่านและความชอบธรรมของท่านอยู่ในอีกสิ่งหนึ่ง
แต่ในขณะที่ท่านยอมรับสิ่งแรก ท่านก็ปฏิเสธสิ่งหลัง
ท่านก็ลืมนไปแล้วเหมือนกัน

อัครสาวกมีความยินดีในกำลังของพระเจ้าของเขา;
เขารู้สึกว่าเมื่ออ่อนแอก็เข้มแข็ง
และความมุ่งมั่นของเขาที่จะรุ่งโรจน์ในความทุกข์ทรมานของเขา
เพื่อว่าฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่กับเขา

หากท่านเข้าใจพระกิตติคุณที่แท้จริงอย่างอิสระ ท่านจะรู้สึกว่าคนที่พ
ยายามชักชวนท่านว่าท่านมีพลังเหลือพอที่จะทำโดยปราศจากพระวิญญาณ
ท่าน ก็เป็นศัตรูตัวฉกาจของไม้กางเขนและจิตวิญญาณของท่าน
เช่นเดียวกับผู้ชายที่ต้องการทำให้ท่านเชื่อว่าท่านไม่มีความผิดเลย
แต่ยังมีความดีอยู่บ้าง ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องเป็นหนี้บุญท่านทั้งหมดส
ำหรับการการอภัยบาปต่อพระโลหิตและความชอบธรรมของอิมมานูเอล
หากไม่มีกำลัง ก็เปรียบเสมือนคำอธิบายถึงสภาวะของท่านอย่างแท้จริง
เหมือนกับการไม่มีความดี" หากท่านเข้าใจข่าวประเสริฐ การสำนึกถึงความ
มสิ้นหวังโดยสิ้นเชิงของท่านก็จะเป็เพียงการค้นพบว่าท่านเป็นคนบาป
ซึ่งความรอดอันยิ่งใหญ่ถูกส่งไปให้

การไร้ความสามารถของท่านเป็นสิ่งที่มองเห็นล่วงหน้าและจัดเตรียมไว้ และท่านอยู่ในตำแหน่งที่ต้องการซึ่งเรียกร้องและจะได้รับความช่วยเหลือจากพระวิญญาณผู้ทรงฤทธิ์านุภาพ

จนกว่าท่านจะปลดปล่อยตัวเองในความอ่อนแอสุดขีดนี้ ท่านจะไม่ได้อยู่ในเงื้อมมือ (ถ้าข้าพเจ้าอาจพูดอย่างนั้น) เพื่อได้รับความช่วยเหลือจากสวรรค์ ความคิดของท่านเกี่ยวกับความสามารถที่เหลืออยู่คือสิ่งที่ขัดขวางความช่วยเหลือจากพระวิญญาณ เช่นเดียวกับความคิดใด ๆ เกี่ยวกับความดีที่ยังเหลืออยู่ที่จะขจัดการบูชาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดออกไป

มันเป็นการที่ท่านไม่เห็นว่าคุณไม่มีกำลังที่ขัดขวางท่านจากความเชื่อ ตราบใดที่ท่านคิดว่าท่านมีพลังในการทำสิ่งนั้น บางสิ่งบางอย่าง - และโดยเฉพาอย่างยิ่งในการปฏิบัติตามความพึงพอใจของท่านเองและของชาติ การกระทำอันยิ่งใหญ่หรือการใช้จิตวิญญาณที่เรียกว่า

"ความเชื่อ" แต่เมื่อท่านพบว่าท่านไม่มีพลังเหลือแล้ว

ท่านจะหยุดทำงานด้วยความสิ้นหวัง และ (ในทันทีที่ท่านรู้) - เชื่อเถอะ!

เพราะถ้าการเชื่อว่าจะไม่ใช้การหยุดทำงาน

อย่างน้อยก็เป็นผลที่จำเป็นและทันทีทันใด ท่านใช้พลังอันน้อยนิดที่ท่านจินตนาการไว้ในที่ยึดเชื่อแห่งความชอบธรรมในตนเองไว้แน่น แต่บัดนี้เมื่อความเชื่อของ

ไม่มีกำลังเลยถูกบังคับท่าน ท่านจึงตกลงไปในอ้อมแขนของพระเยซู แต่สิ่งนี้ท่านจะไม่ทำ ตราบใดที่ท่านคิดว่าท่านมีพลังที่จะเชื่อ

หลังจากเชื่อมาหลายปีแล้ว

เปาโลยังคงได้รับกำลังจากพระคริสต์เพียงผู้เดียว เจ้าและคนอื่น ๆ

ที่ยังไม่เคยเชื่อเลยจะต้องมากยิ่งขึ้นกว่านั้นสักเท่าใด? พระองค์ตรัสว่า

"ข้าพเจ้ายินดีในความอ่อนแอของข้าพเจ้า"

นั่นคือความขาดแคลนกำลังของข้าพเจ้า

ท่านบอกว่าข้าพเจ้าถูกทิ้งเพราะเหตุนี้!

คนที่บอกท่านว่าท่านมีพลังเหลืออยู่
และท่านจะต้องใช้พลังนั้นในการเชื่อและกลับใจ
ล้วนเป็นศัตรูต่อสันติสุขของท่าน และเป็นผู้บ่อนทำลายพระกิตติท่าน
พวกเขากล่าวแก่ท่านว่าความเชื่อคืองาน
และท่านต้องทำงานนั้นเพื่อรับความรอด พวกเขาเยาะเย้ยท่าน
ในการยอมต่อสิ่งเหล่านั้น ท่านกำลังรักษาทำทางที่ก่อทวนและต่อต้านพ
ระวิญญาณซึ่งกำลังพยายามอยู่ภายในท่าน ท่านภาคภูมิใจในการยืนยัน
ความแข็งแกร่งแก่มนุษยชาติทุกสื่อบาปซึ่งเป็นของผู้ที่ตกสื่อบาปเท่านั้น ท่าน
กำลังปฏิเสธความสมบูรณ์ของการจัดเตรียมอันศักดิ์สิทธิ์ที่ทำไว้สำหรับ
คนบาปในความบริบูรณ์ของพระองค์ผู้ซึ่งพระบิดาพอพระทัยที่จะให้คว
ามบริบูรณ์ทั้งปวงดำรงอยู่
ประโยคต่อไปนี้นักเขียนเก่ามีคำควรไตร่ตรอง:
"ถามเขาว่าเขาพบอะไรที่ทำให้การเชื่อยากสำหรับเขา
เป็นการไม่เต็มใจที่จะเป็นคนชอบธรรมและช่วยให้รอดหรือไม่
เป็นการไม่เต็มใจหรือไม่ที่พระเยซูคริสต์ทรงช่วยให้รอด
เพื่อสรรเสริญพระท่านของพระเจ้าในพระองค์
และทำให้การไถ่รอดในตัวเองเป็นโมฆะ สิ่งนี้เขาจะปฏิเสธอย่างแน่นอน
มันเป็นความไม่ไว้วางใจในความจริงของคำพยานข่าวประเสริฐหรือไม่
สิ่งนี้เขาไม่กล้าเป็นเจ้าของ มันเป็นความสงสัยใน
ความสามารถหรือความปรารถนาดีของพระคริสต์ในการช่วยให้รอด
นี่เป็นการขัดแย้งกับคำพยานของพระเจ้าในข่าวประเสริฐหรือไม่ เป็นเพร
าะเขาสงสัยในความสนใจในพระคริสต์และการไถ่บาปของเขาใช่ไหม
สนใจเขา หากเขาบอกว่าเขาไม่สามารถเชื่อในพระคริสต์ได้
เนื่องจากความยากลำบากในการปฏิบัติตามความเชื่อนี้
และจำเป็นต้องมีฤทธิ์เดชจากสวรรค์เพื่อดึงมันออกมา ซึ่งเขาหาไม่พบ
ท่านบอกเขาว่าการเชื่อในพระเยซูคริสต์ไม่ใช่งาน

แต่เป็นการพักอยู่ที่พระเยซูคริสต์ การเสแสร้งนี้ช่างไร้เหตุผลเหมือนกับว่าถ้าคนเดินทางจนเหนื่อยและไปไม่ถึงก้าวหนึ่งก็เถียงว่าเราเหนื่อยมากจนนอนไม่ได้ ทั้งที่ยืนหรือไปไม่ได้จริงๆ ที่

คนบาปที่เหนื่อยล้าและยากจนไม่สามารถเชื่อในพระเยซูคริสต์ได้จนกว่าเขาจะพบว่าเขาไม่สามารถทำอะไรเพื่อตัวเองได้ และในความเชื่อครั้งแรกเขาจะสมัครใจเข้าหาพระคริสต์เพื่อความรอดเสมอ ในฐานะคนที่สิ้นหวังและทำอะไรไม่ถูกในตัวเอง และโดยการให้เหตุผลกับพระองค์จากข่าวประเสริฐ พระเจ้าจะทรงถ่ายทอดความเชื่อ ความชื่นชมยินดี และสันติสุขโดยการเชื่อ (ดังที่พระองค์ทรงกระทำบ่อยๆ)

การที่ท่านงงตัวเองว่า "ทำไม่ได้" แสดงว่าท่านกำลังดำเนินไปในทิศทางที่ผิด ท่านยังคงทำงานภายใต้ความคิดที่ว่าความเชื่อนี้เป็นงานที่ท่านต้องทำ ไม่ใช่การรับทราบถึงงานที่ทำโดยผู้อื่น ท่านคงไม่กล้าทำอะไรสักอย่างเพื่อให้ได้สันติสุข และท่านคิดว่าถ้าท่านทำได้เพียงสิ่งที่ยิ่งใหญ่นี้เรียกว่าความเชื่อ พระเจ้าจะประทานสันติสุขแก่ท่าน ในมุมมองนี้ ความเชื่อคือราคาเช่นเดียวกับงาน ถ้ามันไม่ใช่ทั้งสองอย่าง แต่เป็นการหยุดงานและจากการพยายามหาทางรอด ความเชื่อไม่ใช่การปินทุเขา แต่เป็นการหยุดที่จะพยายาม และยอมให้พระคริสต์อุ้มท่านไว้ในอ้อมแขนของพระองค์ ดูเหมือนท่านจะคิดว่าเป็นการกระทำแห่งความเชื่อของท่านเองที่จะช่วยให้ท่านรอด ในขณะที่มันเป็นเป้าหมายแห่งความเชื่อของท่าน หากปราศจากการกระทำแห่งความเชื่อของท่านเอง ไม่ว่าจะทำได้ดีเพียงใด มันก็ไม่มีประโยชน์อะไร สมมติว่าความเชื่อนี้เป็นงานที่ยิ่งใหญ่ ท่านถามว่า

"ข้าพเจ้าจะทำให้ถูกต้องได้อย่างไร"

แต่สันติสุขของท่านไม่ได้มาจากการกระทำใดๆ เช่นนั้น

แต่มาจากพระองค์ที่พระบิดาทรงชี้ไปหา

"จงดูผู้รับใช้ของเราที่เราได้เลือกสรรไว้" ราวกับว่าเขาจะพูดว่า

"จงดูเขาเหมือนกับอิสราเอลมองดูทองสัมฤทธิ์

สัมฤทธิ์ทุกอย่างเกี่ยวกับตัวท่าน - ความเชื่อของท่าน กรอบของท่าน

การกลับใจของท่าน คำอธิษฐานของท่าน - และมองดูที่พระองค์"

มันอยู่ในพระองค์ ไม่ใช่ ในการกระทำที่ไร้ความเชื่อของท่าน

ความรอดนั้นอยู่ มันอยู่ในพระองค์และด้วยความรักอันไร้ขอบเขตของพ

ระองค์ที่ท่านจะต้องพบที่พำนักของท่าน

สันตินั้นจะเกิดขึ้นจากพระองค์

ไม่ใช่จากการใช้จิตวิญญาณของท่านเกี่ยวกับพระองค์ การมองดูความ

เชื่อของท่านเองจะส่งเสริมความชอบธรรมในตนเองเท่านั้น

มันเหมือนกับการให้มือซ้ายรู้ว่ามือขวาทำอะไร การแสวงหาความพึงพอใจ

ในท่านภาพหรือปริมาณของความเชื่อของท่าน

ก่อนที่ท่านจะรับการปล่อยโทษจากราชกิจของพระคริสต์

จะต้องมาก่อน

สมมุติว่างานนั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้ท่านสบายใจได้ทันทีที่ได้รับ

และจนกว่าจะเพียงพอด้วยความรู้สึกทางศาสนาจำนวนหนึ่ง

มันก็ไม่มี การปล่อยโทษคนบาป กล่าวโดยสรุปก็คือ

ส่วนผสมที่ปล่อยโทษหรือสบายใจเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ได้ ขึ้นอยู่กับประส

ริภาพของส่วนผสมนั้นโดยส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความเป็นเลิศที่เหนือกว่า

องการกระทำด้วยความเชื่อของท่านเอง

และความสำเร็จของความพยายามของท่านเองในการนำเสนอออกมา

การที่ท่านไม่สามารถทำได้นั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะ

กระทำการอันสำคัญยิ่งแห่งความเชื่อนี้ได้อย่างถูกต้อง

แต่คือการหยุดความพยายามอันชอบธรรมในตนเองที่จะดำเนินการใดๆ หรือทำอะไรก็ตาม เพื่อที่ท่านจะได้รับความสุข ความจริงก็คือว่าท่านยังไม่เคยเห็นความเพียงพอในงานอันยิ่งใหญ่เพียงงานเดียวของพระบุตรของพระเจ้าบนไม้กางเขน ที่จะนำท่านไปสู่ความเลิกพยายามอันเลวร้ายเพื่อทำงานบางอย่างของท่านเอง ท่านที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแสดงให้ท่านเห็นถึงความพอเพียงของการบวบสรวงครั้งใหญ่

สำหรับคนบาปเช่นเดียวกับเขา

ท่านจะหยุดความพยายามที่จะดำเนินการหรือทำงาน

และรับสิ่งที่พระคริสต์ทรงกระทำ

แทนการออกกำลังกายทั้งหมดของท่าน งานของพระวิญญาณไม่ใช่เพื่อให้มนุษย์ทำบางสิ่งที่จะช่วยเขาให้รอดหรือช่วยให้เขารอดได้ แต่เพื่อแยกเขาออกจากความพยายามและการกระทำทั้งหมดของเขาเอง ไม่ว่าจะดี ชั่ว หรือไม่แยแส

ให้เขาพอใจกับความรอดที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของผู้หลงหายได้สำเร็จแล้ว จำไว้ว่าสิ่งที่ท่านเรียกว่าไร้ความสามารถ

พระเจ้าเรียกว่าความผิดของท่าน

และการไร้ความสามารถนี้เป็นสิ่งที่จ้องใจ

พระเจ้าไม่ได้ทรงใส่สิ่งนั้นไว้ในท่าน เพราะพระองค์ทรงสร้างท่านให้มีพลังเต็มที่จะทำทุกสิ่งที่พระองค์สั่งให้ท่านทำ

ท่านไม่เชื่อฟังและไม่เชื่ออย่างเต็มที่ ไม่มีใครบังคับให้ท่านทำเช่นนั้น

การปฏิเสธพระคริสต์ของท่านคือ

ทางเลือกที่เสรีและเจตนาตามเจตจำนงของท่านเอง

การไร้ความสามารถของท่านนั้นเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายอย่างน่าสะพรึงกลัว

มันเป็นบทสรุปของความเลวทรามของท่าน

มันทำให้ท่านเหมือนปีศาจมากกว่าสิ่งอื่นใด

ไม่สามารถรักพระเจ้าหรือแม้กระทั่งเชื่อในพระบุตรของพระองค์!

ทำได้เพียงแค่เกลียดชังพระองค์และปฏิเสธพระคริสต์!
โอ้ความผิดอันน่าสยดสยอง! ความชั่วร้ายอันเหลือล้นของจิตใจมนุษย์!
จริงๆ แล้วท่านไม่สามารถขัดขวางท่านจากพระคริสต์ได้หรือ? ไม่
มันคือความประสงค์ที่จะไม่ ท่านยังไม่ได้รับความยาวของ

ไม่สามารถ ความตั้งใจไม่ใช่สิ่งกีดขวางที่แท้จริงและเป็นปัจจุบัน
“เจ้ายามาหาเราเพื่อจะได้มีชีวิต”
“ผู้ใดประสงค์ก็ให้ผู้นั้นรับน้ำแห่งชีวิตอย่างเสรี”

หากใจของท่านพูดออกมา มันก็จะพูดว่า “ท้ายที่สุดแล้ว
ข้าพเจ้าทำไม่ได้ และพระเจ้าจะไม่ทำ” แล้วนี่อะไรล่ะ นอกจากการพูดว่า
“ข้าพเจ้ามีพระเจ้าผู้มิใช่สิ่งกระด้างที่จะต้องจัดการ
ใครจะไม่ยอมช่วยหรือสงสารข้าพเจ้าเลย”

ไม่ว่าใจที่กบฏของท่านจะพูดอะไร
พระวอนะของพระคริสต์ก็เป็นความจริงว่า “เจ้าจะไม่ทำอย่างนั้น”
สิ่งที่พระองค์ตรัสเมื่อทรงร้องไห้เพราะกรุงเยรูซาเล็มที่ไม่สำนึกผิดนั้น
พระองค์ตรัสกับท่านว่า “เราจะทำ แต่ท่านจะไม่ทำ”
“มันเป็นคำพูดที่น่าสะพรึงกลัว” ดร. โอเวนเขียน “ท่านจะไม่ทำเช่นนั้น” อะไร
ก็ตามที่ถูกสร้างทำเป็นความตั้งใจและความดีอันที่อยู่เบื้องหลังการป
ฏิเสธนี้” และโอ้! อะไรจะเป็นความแข็งแกร่งและความรู้สึกลึกซึ้งของความไม่
เชื่อนี้ในเมื่อไม่มีอะไรนอกจากความยิ่งใหญ่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะ
หยั่งรากออกมาจากท่านได้

ท่านสับสนกับหลักคำสอนเรื่องอธิปไตยและการทรงเลือกของพระเจ้า
ข้าพเจ้าสงสัยว่าใครก็ตามที่เชื่อในพระเจ้าจะต้องสับสนกับสิ่งเหล่านี้
เพราะถ้ามีพระเจ้า กษัตริย์ผู้เป็นนิรันดร์ อมตะ และมองไม่เห็น
พระองค์ไม่สามารถแต่จะมีอำนาจอธิปไตยได้
และพระองค์ไม่สามารถทำตามพระประสงค์ของพระองค์เองได้
และเลือกตามจุดประสงค์ของพระองค์เอง

ท่านอาจจะไม่ชอบหลักคำสอนเหล่านี้ แต่ท่านสามารถละทิ้งหลักคำสอนเหล่านี้ได้ด้วยการปฏิเสธการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตที่ชาญฉลาด รุ่งโรจน์ และทรงพลังอย่างไม่มีขีดจำกัด พระเจ้าจะไม่ใช้พระเจ้าอย่างแน่นอน หากพระองค์ไม่ทรงมีอำนาจสูงสุดในการกระทำปัจจุบันของเขาและการเตรียมการล่วงหน้าชั่วนิรันดร์ของพระองค์ ของท่าน

ความฉงนสนเท่ห์ที่จะลาออกจากอริปไตยและการเลือกตั้ง?

สมมุติว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ละเอียด

ท่านก็ยังคงเป็นคนเลวทรามและทำอะไรไม่ถูกเหมือนเมื่อก่อน

ความจริงก็คือ ความยากลำบากที่แท้จริงของคนบาปไม่ได้อยู่ที่อำนาจอริปไตยหรือการเลือกตั้ง แต่อยู่ที่ความเลวทรามของเขาเอง

หากการจัดหลักคำสอนที่ยากเหล่านี้ (ตามที่บางคนเรียก)

จะช่วยลดความบาปของเขาเอง

หรือทำให้เขาสามารถเชื่อและกลับใจได้มากขึ้น

ความยากลำบากก็จะอยู่ที่ประตูบ้านของพวกเขา

แต่ถ้าไม่เช่นนั้นหลักคำสอนเหล่านี้ก็ไม่เป็นอุปสรรคแต่อย่างใด ถ้ามัน

เป็นอำนาจอริปไตยของพระเจ้าที่ขัดขวางไม่ให้เขามาที่พระคริสต์ คนบาปมีเรื่องร้องเรียนต่อหลักคำสอนอย่างจริงจัง

แต่ถ้ามันเป็นความชั่วช้าของเขาเอง มันก็ไม่โง่หรอกหรือที่จะคัดค้านความจริงที่ไม่เคยถึงสิ่งกีดขวางแม้แต่เส้นเดียวในการกลับมาหาพระเจ้าของเขา? การเลือกตั้งได้ช่วยให้จิตวิญญาณหลายคนได้ขึ้นสู่สวรรค์ แต่

ยังไม่เคยขัดขวางเลย ความเลวทรามเป็นอุปสรรค การเลือกตั้งเป็นหนทางของพระเจ้าในการเอาชนะอุปสรรคนั้น และถ้าอุปสรรคนั้นไม่สามารถเอาชนะได้ทั้งหมด

แต่เอาชนะได้เพียงบางส่วนเท่านั้นใครจะเป็นฝ่ายผิด?

พระเจ้าทรงผูกมัดที่จะเอาชนะมันทั้งหมดหรือไม่? เขาจำเป็นต้องนำทุกคนมาหาพระคริสต์และดึงตราสินคำทุกอันออกจากไฟไหม?

อย่าตำหนิพระเจ้าสำหรับสิ่งที่ท่านเป็นของตัวเองแต่เพียงผู้เดียว อย่ากังวลกับอธิปไตยของพระองค์เมื่อสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาคือใจที่ชั่วร้ายของท่านเอง

11. ความเจयाในจิตใจ

ความไร้ความรู้สึก ท่านบอกว่าท่านไม่รู้สึกว่าตัวเองเป็นคนบาป ว่าท่านไม่วิตกกังวลเพียงพอ ว่าท่านไม่ได้สำนึกผิดมากพอ ให้เป็นอย่างนั้น. อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าขอถามคำถามต่อไปนี้แก่ท่าน: - 1. ความต้องการความรู้สึกของท่านเปลี่ยนแปลงพระกิตติท่านหรือไม่? มันทำให้ข่าวดีพริ่น้อยลง ได้รับพริ่น้อยลง เหมาะสมน้อยลงหรือไม่? เป็นข่าวอันน่ายินดีเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าต่อคนไม่คู่ควร คนไม่น่ารัก คนไร้สติมิใช่หรือ? การที่ท่านไม่รู้สึถึงภาระของท่านจะไม่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติของพระกิตติท่าน และหรือเปลี่ยนพระอุปนิสัยอันเปี่ยมด้วยพระท่านของพระองค์ผู้ซึ่งพระกิตติท่านเสด็จมา มันเหมาะกับท่านในแบบที่ท่านเป็น และท่านก็เหมาะกับมันทุกประการ มันมาถึงท่านทันทีและพูดว่า "นี่คือพระคริสต์ทั้งองค์สำหรับท่าน - พระคริสต์ที่บรรจทุกสิ่งที่ท่านต้องการ" การได้มาซึ่งความรู้สึกของท่าน จะไม่ทำให้ท่านมีท่านสมบัติเหมาะสมสำหรับมัน หรือทำให้มันเข้าใกล้มากขึ้น หรือซื้อพรของมัน หรือทำให้ท่านเป็นที่ต้อนรับมากขึ้น หรือชักชวนให้พระเจ้าทำอะไรเพื่อท่าน ที่พระองค์ไม่เต็มใจที่จะทำมากที่สุดในเวลานี้ 2. ท่านต้องการที่จะรู้สึกและเฝ้านับข้อแก้ตัวสำหรับความไม่เชื่อของท่านหรือไม่? ความเชื่อไม่ได้เกิดจากความรู้สึก แต่เกิดจากความเชื่อ ยิ่งท่านรู้สึกน้อยเท่าไร ท่านก็ยิ่งควรไว้วางใจมากขึ้นเท่านั้น ท่านไม่สามารถรู้สึกถูกต้องจนกว่าท่านจะเชื่อ การกลับใจที่แท้จริงทั้งหมดมีรากฐานมาจากความเชื่อ ดังนั้นทุกสิ่งจึงเป็นจริงเช่นกัน

ความรู้สึกก็มีเหมือนกัน
เป็นการไร้ผลสำหรับท่านที่จะพยายามเปลี่ยนระเบียบของพระเจ้า 3. ท่าน

ต้องการที่จะรู้สึกถึงเหตุผลที่ทำให้ท่านอยู่ห่างจากพระคริสต์หรือไม่?
ความรู้สึกขาดแคลนควรนำท่านไปสู่พระคริสต์ และไม่ทำให้ท่านห่างเหิน
โรนัลด์ เชพเพิร์ด ผู้แต่งกล่าวว่า "ถูกดึงดูดเข้าหาพระคริสต์มากขึ้น"
ภายใต้ความรู้สึกของจิตใจที่มีดบอดและมีดบอด มากกว่าความโศกเศร้า
ความอภัยสลดสุข และความหวาดกลัวทั้งปวง"
ยิ่งท่านมีความรู้สึกหรือความเชื่อน้อยลงเท่าไร
ท่านก็ยังขัดสนมากขึ้นเท่านั้น
และนั่นเป็นเหตุให้ต้องปลีกตัวจากเขาหรือ? แทนที่จะมาไม่พร้อม
ท่านกลับพิตมากขึ้น
การที่บาร์ติเมอัส تابอดเป็นเหตุให้เขามาหาพระคริสต์ ไม่ใช่เพื่ออยู่ห่างๆ
หากท่านมีอาการ تابอดและตายมากกว่าคนอื่น ๆ
ท่านมีเหตุผลมากมายในการมา มีเหตุผลอีกมากมายที่จะยืนอยู่ห่างไกล
หากทั้งศีรษะป่วยและทั้งหัวใจเป็นลม
ท่านควรรู้สึกว่าตัวเองยังหุบปากต่อความจำเป็นของการมามากขึ้น -
และนั่นในทันที ไม่ว่าคนอื่นจะทำอะไรคนที่มีความเชื่อ
ท่านที่ไม่มีความมั่นใจก็ไม่กล้าที่จะอยู่ห่างๆ ไว้
หรือแม้แต่รอสักชั่วโมงด้วยซ้ำ ท่านต้องมา! 4. ความต้องการความรู้สึก
ของท่านจะทำให้ท่านได้รับการต้อนรับจากพระคริสต์น้อยลงหรือไม่?
เป็นอย่างไรบ้าง? อะไรทำให้ท่านคิดเช่นนั้น? เขาได้พูดเช่นนั้นหรือหรือกระท
ำการในโลกนี้ราวกับว่านี่เป็นกฎเกณฑ์ของเขา /
หญิงสาวไซคาร์รู้สึกบ้างไหมเมื่อเขาพูดกับเธอด้วยความรักเช่นนั้น?
มันเป็น ความเชื่อในตัวศักดิ์ศรีที่มีมากจนทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับ
เขาอย่างสง่างามว่า "รับหนอย เพราะวันนี้เราต้องอยู่บ้านของเจ้า?"
ยามมองของกิเลอาดจะไม่เหมาะกับท่านน้อยลง
หรือแพथกีที่นั่นก็น่ารักและจริงใจน้อยลง เพราะนอกจากโรคอื่นๆ แล้ว
ท่านยังเป็นโรคอัมพาตที่มีนงงอีกด้วย ความต้องการที่มากขึ้นของท่าน

เพียงแต่เปิดโอกาสให้เขาได้แสดงความบริสุทธิ์ของเขา
เช่นเดียวกับความไพบูลย์แห่งพระท่านของเขา
มาหาเขาเพียงเพราะท่านไม่รู้สึกละ

“ผู้ที่มาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ทอดทิ้งเด็ดขาด”
ไม่ว่าท่านจะรู้สึกหรือไม่รู้สึกก็ตาม ยังคงเป็นคำกล่าวที่สัตย์ซื่อและสมควร
รับไว้ว่าพระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อช่วยคนบาป
อย่าจำกัดพระท่านของพระเจ้า และอย่าสงสัยในความรักของพระคริสต์
มันใจในพระท่านนั้นละ

ความรักจะทำทุกอย่างเพื่อท่าน ต้องการความมั่นใจไม่มีอะไร
พระคริสต์ทรงประสงค์ให้ท่านมา ไม่ต้องรอหรืออยู่ห่างๆ 5. การที่ท่านอยู่
ห่างจากพระคริสต์จะขัดขวางความต้องการความรู้สึกของท่านหรือไม่? ไม่
มันจะยังทำให้แย่งลงเท่านั้น เพราะเป็นโรคที่เขารักษาได้เท่านั้น
เพื่อให้ท่านมีความจำเป็นสองเท่าในการไปหาพระองค์
คนอื่นที่รู้สึกมากกว่าท่านอาจยังคงอยู่ ท่านไม่สามารถที่จะทำเช่นนั้นได้
ท่านต้องไปหาพระองค์ผู้ได้รับการยกย่องให้เป็น
"เจ้าชายและพระผู้ช่วยให้รอดโดยทันที
เพื่อประทานการกลับใจแก่อิสราเอล และการอภัยบาป"
การเห็นระยะห่างและความไม่ไว้วางใจจะไม่ช่วยอะไรท่านเลย
ลองเข้าใกล้แล้วความมั่นใจจะช่วยอะไร สำหรับท่าน
แม้ว่าจะเป็นหัวหน้าของคนบาป ข้อความก็คือ "ให้เราเข้ามาใกล้"
พระเจ้าทรงบัญชาให้ท่านมาโดยไม่ล่าช้าหรือเตรียมตัวอีกต่อไป
เพื่อนำบาป ความไม่เชื่อ ความไร้ความรู้สึก หัวใจ เจตจำนง
และคนทั้งหมดของท่านติดตัวไปด้วย
และนำสิ่งเหล่านั้นไปไว้ในพระหัตถ์ของพระคริสต์ พระเจ้าต้องการความม
ั่นใจจากท่านทันทีและยอมจำนนต่อพระคริสต์ทันที "จูบพระบุตร"
คือข้อความของเขา

พระดำรัสของพระองค์ยืนยันถึงการกลับมาของท่าน -

"จงกลับไปหาพระเจ้าของเจ้าเถิด" มันแสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่แท้จริงของการอยู่ห่างไกลจากสิ่งนี้คือการที่ท่านไม่เต็มใจที่จะให้พระคริสต์ช่วยท่านด้วยวิธีของพระองค์เอง - และความปรารถนาที่จะมีเครดิตในการบริหารจัดการความรู้สึกไม่รู้สึกรู้หาของท่านโดยคำอธิษฐานของท่านเอง และน้ำตา 6. การไร้ความรู้สึกของท่านเป็นหนึ่งในบาปที่เลวร้ายที่สุดของท่านไม่ใช่หรือ? เด็กใจแข็งเป็นหนึ่งในสิ่งมีชีวิตที่น่ารังเกียจที่สุด

ท่านอาจจะสงสารและแก้ตัวได้หลายอย่าง แต่ไม่ใช่ใจแข็งกระด้าง

"ท่านเป็นผู้ชาย" เจ้าเป็นเด็กใจแข็ง! จงหยุดสงสารตัวเอง

และเรียนรู้ที่จะประณามเท่านั้น จงอย่าให้บาปนี้หมดไป

อย่าถือว่ามันเป็นความโชคร้าย แต่เป็นความรู้สึกผิดที่ไม่ปะปนกัน

ท่านอาจเรียกมันว่าโรค แต่จำไว้ว่ามันเป็นบาปที่อภัยไม่ได้

มันเป็นบาปอันยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งที่แผ่ซ่านไปทั่วซึ่งเพิ่มเข้ามาในตัวท่าน

คนอื่น ๆ นับไม่ถ้วน สิ่งนี้น่าจะปิดท่านไว้กับพระคริสต์

ในฐานะคนโรคเรื้อนที่รักษาไม่หายท่านต้องไปหาเขาเพื่อรักษา

ในฐานะอาชญากรที่สิ้นหวัง ท่านต้องไปหาเขาเพื่อขอการการอภัยบาป

ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านอย่าเพิ่มบาปอันน่าสะพรึงกลัวนี้เข้าไปอีก ซึ่งเป็นบาปที่เลวร้ายยิ่งกว่าการปฏิเสธที่จะยอมรับว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้รักษาโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง และทรงอภัยความชั่วช้าทั้งปวง

การกลับใจจะต้องได้รับจากพระคริสต์เท่านั้น

แล้วเหตุใดท่านจึงต้องการสิ่งนั้นเป็นเหตุให้ต้องอยู่ห่างจากเขา?

ไปหาพระองค์เพื่อสิ่งนี้ พระองค์ทรงเป็นที่ยกย่องที่จะให้

หากท่านพูดถึงการรอคอย

ท่านเพียงแต่แสดงให้เห็นว่าท่านไม่จริงใจในความปรารถนาที่จะมีมัน

ไม่มีมนุษย์คนใดในสถานการณ์เช่นนี้จะคิดที่จะรอ

ความเชื่อในเรื่องบาปของท่านจะเกิดขึ้น ไม่ใช่โดยการรอคอย

แต่โดยการมองดู

เพ่งมองไปที่พระองค์ผู้ซึ่งบาปของท่านได้ตรึงไว้บนไม้กางเขน และผู้ที่ท่านกำลังตรึงกางเขนอีกครั้งด้วยความไม่ไว้วางใจและความไม่เชื่อของท่าน มีเขียนไว้ว่า "พวกเขาจะมองดูข้าพเจ้าซึ่งพวกเขาแทง และพวกเขาจะไว้อภัย" จงระวังอย่าคิดว่าความเชื่อนั้นจะช่วยท่านให้รอด หรือจะต้องเป็นสิ่งที่ต้องการเพื่อตัวพวกเขาเอง

รัฐมนตรีผู้เฒ่าคนหนึ่งเขียนไว้ดังนี้ว่า

"ข้าพเจ้าถูกละทิ้งผยองด้วยความหวาดกลัวทางกฎหมาย

เพราะข้าพเจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นคนดี

และเพียงแต่นับถือพวกเขาที่มีความสุขซึ่งอยู่ภายใต้พวกเขา พวกเขามา แต่ข้าพเจ้าพบว่าพวกเขาทำข้าพเจ้าไม่ดี

และเว้นแต่พระเจ้าจะทรงนำทางข้าพเจ้าเช่นนี้

ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าควรจะตายตามพวกเขาไป" และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "ความรู้สึกรักของจิตใจที่ตายไปและแข็งกระด้างเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการดึงดูดพระคริสต์ ไข่แล้ว ได้ผลมากกว่าวิธีอื่นๆ เพราะว่าคนยากจน คนตาบอด คนเปลือยเปล่า คนทุกข์ยากเป็นผู้ได้รับเชิญ"

ในส่วนที่เรียกว่า "งานธรรมบัญญัติ"

ซึ่งเป็นการเตรียมความเชื่อในพระคริสต์

ให้เราพิจารณากิจการของอัครสาวก ที่นั่นเรามี การสั่งสอนพระกิตติทำ นของอัครสาวกและผลของมันในการกลับใจใหม่ของคนนับพัน เรามีบทเทศนาที่ได้รับการดูแลหลายบทที่กล่าวถึงทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ แต่ไม่มีกฎบัญญัติไว้ในสิ่งเหล่านี้เลย

สิ่งที่ทีมแห่งใจคนนับพันในวันเพ็นเทคอสต์นั้นเป็นเรื่องเล่าง่ายๆ ถึงชีวิต การสิ้นพระชนม์ การฝัง

และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูชื่อนาซาเร็ธ

ปิดท้ายด้วยถ้อยคำอันน่าสะพรึงกลัวเหล่านี้

ซึ่งคงจะฟังเหมือนแตรแห่งหายนะแก่ผู้ที่ได้ยินดังนี้

“เหตุฉะนั้นให้วงศิวานอิสราเอลทั้งปวง

จงรู้เถิดว่าพระเจ้าได้ทรงสร้างพระเยชูองค์เดียวกันซึ่งท่านทั้งหลาย
ได้ตรึงไว้ที่กางเขนนับถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์”

คำเหล่านี้เป็นถ้อยคำที่น่าสะพรึงกลัวยิ่งกว่าธรรมเนียมปฏิบัติ

หนักแน่นยิ่งกว่าที่ซนายนได้ยินเสียอีก น่าสะพรึงกลัวอย่างที่คุณควรจะเป็นว่า

“ท่านได้ฝ่าฝืนธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าทั้งหมดแล้ว” ใครจะบอกว่า

“ท่านได้ตรึงพระบุตรของพระองค์ที่กางเขนแล้ว?” บาปของการตรึงอง

ค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสง่าราศีนับยิ่งใหญ่มากกว่าการฝ่าฝืนกฎนับพัน

แต่ในการกระทำนั่นเอง

ความชั่วร้ายอันสมบูรณ์นั้นบรรจุอยู่ในข่าวประเสริฐแห่งพระท่านของ
พระเจ้า

สิ่งที่ประกาศการพิพากษาของคนบาปก็ประกาศการช่วยกู้ของเขาด้วย

ความตายนั้นมีชีวิต และตะปูที่ตรึงพระบุตรของพระเจ้าไว้บนไม้กางเขน

ปล่อยกระแสความรักอันศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกกักขังไว้บนตัวฆาตกร! พระกิตติที่

ท่านเป็นค้อนสำหรับเผยแพร่เพื่อทำลายจิตใจที่แข็งกระด้างเป็นชิ้นๆ

เพื่อการกลับใจสู่ชีวิต เป็นข่าวประเสริฐที่เชื่อกันว่าได้ละลายความโง่เขลา

ของชาวยิวที่คิดว่าตนเองชอบธรรม ในวันเวลาของเราเอง ใจจะลาย

และทำให้งานหินของมนุษย์กลายเป็นมนุษย์นิมลง”

“กฎและความน่าสะพรึงกลัวกลับแข็งกระด้างขึ้น”

และฤทธิ์อำนาจของสิ่งเหล่านี้แม้จะใช้โดยเอเลียห์

แต่ก็อ่อนแอเมื่อเปรียบเทียบกับไม้กางเขนที่เทศนา “โอ

กางเขนอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์” ดังที่ลูเทอร์ใช้เพลงสรรเสริญเก่า

เคยพูดว่า “ไม่มีไม้เหมือนไม้อื่นใดเหมือน ของเจ้า!”

คำว่ากลับใจมีความหมายในภาษากรีกว่า “เปลี่ยนใจ” และการเปลี่ยนแปลง

นี้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อให้เกิดโดยเกี่ยวข้องกับข่าวประเสริฐ

ไม่ใช่ธรรมเนียมปฏิบัติ "กลับใจและเชื่อว่าประเสริฐ:

ไม่ได้หมายถึงกลับใจโดยธรรมเนียมปฏิบัติแล้วเชื่อว่าประเสริฐ แต่ขอให้ข่าวดีเกี่ยวกับอาณาจักรที่ข้าพเจ้ากำลังประกาศนี้ทำท่านให้เปลี่ยนทัศนคติ และรับข่าวประเสริฐ การกลับใจต่อหน้าความเชื่อ ในที่นี้บอกเป็นนัย ๆ ว่าจะต้องเปลี่ยนจากสิ่งที่เกินไปสู่การยอมรับสิ่งที่มีความจริง หากข้าพเจ้าจะหันหน้าไปทางเหนือ ข้าพเจ้าก็ต้องหันหน้าไปทางทิศใต้ แต่ข้าพเจ้าไม่ควรคิดที่จะเรียกสิ่งหนึ่งเหล่านี้ว่าเป็นการเตรียมการกับอีกสิ่งหนึ่ง พวกเขาจะต้องไปด้วยกันในธรรมชาติของสิ่งต่างๆ ดังนั้น การกลับใจจึงไม่ใช่ท่านสมบัติเบื้องต้นสำหรับความเชื่อ ในแง่ใดก็ตาม อย่างน้อยที่สุดก็ในแง่ของความเสียใจต่อบาป "มันต้องถือเป็นจุดยุติ" คาลวินกล่าว "นั่น

การกลับใจไม่เพียงแต่ติดตามความเชื่อในทันทีเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นจากความเชื่อด้วย...ผู้ที่คิดว่าการกลับใจดำเนินไปต่อหน้าความเชื่อ แทนที่จะไหลออกมาหรือเกิดขึ้นจากความเชื่อนั้น เหมือนผลจากต้นไม้ไม่เคยเข้าใจธรรมชาติของมันเลย และดร. คอลควาฮูนกล่าวว่า "การทำให้อำนาจความเชื่อถูกต้องและช่วยให้รอดเป็นหนทางของการกลับใจอย่างแท้จริง และการกลับใจนี้ไม่ใช่ความใจร้าย แต่เป็นจุดสิ้นสุดของความเชื่อนั้น"

ความหวาดกลัวแห่งมนตรานั้นอาจไปก่อนความเชื่อ ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลย แต่ความหวาดกลัวดังกล่าวไม่เหมือนกับการกลับใจในพระคัมภีร์อย่างมาก และแนวโน้มของมันคือดึงมนุษย์ให้ห่างไกลจากไม้กางเขน สัญญาณเตือนภัยเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องแปลกในหมู่คนที่ไม่เชื่อ เช่น อาหรับและยูดาส พวกเขาจะถูกได้ยินอย่างชัดเจนในนรก แต่พวกเขาไม่กลับใจ ความเสียใจต่อบาปมาจากการเข้าใจถึงความเมตตาของพระเจ้าในพระคริสต์ จากการเห็นไม้กางเขนและความรักที่ไม้กางเขนเผยให้เห็น ใจที่แตกสลาย

และสำนึกผิดเป็นผลจากการที่เราเชื่อว่าอันน่ายินดีแห่งความรักอันเสรี
ของพระเจ้า

ในการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์ มีบ
างสิ่งที่เป็นอันตรายต่อจิตวิญญาณที่วิตกกังวลมากกว่าการพยายามที่
จะได้รับความเชื่อ ความหวาดกลัว และความอับอาย

มาเป็นเบื้องต้นในการเชื่อพระกิตติท่าน คนที่จะบอกคนบาปว่าสาเหตุที่เข
าไม่พบสันติสุขก็คือว่าเขาไม่กระวนกระวายใจมากพอ

หรือรู้สึกผิดมากพอ หรือถ่อมตัวมากพอ

เป็นศัตรูต่อไม้กางเขนของพระคริสต์

บรรดาผู้ที่จะไม่ผูกพันวิถีแห่งการอธิษฐาน ความอภัยสวด

การตรวจสอบตนเอง และการจัดการกับธรรมเนียมปฏิบัติ

เพื่อที่จะเชื่อในพระคริสต์ กำลังสอนถึงแก่นแท้ของพระสันตะปาปา

ไม่ใช่คนมีพิษและอันตรายน้อยกว่า

เพราะขัดเกลามาจากความหยาบกระด้างของโรมิช

และบริหารงานภายใต้ชื่อว่าประเสริฐ คริสต์ถามว่าไม่

การเตรียมการใดๆ ก็ตาม - ตามกฎหมายหรือการประกาศข่าวประเสริฐ

ภายนอกหรือภายใน - ในคนบาปที่จะมาถึง

และผู้ที่จะไม่มาอย่างที่เป็นอยู่ก็จะไม่ได้รับเลย ไม่ใช่ผู้ความเชื่อที่สำนึกผิด

หรือผู้ที่แสวงหาความถ่อมตัว หรือผู้ใช้ทรัพย์สมบัติอย่างเอาจริงเอาจัง

หรือนุตรชายและบุตรสาวของอาดัมที่มีระดับดีกว่า แต่เป็น "คนบาป"

ที่พระคริสต์ทรงต้อนรับ พระองค์ไม่ได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม

แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจ ชายคนนี้รับคนบาป

กลับใจปลอมผลิตผลและ

การแสดงออกของความไม่เชื่อและความชอบธรรมในตนเองอาจพบ
ได้ก่อนความเชื่อ

เช่นเดียวกับความชั่วร้ายทุกชนิดที่มีอยู่ในจิตวิญญาณก่อนที่จะเชื่อ

แต่เมื่อความเชื่อมาถึง มันก็ไม่ได้มาจากการกลับใจที่กระทำโดยตนเอง – แต่ถึงแม้จะเป็นเช่นนั้นก็ตาม และสิ่งที่เรียกว่าการกลับใจในภายหลังจะถือว่าวิญญาณผู้ความเชื่อเป็นหนึ่งในตนเองเหล่านั้น

ความพยายามอันชอบธรรมซึ่งมีแนวโน้มเพียงอย่างเดียวคือปกป้องคนบาปจากพระผู้ช่วยให้รอด

พวกเขาที่เรียกร้องให้คนบาปที่สำนึกผิดเชื่อ

เข้าใจผิดทั้งการกลับใจและความเชื่อ

และสิ่งที่พวกเขาสอนนั้นไม่ใช่ข้อดีแก่คนบาป

สำหรับคนบาประดับที่ต่ำกว่า (ถ้ามี)

ผู้ซึ่งได้พยายามอย่างสุดสาหัสทำให้ตนเองถ่อมตัวลงมากพอแล้ว

อาจเป็นข้อดีก็ได้ แต่ไม่ใช่สำหรับผู้ที่ไม่มีความหวัง คนหลงทาง คนอธรรม

คนใจแข็ง คนไร้ความรู้สึก คนง่อย คนตาบอด คนหยุดชะงัก คนพิการ

“มันไม่ใช่หลักคำสอนที่ถูกต้อง” ดร. Colquhoun กล่าว

“ที่จะสอนว่าพระคริสต์จะไม่รับใครเลยนอกจากการสำนึกผิดที่แท้จริง

หรือไม่มีใครสมควรที่จะมาโดยความเชื่อต่อพระองค์เพื่อความรอด

ความชั่วร้ายของหลักคำสอนนั้นก็คือ

มันทำให้คนบาปที่ขัดสนต้องปั่นป่วนการกลับใจเหมือนอย่างที่เป็นอยู่

จากอุกรของตนเอง และนำมันมาด้วยพวกเขาถึงพระคริสต์

แทนที่จะมาหาพระองค์ด้วยความความเชื่อเพื่อรับมันจากพระองค์

ถ้าไม่มีใครได้รับเชิญนอกจากเป็นผู้สำนึกผิดที่แท้จริง ถ้าอย่างนั้นคนบา

ปที่ไม่สำนึกผิดจะต้องมาหาพระคริสต์และไม่สามารถถูกตำหนิได้หากไม่ม

า”

12. พระเยซูเท่านั้น

พระเยซูเจ้าเท่านั้นที่ตรัสว่า

"ข้าพเจ้าไม่พอใจกับแรงจูงใจที่ทำให้ข้าพเจ้าแสวงหาพระคริสต์
พวกเขาเห็นแก่ตัว" นั่นเป็นไปได้มาก ความรู้สึกของคนบาปที่เพิ่งตื่นขึ้นใน
หมั่นนั้นไม่สนใจและไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้

ท่านได้แสวงหาความรอดจากความรู้สึกอันตราย

หรือความกลัวความพิโรธที่จะเกิดขึ้น

หรือความปรารถนาที่จะได้รับมรดกแห่งรัศมีภาพ

นี่คือแรงจูงใจบางส่วนที่ท่านกำลังดำเนินการ

มันจะเป็นอย่างอื่นได้อย่างไร?

พระเจ้าสร้างท่านด้วยความกลัวและความหวังเหล่านี้

และพระองค์ทรงวิงวอนพวกเขาด้วยพระวอนะของพระองค์

เมื่อพระองค์ตรัสว่า "จงหัน หัน เหตุใดจึงตาย"

พระองค์ทรงเรียกความกลัวของท่านให้ตื่นขึ้น

เมื่อพระองค์ทรงวางชีวิตนิรันดร์ไว้ต่อหน้าท่าน

และความสุขในอาณาจักรอันไม่มีที่สิ้นสุด

พระองค์ทรงปลุกความหวังของท่าน

และเมื่อเขานำเสนอแรงจูงใจเหล่านี้

เขาก็คาดหวังให้ท่านประทับใจกับสิ่งเหล่านั้น

เพื่อดำเนินการตามเจตนารมณ์ดังกล่าวแล้ว

ไม่ผิด ไม่เลย การไม่ปฏิบัติตามสิ่งเหล่านั้นจะเป็นการทำให้ท่านแข็งกร
ระดังต่อการอุทธรณ์ที่เคร่งขรึมที่สุดของพระเจ้า

"เมื่อทราบถึงความน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เราจึงชักชวนมนุษย์" พลอส่าว

ไม่ผิดที่จะได้รับอิทธิพลจากความหวาดกลัวนี้

“คนที่เหลืออยู่ก็ตกตะลึงและถวายเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์”
นี่ไม่ผิดอย่างแน่นอน พระคัมภีร์ทั้งเล่มเต็มไปด้วยแรงจูงใจดังกล่าว
ซึ่งกล่าวถึงความหวังและความกลัวของเรา เป็นอย่างอื่นเมื่อไหร่?
ในบรรดาผู้คนนับล้านที่ได้ค้นพบชีวิตในพระคริสต์
ใครเริ่มต้นด้วยวิธีอื่นหรือจากแรงจูงใจที่สูงกว่า?
มิใช่หรือที่ผู้คุมได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อแผ่นดินไหวทำให้จิตใจสั่นไหว
และเรียกความวิบัติอันเป็นนิรันดร์ต่อหน้ามโนธรรมของเขามีใช่หรือ ไม่ใช่
ความรู้สึกถึงอันตรายและความหวาดกลัวความโกรธที่ทำให้เขาถามว่า
“ข้าพเจ้าจะทำไมจึงจะรอดได้”
และอัครสาวกตำหนิเขาในเรื่องนี้หรือไม่? เขาปฏิเสธที่จะตอบคำถามที่เป็น
กึ่งวลเพราะแรงจูงใจของเขาเห็นแก่ตัวมากหรือเปล่า? ไม่
เขาตอบทันทีว่า “จงเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า แล้วเจ้าจะรอด”
ไม่มีอะไรผิดในแรงจูงใจเหล่านี้ เมื่อร่างกายถูกทาสแล้ว
การขอความโล่งใจก็ไม่ผิด เมื่อโรคภัยครอบงำแล้วไปส่งหมอก็ไม่ผิด
ท่านอาจเรียกความเห็นแก่ตัวนี้ ซึ่งพระองค์ผู้ทรงสร้างเราในสิ่งที่เราเป็น
และประทานสัญญาตถาณเหล่านี้แก่เรา ทรงคาดหวังให้เราปฏิบัติตาม
และในการดำเนินการนั้นเราอาจวางใจได้ คำอวยพรของเขา
ไม่ใช่คำตำหนิของเขา ไม่ผิดที่จะกลัวนรก ปราบณาสวรรค์
หนีจากความทุกข์ทรมาน ปราบณาที่จะได้รับพร หลีกเลี่ยงการลงโทษ
และปราบณาการการอภัยบาป ไม่ผิด
อย่าให้ซาตานชักจูงท่านด้วยความคิดที่โง่เขลา
ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะดับความปราบณาอันจริงจังทุกประการ
โดยอ้างว่ามันไม่สนใจและสมบูรณ์แบบ
ท่านคิดว่าถ้าท่านแสวงหาความรอดโดยคำนึงถึงพระสิริของพระเจ้า
ท่านจะพึงพอใจ แต่นั่นหมายถึงอะไรแต่ที่มาก

ประการแรก ก่อนที่ท่านจะมาถึงพระคริสต์
ท่านจะต้องถูกกระตุ้นด้วยแรงจูงใจสูงสุดทั้งหมดเสียก่อน?
ผู้ที่ได้เรียนรู้ที่จะแสวงหาพระสิริของพระเจ้าคือผู้ที่มาหาพระคริสต์แล้ว
และผู้ที่เรียนรู้ที่จะทำเช่นนั้นก็ไม่ใช่คนบาปเลย
ดังนั้นจึงไม่ต้องการพระคริสต์
การแสวงหาพระสิริของพระเจ้าถือเป็นความสำเร็จอันสูงส่งของ

ความเชื่อ; แต่ท่านยังต้องการที่จะมีสติในการครอบครองมันก่อนที่จะ
ท่านจะมีความเชื่อ - ไม่เลย เพื่อที่จะได้มันมา! เป็นไปได้ไหมที่ท่านอาจหลอก
ตัวเองด้วยความคิดที่ว่าหากท่านทำได้เพียงมีท่านสมบัตินี้
ท่านก็อาจจะคาดหวังให้พระเจ้าประทานความเชื่อแก่ท่านได้อย่างมั่นใจ นี่
จะเป็นการทดแทนความกระตือรือร้นของท่านเพื่อสง่าราศีของพระองค์ใน
ห้องแห่งไม้กางเขนของพระคริสต์ อย่าถอยห่างจากพระคริสต์โดยคิด
ว่าท่านต้องมาหาพระองค์โดยไม่สนใจและด้วยเจตนาที่ไม่เห็นแก่ตัว
หากท่านทำถูกในเรื่องนี้ ใครจะช่วยได้บ้าง? เจ้าจะต้องมาอย่างที่เป็นอยู่
ด้วยเจตนาชั่วร้ายของเจ้าไม่ว่าสิ่งเหล่านี้จะเป็นอย่างไรก็ตาม
นำแรงจูงใจที่ไม่ดีทั้งหมดของท่าน เพิ่มมันเข้าไปในจำนวนบาปของท่าน
และนำมันทั้งหมดไปที่แท่นบูชาซึ่งมีเครื่องบูชาอันยิ่งใหญ่วางอยู่
ไปที่ที่นั่งเมตตา จงบอกมหาบุโรหิตที่นั่น ไม่ใช่สิ่งที่ท่านปรารถนาจะเป็น
หรือสิ่งที่ท่านควรจะเป็น แต่จงบอกสิ่งที่ท่านเป็น
บอกความจริงอย่างจริงใจแก่เขาเกี่ยวกับสภาพของท่านในขณะนี้
สภาพเจตนาของท่านที่ไม่บริสุทธิ์
ความชั่วร้ายทั้งหมดที่ท่านรู้สึกหรือที่ท่านไม่รู้สึก ความใจแข็งของท่าน
ความตบอดของท่าน ความไม่สามารถสอนได้ของท่าน
สภาพทุกอย่างโดยไม่สงวน
พระองค์ต้องการให้ท่านมาหาพระองค์เหมือนอย่างที่ท่านเป็น
และอย่ายึดติดกับความคิดไร้สาระที่ว่าด้วยการรอเพียงเล็กน้อย

การทำงาน หรือการอธิษฐาน ท่านสามารถทำให้ตัวเองแข็งแกร่งได้ หรือ
ชักชวนพระองค์ให้ทำให้ท่านพิศ

“แต่ข้าพเจ้าไม่พอใจกับความเชื่อของข้าพเจ้า” ท่านพูด ไม่มีจริงๆ
และท่านก็ไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น อย่างน้อยข้าพเจ้าก็ไม่ควรหวัง
หากท่านรอสิ่งนี้ก่อนที่จะสงบสุข ท่านจะต้องรองกว่าชีวิตจะเสร็จสิ้น
ดูเหมือนว่าท่านต้องการเชื่อในความเชื่อของท่านเอง
เพื่อที่จะได้พักผ่อนให้กับจิตวิญญาณของท่าน พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่า
“เมื่อเราพอใจในความเชื่อของเรา เราก็มีสันติสุขกับพระเจ้า” แต่
“เมื่อเราเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ เราก็มีสันติสุขกับพระเจ้า”
และระหว่างสองสิ่งนี้ก็มี

ความแตกต่างที่ยอดเยียม

ความพอใจกับพระเยซูและพระราชกิจของพระองค์
ไม่ใช่ความพอใจในความเชื่อของท่านเอง
คือสิ่งที่พระเจ้าคาดหวังจากท่าน “ข้าพเจ้าพอใจกับพระคริสต์” ท่านพูด
ท่านหรือไม่? แล้วเจ้าเป็นผู้ความเชื่อ และท่านต้องการอะไรอีก?
ความพอใจในพระคริสต์ไม่เพียงพอสำหรับท่านหรือคนบาปหรือหรือ?
เปล่าเลย และนี่ไม่ใช่ความความเชื่อที่แท้จริงที่สุดหรือหรือ?
การจะพึงพอใจในพระคริสต์คือความเชื่อในพระคริสต์
ที่จะพอใจกับของเขา

เลือดคือความเชื่อในเลือดของเขา

อย่าทำให้ตัวเองสับสนหรือปล่อยให้คนอื่นทำให้ท่านสับสน มันใจได้ว่าแก่น
แท้ของความเชื่อคือการพอใจกับพระคริสต์และงานบาปของพระองค์
อย่าถามคำถามเกี่ยวกับความเชื่ออีกต่อไป แต่จงดำเนินชีวิตต่อไปอย่าง
ชื่นชมยินดีในฐานะผู้ซึ่งพระคริสต์ทรงอยู่ถึงทุกคน
จำคำพูดของผู้ให้บัญญัติมาที่ว่า “พระองค์ต้องเพิ่มขึ้น
แต่ข้าพเจ้าต้องลดลง” ตัวตนทุกรูปแบบจะต้องลดลง

และพระคริสต์จะต้องเพิ่มขึ้น

การพอใจกับความเชื่อของท่านอาจดูราวกับว่าท่านไม่พอใจกับพระคริสต์
จุดเริ่มต้น ตรงกลาง และจุดสิ้นสุดของเส้นทางของท่าน

จะต้องเป็นความไม่พอใจในตนเอง และความพอใจในพระคริสต์

จงพอใจที่จะพอใจกับวัตถุอันรุ่งโรจน์ของความเชื่อ

และปล่อยให้ความเชื่อนั้นถูกลืมไป

ความเชื่อจะสมบูรณ์แบบเพียงใดก็ไม่มีอะไรจะให้ท่าน

มันชี้ให้ท่านไปที่พระเยซู มันเสนอแนะให้ท่านหันเหความสนใจไปที่พระองค์

มันเสนอแนะให้ท่านหันเหความสนใจไปที่พระองค์ มันบอกว่า

"พระคริสต์คือทุกสิ่ง" มันเสนอให้ท่านมองไปที่ผู้ที่กล่าวว่า "ดูข้าพเจ้าสิ"

ผู้กล่าวว่า "อย่ากลัวเลย เราเป็นคนแรกและเป็นเบื้องปลาย

เราคือผู้ที่มิมีชีวิตอยู่และตายไปแล้ว และดูเถิด เราจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป"

หากท่านจำเป็นต้องเชื่อในความเชื่อของท่านเอง

เพื่อตรวจสอบท่านสมบัติของความเชื่อ

และรู้ว่าท่านบังเกิดใหม่ก่อนที่ท่านจะได้รับหมายให้วางใจในพระเยซู

หรือเพื่อให้มีสันติสุข

ท่านจะต้องพอใจกับความเชื่อของท่านเองอย่างแน่นอน ความเชื่อ.

แต่ท่านไม่จำเป็นต้องทำการกล่าวอ้างเป็นการส่วนตัวใดๆ

เว้นแต่ว่าท่านเป็นคนบาป ไม่ใช่ที่ท่านรู้สึกว่าคุณเป็นหนึ่งเดียว

(ซึ่งจะเปิดการสอบถามเลื่อนลอยไม่รู้จบเกี่ยวกับความรู้สึกของท่านเอง)

แต่เพียงว่าท่านเป็นหนึ่งเดียว สิ่งนี้ท่านรู้ตามสิทธิอำนาจของพระเจ้า

และเรียนรู้จากพระวจนะของพระองค์

และในกรณีนี้ท่านจะกระทำไม่ว่าท่านจะรู้สึกถึงความบาปหรือไม่ก็ตาม

พระกิตติคุณไม่จำเป็นต้องสืบค้นสิ่งใดเกี่ยวกับตัวเรา

ยกเว้นสิ่งที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ และสิ่งที่เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับลูกๆ

ของอาดัม -

ว่าเราต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ความเชื่อต้องกระทำตามความต้องการนี้
ความจำเป็นนี้เองที่ความเชื่อจะปรากฏที่บัลลังก์แห่งพระท่าน
คำถามก็คือไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าพอใจกับความเชื่อของตัวเองหรือไม่?
แต่ข้าพเจ้าเป็นคนบาปขัดสนหรือเปล่า
และข้าพเจ้าพอใจไหมที่มีทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการในพระคริสต์?

ท่านพูดว่า "ข้าพเจ้าไม่พอใจกับความรักของข้าพเจ้า" อะไร!
ท่านคาดหวังว่าจะเป็นเช่นนั้น? ความรักที่ท่านมีต่อพระคริสต์หรือความรักที่พระองค์มีต่อท่านคือการนำสันติสุขมาสู่ท่าน?
ความรักอันเสรีของพระเจ้าต่อคนบาปจึงเป็นที่พำนักของเรา
ความรักในพระเจ้านี้มีสองประเภท - ความรักที่เขามีต่อคนบาปที่ไม่เชื่อ
และความรักที่ชื่นชมยินดีและพึงพอใจต่อลูกๆ ที่เชื่อของเขา
ความรักที่พ่อมีต่อลูกสุรุ่ยสุร่ายนั้นค่อนข้างจริงจังพอๆ
กับความรักที่เขามีต่อลูกที่เชื่อฟังและรักที่บ้าน
แม้ว่าจะแตกต่างกันออกไปก็ตาม
พระเจ้าไม่สามารถรักท่านในฐานะผู้เชื่อได้จนกว่าท่านจะเป็นเช่นนั้น
แต่พระองค์ทรงรักท่านเหมือนคนบาปที่น่าสงสาร และความรักที่พระองค์มีต่อผู้ที่ไม่มีความรักและไม่นำรักนี้เองที่ทำให้คนบาปเป็นที่พำนักแห่งแรกรของเข
ความรักอันเสรีของพระเจ้านี้ทำให้พึงพอใจและถึงจุดพระองค์
ในที่นี้คือความรัก ไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่พระองค์ทรงรักเรา"
"เรารักเขาเพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน"
"พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์"
"ข้าพเจ้าไม่พอใจกับการกลับใจของข้าพเจ้า" ท่านพูด ไม่เป็นไร
หากท่านเป็นเช่นนั้น
ท่านจะคิดอย่างไรกับความหยิ่งผยองและความชอบธรรมในตนเอง

ท่านกำลังพูดว่า "ข้าพเจ้าพอใจกับการกลับใจของข้าพเจ้า - มีท่านภาพและปริมาณที่เหมาะสม" หากพอใจกับมัน ท่านจะอย่างไรกับมัน ท่านจะสงบสติอารมณ์ของท่านหรือไม่ กับมันหรือ? ท่านจะไปกับมันแทนเลือดไปหาพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ไหม? ถ้าไม่ ท่านหมายถึงอะไรโดยความปรารถนาที่จะพอใจกับการกลับใจของท่านก่อนที่จะมีสันติสุขกับพระเจ้า? กล่าวโดยสรุป ท่านไม่พอใจกับความรู้สึกทางศาสนาใดๆ ของท่าน และเป็นการดีที่เจ้าไม่เป็นเช่นนั้น เพราะถ้าท่านเป็นเช่นนั้น ท่านจะต้องมีความคิดที่สูงส่งเกี่ยวกับตัวเอง และมีความคิดที่ต่ำมากเกี่ยวกับสิ่งที่ทั้งธรรมเนียมปฏิบัติและพระกิตติท่านคาดหวังจากท่าน ข้าพเจ้าไม่สงสัยเลยว่าท่านไม่พอใจกับความรู้สึกของตัวเอง แต่สิ่งนี้มีอะไรบ้าง

มีหน้าที่สำคัญในการเชื่อพระบุตรของพระเจ้าทันทีหรือไม่? ถ้าพระกิตติท่านไม่มีประโยชน์อะไรกับท่านจนกว่าท่านจะได้รับความรู้สึกที่ถูกต้องแล้ว พระกิตติท่านนั้นก็ไม่ใช่สำหรับคนบาปเลย แต่นี่คือความพิถีพิถันและรักมีภาพพิเศษของมัน ที่จะนำท่านมาถึงจุดที่ท่านอยู่ในขณะนี้ และนำข่าวดีมาสู่ท่าน แม้ว่าความรู้สึกของท่านจะผิดไปโดยสิ้นเชิงก็ตาม

ความยากลำบากทั้งหมดของท่านมีรากฐานมาจากการเห็นท่านค่าในตนเองในธรรมชาติของเรา ซึ่งทำให้เราปฏิเสธที่จะถูกนับว่าเป็นคนบาปโดยสิ้นเชิง และทำให้เราถอยห่างจากการไปหาพระเจ้า เว้นแต่จะมีคำแนะนำส่วนตัวบางประการเพื่อให้ได้รับการยอมรับ ความต้องการความดีอย่างที่สุดคือสิ่งที่เราชาติจะยอมรับ ละทิ้งความพยายามเหล่านี้เพื่อพอใจกับตนเองในทุกสิ่ง ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ความเชื่อ ความรู้สึก หรือการกระทำ

งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการโน้มน้าวให้ท่านทำบาป
คือทำให้ท่านไม่พอใจในตัวเอง
และท่านจะดำเนินตามแนวทางที่ทำให้เขาเสียใจเท่านั้นหรือ?
พระเจ้าไม่อาจพอใจกับท่านเนื่องด้วยท่านความดีใดๆ เกี่ยวกับท่าน
และเหตุใดท่านจึงพยายามพอใจกับสิ่งใดก็ตามที่ไม่ทำให้เขาพอใจ?
มีเพียงสิ่งเดียวที่เขาพอใจอย่างยิ่ง
นั่นคือบุคคลและงานของพระบุตรองค์เดียวของพระองค์
พระองค์ต้องการให้ท่านพึงพอใจ ไม่ใช่กับตัวท่านเอง จะดีสักแค่ไหนหาก
จะดำเนินตามทางของพระเจ้าทั้งที่และพึงพอใจในพระคริสต์?
แล้วจะมีการการอภัยบาปและสันติสุขให้โดยไม่ชักช้า
แล้วความโปรดปรานของอัลลอฮ์จะตกอยู่กับพวกท่าน เพราะว่าพระเจ้าทรง
ประกาศว่าใครก็ตามที่พอใจในพระคริสต์จะได้รับความโปรดปรานจาก
พระองค์ ความปรารถนาของพระองค์คือให้ท่านมาเป็นหนึ่งเดียวกับพระ
องค์ในสิ่งที่ยิ่งใหญ่นี้ เขาไม่ถามอะไรท่านเลย ยกเว้นสิ่งนี้
แต่ไม่มีอะไรอื่นเลย กว่านี้เขาจะพอใจและจะไม่ต้อนรับท่านในทางอื่นใด
เว้นแต่ผู้ที่พอใจในพระคริสต์และกับสิ่งที่พระคริสต์ได้ทรงกระทำ
แน่นอนว่าทั้งหมดนี้ง่ายพอ มันตรงกับกรณีของท่านหรือเปล่า.
ความพอใจในตัวเอง แม้จะได้มันมา ก็ไม่มีประโยชน์อะไรแก่ท่านเลย
ความพอใจในพระคริสต์จะทำทุกอย่าง เพราะพระคริสต์ทรงเป็นทุกสิ่ง
“นี่คือบุตรที่รักของเรา ซึ่งเราพอใจในตัวเขามาก”
จงยินดีกับผู้ที่พระบิดาพอพระทัย แล้วทุกอย่างจะดี ข้าพเจ้า

สงสัยว่าความยากลำบากบางอย่างของท่านเกิดขึ้นจากแนวคิดลึบที่
ว่าพระกิตติคุณเป็นเพียงกฎประเภทหนึ่งที่ได้รับการดัดแปลง
โดยรักษาไว้ซึ่งท่านจะได้รับความรอด
ท่านรู้ว่ากฎเท่านั้นอยู่เหนือการเข้าถึงของท่านมาก และมันประหลาด
แต่ก็ไม่สามารถช่วยท่านได้ แต่บางทีท่านคิดว่าบางทีพระคริสต์เสด็จมา

เพื่อทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติง่ายขึ้น ลดข้อเรียกร้องลง
เพื่อให้เป็นกฎแห่งการประกาศข่าวประเสริฐ

เงื่อนไขที่เหมาะสมกับความอ่อนแอของคนบาป ว่านี่เป็นการดูหมิ่น
ความคิดชั่วครู่จะแสดงให้เห็น
เพราะมันหมายความว่ากฎหมายเดิมเข้มงวดเกินไป คือมันไม่ศักดิ์สิทธิ์
ยุติธรรม และดี นอกจากนี้ยังปฏิเสธพระวาระของพระคริสต์ที่ว่าพระองค์
ไม่ได้มาเพื่อทำลาย แต่มาเพื่อทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติสำเร็จ
พระเจ้าทรงมีกฎเพียงข้อเดียวและสมบูรณ์แบบ
สาระสำคัญของมันคือความรักต่อพระเจ้าและมนุษย์
กฎหมายที่เข้มงวดกว่าจะต้องหมายถึงกฎหมายที่ไม่สมบูรณ์
กฎที่ทำให้กฎข้อเดียวของพระเจ้าไม่จำเป็น เป็นกฎที่ทำให้มองเห็นบาป
การเชื่อฟังกฎที่ไม่สมบูรณ์จะช่วยผู้ที่ฝ่าฝืนกฎที่สมบูรณ์ได้หรือไม่?
แต่ความเชื่อไม่ได้ทำให้ธรรมเนียมปฏิบัติเป็นโมฆะ มันสร้างมันขึ้นมา
โดยธรรมเนียมปฏิบัติอันสมบูรณ์นั้นทำให้เราอด
ไม่เช่นนั้นก็จะ เป็นความรอดที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นไปตามกฎอันสมบูรณ์แบบ
ซึ่งเติมเต็มในทุก "ส่วนเล็กๆ น้อยๆ" ที่ทำให้เราอด
มิฉะนั้นก็จะ เป็นความรอดที่ไม่ชอบธรรม
พระบุตรของพระเจ้าได้ทรงรักษารัฐธรรมนูญเพื่อเรา
พระองค์ทรงขยายมันให้ใหญ่ขึ้นและทำให้มันมีเกียรติ
และด้วยเหตุนี้เราจึงมีความรอดอันศักดิ์สิทธิ์และชอบธรรม
แม้จะอยู่เหนือธรรมนูญในพระองค์เอง
พระองค์ทรงถูกสร้างขึ้นภายใต้ธรรมนูญเพื่อเรา
และโดยกฎตัวแทนที่รักษาชีวิตที่ไร้มลทินของเขา เช่นเดียวกับความอดทน
จนถึงความตายของบทลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวของกฎนั้น
เราจึงได้รับการไถ่จากคำสาปแช่งของธรรมนูญ
"พระคริสต์ทรงเป็นจุดสิ้นสุด (ความสมบูรณ์และเหนืออย่า)

ของธรรมนูญ เพื่อความชอบธรรมแก่ทุกคนที่เชื่อ"
สำหรับพระคริสต์ไม่ใช่ก ผู้ช่วย แต่เป็นผู้ช่วยให้รอด
พระองค์ไม่ได้มาเพื่อให้เราสามารถช่วยตัวเองให้รอดได้
โดยการรักษากฎหมายที่บรรเทา
แต่เพื่อรักษากฎหมายที่ไม่มีการผ่อนปรนไว้ในห้องของเรา
เพื่อว่ากฎหมายจะไม่เรียกร้องคำปรับ ให้กับคนบาปคนใดก็ตามที่ยินยอม
ที่จะเป็นหนี้ต่อการรักษากฎหมายและกฎหมายที่คงอยู่ของผู้ค้ำประกันอัน
ศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น ความยากลำบากอื่นๆ ของท่านเกิดจากการทำให้งาน
ของพระวิญญาณในเราสับสนกับงานของพระคริสต์เพื่อเรา
ทั้งสองนี้จะต้องแยกจากกัน เนื่องจากการปะปนกันคือการบ่อนทำลาย

ทั้งคู่. ระวังการมองข้ามเช่นกัน ระวังทำให้พวกเขาอยู่ห่างจากกัน
แม้จะค่อนข้างแตกต่าง แต่ก็จับมือกันและเชื่อมโยงกันอย่างแยกจากกัน
แต่แต่ละแห่งก็มีสถานที่และสำนักงานเป็นของตัวเอง
ยาของท่านกับแพทย์ของท่านไม่เหมือนกันแต่ก็ไปด้วยกันได้
พระคริสต์เป็นยาของท่าน พระวิญญาณเป็นแพทย์ของท่าน
อย่าถือว่างานทั้งสองเป็นงานประสมชิ้นเดียว
หรือพยายามสร้างสันติสุขให้กับผู้สลับบางคน

พระกิตติคุณซึ่งประกอบด้วยส่วนผสมที่แปลกประหลาดของทั้งสอง
ตระหนักถึงทั้งภายนอกและภายใน วัตถุประสงค์และอัตนัย
พระคริสต์สำหรับเราและพระวิญญาณบริสุทธิ์ในเรา
จะต้องสังเกตความพิเศษนี้ตั้งแต่แรกและสุดท้าย
มีฉะนั้นเมื่อพบความสงบในการเชื่อแล้ว ท่านจะสูญเสียมันไปโดยไม่ยึดค
ความเชื่อที่เริ่มต้นไว้อย่างมั่นคงจนถึงที่สุด "เมื่อข้าพเจ้าเริ่มสงสัย"
เขียนไว้ว่า
"ข้าพเจ้าระงับความสงสัยโดยกลับไปยังจุดที่ข้าพเจ้าได้สงบไว้ก่อน
ข้าพเจ้าไปและได้รับความสงบอีกครั้งในจุดที่ข้าพเจ้าได้มันมาในตอนแรก

ข้าพเจ้าไม่ได้นั่งเสรำโศกเพื่อจะกังวลกับความเชื่อหรือความไม่เชื่อของตัวเอง แต่เพื่องานที่สำเร็จของอิมมานูเอล ข้าพเจ้าไม่พยายามนับประสบการณ์ของตนเองเพื่อพิสูจน์ว่าครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเป็นผู้เชื่อ

แต่ข้าพเจ้าเชื่ออีกครั้งเหมือนที่เคยทำมาก่อน

ข้าพเจ้าไม่ตรวจสอบหลักฐานของ งานของพระวิญญาณในตัวข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าคิดถึงหลักฐานที่แน่ชัดที่ข้าพเจ้ามีเกี่ยวกับงานของพระคริสต์สำหรับข้าพเจ้า ในการสิ้นพระชนม์ การฝังศพ และการฟื้นคืนพระชนม์ นี่คือการฟื้นฟูสันติสุขของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเริ่มมองดูวัตถุอื่น

ตอนนี้ข้าพเจ้าจำได้จากการเร่ร่อนไปมองที่พระเยซูเท่านั้น" ความยากลำบากบางอย่างของท่านดูเหมือนจะเกิดจากการผสมผสานระหว่างธรรมชาติและเหนือธรรมชาติ บัดนี้สิ่งอัศจรรย์ในการเปลี่ยนใจเลื่อมใสคือ แม้ว่าทุกสิ่งจะเหนือธรรมชาติ

(เป็นงานทั้งหมดของพระวิญญาณบริสุทธิ์) แต่ทั้งหมดก็เป็นเช่นกัน เป็นธรรมชาติ. บางทีท่านอาจกำลังคาดหวังการล่มสลายของพลังจากสวรรค์และความสดใสสู่จิตวิญญาณของท่านโดยไม่รู้ตัว

บางสิ่งบางอย่างนอกเหนือจากความจริงอันศักดิ์สิทธิ์

และจากการทำงานของพลังแห่งจิตใจของมนุษย์ ท่านคาดหวังว่าความเชื่อจะลงมาถึงจิตวิญญาณของเราเหมือนทูตสวรรค์จากสวรรค์

และหวังว่าจะได้รับแสงสว่างเหมือนดาวดวงใหม่ในนภาของท่าน

มันไม่เป็นเช่นนั้น แม้ว่างานของพระวิญญาณจะอยู่เหนือธรรมชาติ

แต่ก็ไม่ได้ขัดต่อธรรมชาติ เขาไม่แทนที่คณะใด ๆ

เขาไม่รบกวนกระบวนการทางจิต เขาใช้ความรุนแรง

ไม่เป็นส่วนหนึ่งของกรอบศีลธรรมของเรา

เขาไม่สร้างอวัยวะแห่งความคิดหรือความรู้สึกใหม่

หน้าที่ของเขาคือการกำหนดสิทธิทั้งหมดในตัวท่าน

เพื่อที่ท่านจะได้ไม่รู้สึกสงบ จริงแท้ เป็นธรรมชาติอย่างสมบูรณ์แบบ

มากเท่ากับตัวเอง เหมือนเมื่อพระองค์ทรงเข้าครอบครองท่านทุกส่วน
และเติมเต็มคนของเจ้าด้วยความชื่นชมยินดีแห่งสวรรค์
ท่านจะไม่มีวันรู้สึกเป็นอิสระอย่างสมบูรณ์แบบ -
มีข้อจำกัดน้อยลงและน้อยลง

เครื่องจักร - ในทุกขณะเช่นเดียวกับเมื่อเขา
"นำความคิดทุกประการไปสู่การเป็นเชลยให้เชื่อฟังพระคริสต์"
ชีวิตสวรรค์ที่มอบให้คือเสรีภาพ ความจริง และสันติสุข
เป็นการขจัดพันธนาการและความเจ็บปวด ห่างไกลจากข้อจำกัดทางกล
ดังที่บางคนอาจแสดงให้เห็น แต่คือการถอดโซ่เหล็กที่ผูกมัดคนบาปไว้
มันทำหน้าที่เหมือนกองทัพแห่งการปลดปล่อยสู่ประเทศที่ถูกเหยียบย่ำ
เหมือนลมหายใจอันอบอุ่นของฤดูใบไม้ผลิสู่ต้นไม้ที่หนาวเห็บ สำหรับภา
รที่ชีวิตที่แท้จริงหรือความจริงที่มีชีวิตเข้าสู่จิตวิญญาณของมนุษย์นั้น
จะต้องเป็นเสรีภาพ ไม่ใช่พันธนาการ "ความจริงจะทำให้ท่านเป็นอิสระ"
ปัญหาอื่นๆ

เกิดขึ้นจากความคิดที่สับสนเกี่ยวกับลำดับความจริงที่ถูกต้อง ความจริง
ที่วางผิดที่บางครั้งสร้างความเสียหายได้มากกว่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจริง ในถ้อยแถลงหลักคำสอนของเรา

เราต้องคำนึงถึงลำดับของพระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกับตัวของเองด้วย
หากท่านจะแก้คำถามที่ง่ายที่สุดทางคณิตศาสตร์

ตัวเลขต้องไม่เพียงแต่เป็นตัวเลขที่ถูกต้องเท่านั้น
แต่ยังต้องเรียงลำดับอย่างถูกต้องด้วย

หลักคำสอนของพระวณะของพระเจ้าก็เช่นกัน ดูเหมือนว่าบางคนจะเหว
ี่ยงพวกเขาไปในคูร์กที่แยกประเภทไม่ดีหรือการรวมกลุ่มที่สับสน
ราวกับว่าผู้ฟังหรือผู้อ่านจะรักษาลำดับไว้ได้เพียงเล็กน้อย
โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องประกาศความจริงบางอย่างอย่างชัดเจนเท่านั้น
เดือดร้อนมากต่อจิตใจวิตกกังวล

ย่อมเกิดขึ้นจากความสับสนอันไม่รอบคอบนี้ พระกิตติท่านที่กำหนดให้การเลือกตั้งมาก่อนไม่ใช่ข่าวประเสริฐของอัครสาวก แม้ว่าพระกิตติท่านที่หมายเลขการเลือกตั้งถูกปฏิเสธอย่างแน่นอนก็ยังคงเป็นพระกิตติท่านของอัครสาวกน้อยกว่า ข่าวประเสริฐที่แท้จริงไม่ใช่การที่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อผู้ที่ทรงเลือกไว้ หรือทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนทั้งโลก เพราะความประเสริฐของข่าวประเสริฐไม่ได้อยู่ที่การประกาศจำนวนที่จะรอด แต่อยู่ที่การประกาศการระงับบาปครั้งใหญ่ด้วยตัวมันเอง บางคนควรจะยึดถือไว้แน่น

รูปแบบของถ้อยคำที่ฟังดูดีทำให้เราทราบถึงความคลาดเคลื่อนของข่าวประเสริฐ ความจริงต่างๆ สับสนวุ่นวายมาก ถึงแม้ว่าจะอยู่ที่นั่นทั้งหมด แต่ก็ไม่ได้เกิดผลลัพธ์ใดๆ พวกเขาค่อนข้างจะต่อต้านซึ่งกันและกันเพื่อป้องกันไม่ให้คนบาปถึงข่าวดีออกมา ซึ่งเมื่อรวบรวมอย่างถูกต้องแล้ว พวกเขาก็จะบรรจุไว้อย่างแน่นอนที่สุด ถ้าข้อหรือบทต่างๆ ของศาสนถึงชาวโรมันถูกย้ายหรือปะปนกัน มันจะเป็นศาสนถึงชาวโรมันหรือไม่ แม้ว่าทุกคำจะ

ก็นั้น? ดังนั้นหากในการสอนข่าวประเสริฐเราไม่ได้เริ่มตั้งแต่ต้น ตัวอย่างเช่น ถ้าเราบอกคนบาปถึงสิ่งที่เขาต้องทำ ก่อนที่เราจะบอกเขาถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ ถ้าเราบอกให้เขาตรวจสอบจิตใจของเขาเองก่อนที่จะบอกให้เขาศึกษาไม้กางเขนของพระคริสต์ เรานำความยินดีทั้งหมดออกจากข่าวประเสริฐ และประกาศข่าวประเสริฐอีกเรื่องหนึ่ง เราไม่ได้อ่านพระคัมภีร์บ่อยนักเหมือนเป็นหนังสือธรรมบัญญัติและไม่ใช้การสำแดงพระท่านใช้หรือไม่? ในการทำเช่นนั้น เราวาดเมฆไว้เหนือมัน และอ่านเป็นเล่มที่เขียนโดยปรมาจารย์ผู้ชำนาญ เพื่อให้มีการใช้น้ำเสียงที่รุนแรงในคำพูด และองค์ประกอบทางกฎหมายถูกสร้างขึ้นเพื่อปิดบังผู้เผยแพรศาสนา

ราชาที่จะอ่านสิ่งนี้ว่าเป็นการขยายคำสัญญาอันสง่างามข้อแรกให้กับมนุษย์ เป็นการเปิดเผยถึงความรักของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นหนังสือแห่งพระท่านซึ่งเขียนขึ้นเพื่อเราโดยเฉพาะโดยพระวิญญาณแห่งพระท่าน กฎอยู่ในนั้น แต่พระคัมภีร์ไม่ใช่กฎ แต่เป็นข่าวประเสริฐ ขณะที่ถูกเขาชื่อนายเจยหน้าขึ้น ก้อนหินแกรนิตสีแดงแข็งก็แยกออกมา

ท่ามกลางกฎเขาทะเลทรายนับพันลูกที่อ่อนนุ่มกว่าและเข้มนวดน้อยกว่า กฎหมายก็มีอยู่ในพระคัมภีร์เช่นกัน - ส่วนที่จำเป็น - แต่ไม่ใช่ท่านลักษณะของมัน เพิ่มเพราะการละเมิดจนเมล็ดมาถึง แต่ใจที่นำสงสัยของเราไม่ได้ทำให้หนังสือแห่งความสว่างเล่มนี้มีดลงหรือ? เราไม่ได้อ่านบ่อนักหรือคำว่า การประกาศคำสั่งให้ทำ แทนการประกาศถึงสิ่งที่ความรักของพระเจ้าได้กระทำไป? โอ้แปลก!

เราเชื่อในความเต็มใจของซาตานที่จะล่อลวงและทำร้าย แต่ไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะปลดปล่อยและช่วยให้รอด! ยิ่งกว่านั้น

เรายอมจำนนต่อศัตรูตัวถ่วงของเราเมื่อเขาล่อลวงให้ทำบาป และนำออกไปจากพระคริสต์และสวรรค์

แต่เราจะไม่ยอมจำนนต่อเพื่อนแท้ของเรา

เมื่อเขาดึงเราด้วยเชือกของมนุษย์ และด้วยสายใยแห่งความรัก!

เราจะไม่ยกย่องพระเจ้าในการตรัสอย่างแท้จริง

เมื่อเขาตรัสด้วยความเมตตาอันอ่อนโยน

และกล่าวถึงคนบาปถึงความปรารถนาถึงความสงสารอันสุดจะหยิ่งถึงของเขา เราฟังราวกับว่าคำพูดของเขาว่างเปล่า

ราวกับว่าเขาไม่ได้ตั้งใจในสิ่งที่เขาพูด

ราวกับว่าข้อความแห่งพระท่านของเขา

แทนที่จะเป็นข้อความที่จริงใจที่สุดเท่าที่เคยมีมาในหูของมนุษย์

เป็นเพียงคำพูดเท่านั้น

ไม่มีสิ่งใดในพระคัมภีร์ทั้งเล่มที่จะจับไล่คนบาปได้ แต่คนบาปจะไม่มา!
มีทุกอย่างให้वादและชนะ แต่คนบาปกลับยืนเหินห่าง!
พระคริสต์ทรงรับคนบาป แต่คนบาปกลับพินหลังให้!
พระองค์ทรงโหยหาพวกเขา ทรงร้องไห้เพราะพวกเขา
เช่นเดียวกับที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่คนบาปก็ไม่สะทกสะท้าน!
ความเมตตาจากสวรรค์ไม่มีประโยชน์
ความอดกลั้นอันไม่สิ้นสุดไม่แตะต้องหัวใจที่แข็งกระด้าง
และน้ำตาแห่งสวรรค์ก็ถูกโยนทิ้งไป
พระบุตรของพระเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์อยู่วันยังค่ำ
แต่พระหัตถ์ที่เหยียดออกนั้นกลับถูกละเลย ทั้งหมดดูเหมือนไร้ประโยชน์
ที่จะจับกุมผู้ประมาทและเอาชนะคนพเนจรกลับคืนมา โอ้
ความรักอันศักดิ์สิทธิ์จำนวนมากมายที่ถูกใช้ไปในโลกอันน่าเศร้านี้ -
ที่ได้มอบให้แก่บุตรที่ขัดสนของมนุษย! บางครั้งเราเกือบจะสงสัยว่ามันจะ
เป็นจริงหรือเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะทรงประทานความรักอย่างฟุ่มเฟือย
บนโลกเช่นนี้ แต่ไม่ว่าจะเป็นอนุสรณ์อันศักดิ์สิทธิ์แห่งความรัก
และคำพูดนั้นไม่เปลี่ยนแปลง:
"พระเจ้าทรงรักโลกมากจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์"
บางครั้งเราก็พูดเหมือนกันว่า
การละทิ้งความรักเช่นนั้นจะมีประโยชน์อะไร?
ความจริงจังของพระเจ้าไม่ได้สัดส่วนกับความเล็กน้อยของวัตถุใช้ใหม่ -
มนุษย! ชีวิตนี้ก็จะจะเป็นเช่นนั้น ไม่มีนิรันดร์ ไม่มีสวรรค์ ไม่มีนรก
ไม่มีความยินดีอันไม่มีสิ้นสุด ไม่มีความวิบัติเป็นนิรันดร์
แต่ด้วยเหตุดังกล่าว โศกเศร้าเหมือนของมนุษย
ด้วยความเพียรอันเป็นนิรันดร์เช่นเดียวกับที่เตรียมไว้สำหรับเขา
ความจริงจังสักเท่าใดจะมากเกินไปหรือ

ความรักหรือความสงสารจะเกินขอบเขตได้หรือไม่? ความยินดีหรือความ
โศกเศร้าที่มีต่อคนบาปที่ได้รับการช่วยให้รอดหรือสูญเสียจะเกินจริงไป
ได้หรือไม่? ผู้ที่มีจิตใจอันไม่มีที่สิ้นสุดรู้ว่าสวรรค์คืออะไร
ย่อมรู้ว่าการสูญเสียจะต้องเป็นอย่างไรต่อสิ่งมีชีวิตอมตะ
เขาจะจริงจังมากเกินไปเกี่ยวกับผลประโยชน์ของมันได้หรือไม่?
ผู้มีลางสังหรณ์อันไพศาล ย่อมรู้ดีว่านรกคืออะไร
อยู่ในความปวดร้าวอันไม่สิ้นสุด ทอดพระเนตรไปไกล
หยั่งรู้ถึงความสยดสยองของผู้หลงหาย

วิญญาณนั้นร้องไห้คร่ำครวญและขบเขี้ยวเคี้ยวฟันเป็นนิตย์ ความรู้
ลึกอันน่าสยดสยองของการประณามและความวิบัติที่ไม่อาจแก้ไขได้
การสำนึกผิดที่แสนสาหัส การกลับใจที่สายเกินไป
การถอนหายใจอย่างสิ้นหวัง
ความทรงจำอันขมขื่นของชั่วโมงอันสดใสของโลก
กับความโศกเศร้าอันนับพันที่เข้ามาเติมเต็มความสูญเสียชั่วนิรันดร์!
ถ้าอย่างนั้นเขาจะสงสารมากเกินไปได้ไหม?
เขาปรารถนาอย่างอ่อนโยนเกินไปต่อวิญญาณที่บัลลังก์ได้หรือไม่?

ก็ลงไปสู่ความพินาศเช่นนี้หรือ? เขาสามารถใช้ถ้อยคำที่แรงเกินไป
หรือแสดงความรักมากเกินไปในการเตือนพวกเขาให้พ้นจากความมืดมืด
ปีศาจ และนรกเช่นนั้นได้หรือไม่? เขาจะเอ่ยถ้อยคำที่แสดงความรักมากเกิ
นไปในการวิงวอนให้พวกเขาแน่ใจถึงสวรรค์เช่นของเขาได้หรือไม่?
ในความคิดของบางคน ความคิดนั้นมีชัยว่า
บาปจะดับความสงสารคนบาปในหัวใจของพระเจ้า มันไม่เป็นเช่นนั้น
การที่มีนรกจะทำเช่นนั้นต่อจากนี้ และการที่พระเจ้าจะเลิกสงสารผู้ที่หลงหา
ยนั้นเป็นความจริงอันน่าสะพรึงกลัว ความเป็นนิรันดร์ของวิญญาณที่ห
ลงหายจะเป็นความวิบัติชั่วนิรันดร์ที่ไร้ความปราณี แต่ในขณะเดียวกัน
ความเกลียดชังความบาปของพระเจ้าไม่ใช่ความเกลียดชังคนบาป

เปล่าเลย ความบาปอันยิ่งใหญ่ของเขาดูเหมือนจะลึกซึ่งมากกว่าที่จะลด
ความเมตตาของพระเจ้าลง อย่างน้อยเราอาจกล่าวได้ว่าความทุกข์ยาก
ที่เพิ่มขึ้นซึ่งความบาปที่เพิ่มขึ้นนำมาซึ่งความสงสารของบิดาของพระเจ้า
แห่งวิญญาณของเนื้อหนังทั้งหมด “มันทำให้เขาเสียใจที่หัวใจ”

ยิ่งบุตรน้อยไปไกลเท่าใด ความปรารถนาอันแรงกล้าของบิดาก็ยิ่งตามไ
ไปด้วยความสงสารอย่างไม่เสแสร้งต่อผู้พเนจรผู้ยากจน

ในความอดอยาก ความเปลือยเปล่า ความทรุดโทรม

และความโศกเศร้าอย่างสิ้นหวัง เลขที่;

บาปไม่ได้ดับความรักอันน่าสมเพชของพระเจ้า คำพูดที่ใจดีที่สุดเท่าที่เคย
พูดกับอิสราเอลคือช่วงที่พวกเขาละทิ้งความเชื่อและการกบฏถึงขีดสุด
มีน้ำใจเป็นที่สุด คำเชิญที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้คือคาเปอร์นาอุม
เบรเซดา และโคราซินว่า “จงมาหาเรา”

ข้อความแสดงความรักมากที่สุดที่เคยส่งถึงคริสตจักรคือถึงเลาดีเซีย
ซึ่งเป็นข้อความที่เลวร้ายที่สุดในบรรดาคริสตจักรทั้งเจ็ด “ดูเถิด
เรายืนอยู่ที่ประตูและเคาะ”

กรุงเยรูซาเล็มเองด้วยความรู้สึกผิดอย่างสุดซึ้ง การกบฏ
และความไม่เชื่อ ที่ทำให้พระบุตรของพระเจ้าหลั่งน้ำตา เลขที่;
ความบาปไม่ได้ทำให้ความรักของพระเจ้าที่มีต่อคนบาปดับลง
น้ำหลายแห่งไม่สามารถดับได้ และน้ำท่วมก็ไม่สามารถจมได้
ตั้งแต่แรกจนถึงสุดท้ายพระเจ้า

ไล่ตามคนบาปขณะที่เขามีนไปจากเขา

ไม่ได้ติดตามเขาด้วยความเกลียดชัง แต่ติดตามด้วยความรัก
เขาไม่ได้ติดตามพระองค์เพื่อทำลาย แต่เพื่อการอภัยบาปและช่วยให้รอด

พระเจ้าไม่ใช่คนที่เขาควรจะโกหก เขาหมายถึงสิ่งที่เขาพูด
เมื่อเขาพูดด้วยความสงสาร เหมือนจริง ๆ เมื่อเขาพูดด้วยความโมโห
คำพูดของเขาไม่ใช่เพียงการแสดงออกอย่างสุ่มๆ เช่น

ผู้ชายมักใช้เมื่อแสดงความรู้สึกที่คลุมเครือ
หรือพยายามสร้างความประทับใจด้วยการแสดงความรู้สึกที่เกินจริง
พระดำรัสของพระเจ้าล้วนเป็นความจริงและเป็นความจริง
ท่านไม่สามารถพูดเกินจริงถึงความรู้สึกที่แท้จริงที่มีอยู่ในนั้นได้
และการทำความเข้าใจสิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงตัวเลข
ไม่เพียงแต่จะแปลงสิ่งเหล่านั้นให้กลายเป็นสิ่งไม่จริงเท่านั้น
แต่ยังต้องปฏิบัติต่อสิ่งเหล่านั้นเสมือนเป็นความจริงอีกด้วย
ให้คนบาปยึดถือพระวจนะของพระเจ้าอย่างที่เคยเป็น
การแสดงออกแท้จริงของจิตใจของผู้สัตย์ซื่ออันเที่ยงแท้จนไร้ขอบเขต
ผู้ไม่เคยใช้แต่ถ้อยคำแห่งความจริงและความมีสติ
พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ แต่อธิปไตยนั้นไม่ได้ทำสงครามกับพระท่าน
และไม่ได้นำไปสู่ความไม่จริงใจในการพูด ดังที่บางคนคิดว่าเป็นเช่นนั้น
ไม่ว่าเราจะประนีประนอมอธิปไตยกับความเมตตาได้ก็มิสำคัญ
ให้เราเชื่อทั้งสองอย่าง เพราะว่าทั้งสองถูกเปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์
อย่าให้เราใช้คำอธิบายถ้อยคำแสดงความสงสาร
ซึ่งจะสื่อเป็นนัยว่าถ้อยคำเหล่านั้นไม่ได้พูดอย่างจริงใจ
และถ้าคนบาปเข้าใจตามความเป็นจริงและเรียบง่ายเกินไป
เขาจะผิดหวังอย่างมาก - สุดท้ายก็พบว่าเป็นเพียงการพูดเกินจริง
หากไม่ใช่อากาศที่ว่างเปล่า โอ้ ให้เราเรียนรู้ที่จะปฏิบัติต่อพระเจ้าไม่ใช่เป็น
เพียงผู้ฉลาดที่สุดและสูงที่สุดเท่านั้น
และบริสุทธิ์ที่สุดแต่เป็นความจริงที่สุดในบรรดาสิ่งมีชีวิตทั้งปวง
ให้คนบาปที่ไม่ใส่ใจได้ยินคำเตือนอันเป็นความจริงของเขา และตัวสัน
เพราะสิ่งเหล่านั้นจะสำเร็จกันหมด ให้คนบาปที่กระวนกระวายใจฟังถ้อยค
ำแห่งพระท่านอันเป็นความจริงของเขา และอยู่อย่างสันติ
เราจำเป็นต้องได้รับการบอกกล่าวนี้ เนื่องจากมีอยู่ในจิตใจของหลายๆ
คน ความรู้สึกเศร้าโศกไม่ไว้วางใจต่อความจริงใจของวาทีศักดิ์สิทธิ์ และควา

มโน้มเอียงที่จะหลีกเลี่ยงความหมายที่ตรงไปตรงมาและตรงไปตรงมา
ขอให้เรากระทำความยุติธรรม ไม่ใช่แค่ต่อความรัก
แต่ต่อความจริงของพระเจ้าด้วย

มีหลายคนที่ต้องได้รับการเตือนถึงเรื่องนี้ - ใช่แล้ว หลายคนก็ดูเหมือน
จะไม่ตระหนักถึงแนวโน้มที่จะสงสัยแม้แต่ความจริงอันเรียบง่ายของ
พระเจ้าแห่งความจริง พระเจ้าคือความรัก ใช่แล้ว พระเจ้าคือความรัก พระ
เจ้าผู้นี้อาจถูกสงสัยว่าไม่จริงใจในการประกาศถึงความอดกลั้นและความ
ปรารถนาดีต่อบุตรชายที่กบฏและไม่สำนึกผิดอย่างที่สุดได้หรือไม่

ของผู้ชาย? มีสิ่งเช่นความชอบธรรม; ว่ามีสถานที่เช่นนรก
เราจึงว่ามีสิ่งมีชีวิตเช่นเทวดาที่หลงหายและคนที่หลงหาย
เราจึงว่าเป็นสิ่งที่แน่นอนอย่างยิ่ง
แต่ไม่ว่าสิ่งเหล่านี้จะเลวร้ายและเป็นความจริงเพียงใด พวกเขาก็ไม่อาจตั
งข้อสงสัยแม้แต่น้อยกับความจริงใจของคำสาบานอันยิ่งใหญ่ซึ่งพระเจ้าผู้
เป็นเจ้าทรงปฎิญาณต่อหน้าสวรรค์และโลกว่าพระองค์
"ไม่ทรงพอพระทัยในความตายของคนชั่วร้าย
แต่คนชั่วหันจากทางของตนและมีชีวิตอยู่"
หรืออย่างน้อยที่สุดก็ถือคำวิงวอนเปี่ยมพระคุณของพระองค์ว่า
"หันเถอะหันเถอะทำไมท่านถึงตาย"